

TamSaha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Mart 2018 ● Sayı 160

**Millî
Takım**

2018'e çifte sınavla merhaba

TADINI ÇIKAR™

EVİNDE
KAZANMANIN
MUTLULUĞU
BİR BAŞKA

YANINDA
Coca-Cola®

TURKSPORU

HER ŞEYİMİZLE DESTEKLİYORUZ!

Futboldan basketbola, atletizmden yüzmeye, yelkenden golfe
Turkcell olarak Türkiye'deki sporları, ilk günden beri
aynı coşkuyla destekliyoruz. Çünkü her şeyimiz Türk sporu için!

turkspor.com.tr

[f](#) [t](#) [i](#) [t](#) [t](#) /turkspor

Türkiye Futbol
Federasyonu
Adına Sahibi
Yıldırım Demirören

Sorumlu Yazışleri
Müdürü
Mazlum Uluç

Yazışleri
Bağış Erten
İlker Uğur
Barış Tarık Mutlu
Türker Tozar
Gürsel Kuru
Aydın Güvenir
Rasim Artagan
Görkem Demir

Görsel Tasarım
Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü
Haydar Tanışan

Yazışma Adresi
Türkiye Futbol
Federasyonu
İletişim Müdürlüğü
Hasan Doğan Milli
Takımlar Kamp ve
Eğitim Tesisleri
Riva-Beykoz
İstanbul

Telefon
0216 554 51 00
Dahili: 57 59 / 57 60
e-mail: iletisim@tff.org
Web sitesi
<http://www.tff.org>

Millî Takım

10

Şimdi yeni şeyler söyleme zamanı

İrlanda Cumhuriyeti

14

Kurucu babalardan biri

Mart

içindekiler

Karadağ
Küçük
ülkenin
büyük
takımı

20

Stefano
Napoleoni

26

**Genetik
kodlarımda
futbol var**

Dünya Kupası Tarihi

**Turuncu
şanssızlık**
42

Samuel Eduok

**Yolumu
annem
açtı**

66

**Bahattin
Şimşek**

**Hakemlik
bizde
baba
mesleği**

88

Alpay Özalan

**Coşkuyu
yaşayacak
oyuncu bizimle
olacak**

50

5

Valencia

Yarasalar uyanırken

58

Ronaldinho

96

**Cambaz
ipten
indi**

Kulüplerden EURO 2024'e tam destek

Kulüpler arası sportif rekabetin en üst düzeyde yaşandığı Türkiye'de bütün takımlar, UEFA EURO 2024 hedefi için birleşti. Süper Lig'de forma giyen futbolcular, seremonilerde Türkiye'nin 2024 Avrupa Futbol Şampiyonası ev sahipliği adaylığına destek vermeyi sürdürüyor. UEFA EURO 2024 için halk desteği, turnuvanın organize edilmesinin planlandığı 9 kentle sınırlı kalmazken, tüm ülkenin ortak hedefi haline geldi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun UEFA EURO 2024 adaylık logo ve slo-

ganını tanıtmalarının ardından bu destek, sabırsızlıkla beklenen bir tutkuya dönüştü. Kulüpler Birliği Vakfı üyesi tüm kulüpler de Süper Lig müsabakalarında bu tutkuyu güçlü bir şekilde paylaştı. Süper Lig'de müsabaka öncesi seremo-

nilerde orta sahaya Türkiye UEFA EURO 2024 adaylık logosu açılıyor. Takımlar, seremoniye çıktığında hakemlerle birlikte UEFA EURO 2024 adaylık sloganı "Birlikte Paylaşalım"ın Türkçe ve İngilizcesinin önünde tribünleri

selamlıyor. Türkiye'de forma giyen yerli ve yabancı tüm futbolcular, "Birlikte paylaşalım" sloganı önünde Avrupa Futbol Şampiyonası'nın birleştirici ve barışçıl ruhunu yansıtıyor. Türkiye'nin UEFA EURO 2024

adaylığına sadece Süper Lig kulüpleri değil, amatörden en üst profesyonel seviyeye kadar futbol ailesinin tüm paydaşları destek veriyor. TFF 1. Lig kulüpleri de Avrupa Futbol Şampiyonası isteğini, müsabakalar öncesi orta sahaya

açılan UEFA EURO 2024 logosu önünde gerçekleştirilen seremonilerde ortaya koyuyor. Bu destek, Süper Lig ve TFF 1. Lig'in ardından Ziraat Türkiye Kupası Çeyrek Final maçlarında da devam ediyor. Ziraat Türkiye

Kupası Çeyrek Final müsabakaları öncesi orta sahaya UEFA EURO 2024 adaylık logosu açıldı ve futbolcular da seremonide UEFA EURO 2024'ün "Birlikte Paylaşalım" adaylık sloganı önünde bir araya geldi.

Şimdi yeni şeyler söyleme zamanı

2016 Avrupa Şampiyonası finallerine katılan ancak 2016-2017 yıllarında çok parlak sonuçlar elde edemeyen ve 2018 Dünya Kupası finallerini ıskalayan Millî Takımımız, 2018 yılına bu ay çıkacağı iki özel maçla merhaba diyor. Rakiplerimiz İrlanda Cumhuriyeti ve Karadağ.

Tam 8 yıllık bir bekleyişin ardından bir büyük turnuvanın finaline katılma hakkını kazanan ve 2016 Avrupa Şampiyonası'nda mücadele eden Millî Takımımız için ne yazık ki 2016 ve 2017 yılları çok parlak geçmedi. Bu süreçte 2018 Dünya Ku-

pası'nın elemelerinde mücadele eden ay-yıldızlılar maalesef Rusya hedefine ulaşamadı. 2018 yılına ise İrlanda Cumhuriyeti ve Karadağ'la oynayacağıımız maçlarla başlayıp geleceğe dair umutlarımızı yükseltmek istiyoruz.

EURO 2016 vizesini 2015 yılında aldıktan sonra 2016 yılına özel maçlarla başlayan, daha sonra finallerde mücadele eden ve akabinde de 2018 Dünya Kupası'nın elemelerine çıkan Millî Takımımızın bu süreçteki kar-

Bu 13 maçın yedisi resmi, altısı özeldi. 2016'nın 13 maçlık bilançosu karşımıza altı galibiyet, dört yenilgi, üç beraberlikten oluşan bir karne çıkarmıştı. Millîlerimiz o yıl attıkları 14 gole karşılık kalelerinde 13 gol görmüştü. 2017'nin bilançosu ise dördü özel, altısı Dünya Kupası grup elemeleri olmak üzere 10 maçtan oluşuyordu ve bu süreçte attığımız 14 gole karşılık 15 gol yerken Rusya'daki finalleri de ıskalamıştık. Bu arada Millî Takımımızda önemli bir değişiklik de yaşanmış, Fatih Terim'in yerine teknik direktörlük görevine Mircea Lucescu getirilmişti. Ay-yıldızlılar, 2017 yılında Lucescu yönetiminde çıktıkları altı maçtan dört yenilgi, bir galibiyet ve bir beraberlikle ayrılırken attıkları beş gole karşılık kalesinde 12 gol gördü. Mircea Lucescu'nun yeni bir kadro oluşturmak için yeniden yapı-

lanma süreci olarak gördüğü bu dönem 2018 yılında da devam edecek. Çünkü önümüzdeki ilk hedef B Ligi'nde Rusya ve İsveç'le mücadele edeceğimiz Avrupa Uluslar Ligi ve ilk resmi maçımıza da 7 Eylül'de çıkacağız. O tarihe kadar da yeni kadromuzla yeni oyun sistemimizi oturtmaya çalışacağız. Finali İngiltere'de oynanacak EURO 2020'nin elemeleri ise 2019 yılının Mart ayında başlayacak. Evet, hedefi tutturamadığımız 2017'ye "dünle beraber gitti cancağızım, ne kadar söz varsa düne ait" diye bakıyor 2018'in ilk maçlarına "şimdi yeni şeyler söylemek lâzım" diyerek çıkıyoruz. Yılın ilk rakibi İrlanda Cumhuriyeti. Ada takımıyla bu ayın 23'ünde Antalya'da karşı karşıya geldikten sonra 27 Mart'ta da Karadağ ile deplasmanda oynayacağız.

Türkiye - İrlanda Cumhuriyeti A Millî Maçları

16.11.1966	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	2-1	EURO 1968 Grup Eleme
22.02.1967	Türkiye-İrlanda Cumhuriyeti	2-1	EURO 1968 Grup Eleme
20.11.1974	Türkiye-İrlanda Cumhuriyeti	1-1	EURO 1976 Grup Eleme
29.10.1975	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	4-0	EURO 1976 Grup Eleme
13.10.1976	Türkiye-İrlanda Cumhuriyeti	3-3	Özel Maç
05.04.1978	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	4-2	Özel Maç
27.05.1990	Türkiye-İrlanda Cumhuriyeti	0-0	Özel Maç
17.10.1990	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	5-0	EURO 1992 Grup Eleme
13.11.1991	Türkiye-İrlanda Cumhuriyeti	1-3	EURO 1992 Grup Eleme
13.11.1999	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	1-1	EURO 2000 Baraj Maçı
17.11.1999	Türkiye-İrlanda Cumhuriyeti	0-0	EURO 2000 Baraj Maçı
09.09.2003	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	2-2	Özel Maç
25.05.2014	İrlanda Cumhuriyeti-Türkiye	1-2	Özel Maç

Türkiye - Karadağ A Millî Maçı

29.05.2016	Türkiye-Karadağ	1-0	Özel Maç
------------	-----------------	-----	----------

Millî Takım havuzu genişliyor

1. Lig Karması

Altay Bayındır (Ankaragücü), Mehmet Göktüğ Bakırbaş, Kaan Miray Bağış, Berk Cambaz, Asım Hamzaçebi (G. Manisaspor), İrfan Can Eğribayat (Adanaspor), Musa Emre Yakar (Gaziantepspor), Barış Alıcı, Recep Yemişçi, Yusuf Acer, Muhammed Rıdvan Özdemir (Altınordu), Alperen Babacan (Denizlispor), Mehmet Zeki Çelik, Kubilay Aktaş, Yusuf Serdar Çoban, Muhammed Demirci (İstanbulspor), Bahadır Öztürk (Şanlıurfaspor), Adil Demirbağ, Batuhan İşçiler, Atabey Çiçek (Adana Demirspor), Cengiz Umut Meraş, Burak Asan, Melih Okutan, Ahmethan Köse (Boluşpor), Dorukhan Toköz, Hasan Ayaroğlu (Eskişehirspor), Taylan Antalyalı (B.B. Erzurumspor), Sedat Şahintürk (Balıkesirspor Baltok), Emircan Altıntaş (Ümraniyespor), Oğulcan Çağlayan (Çaykur Rizespor), Mustafa Batuhan Altıntaş (Akin Çorap Giresunspor), Muhammet Beşir (Samsunspor).

2. Lig Karması

Erhan Erentürk (Karşıyaka), Yasin Davuş, Fethi Özer (Hacettepe), Savaş Polat, Özkan Taştumur, Mücahit Can Akçay, İbrahim Serdar Aydın (K. A. Selçukspor), Gökcan Gelmen, Fatih Kurucuk, Serkan Odabaşoğlu, Ufuk Akyol, Veysel Sapan (O. Karagümrük), Recep Burak Yılmaz (Sancaktepe Bel.), Birhan Vatansever, Oğuzhan Kayar (Bandırmaspor), Atakan Çankaya (Altay), Saruhan Fındıkçı, Uğurcan Yazgılı (Bucaspor), Kerem Çalışkan, Yusuf Yalçın Arslan, Alim Harlak (Sarıyer), Beykan Şimşek, Kayahan Yasir Subaşı (Sakaryaspor), İsmail Çipe, Gökcan Kaya (Tuzlaspor), Reşo Akın (Zonguldakspor), Yavuzhan Keleşoğlu (Bugsas), Emirhan Aydoğan (İnegölspor), Kubilay Akyüz (Eyüpspor), Oğuzhan Erdoğan, Caner Koca (Kırklarelispor), Samet Ali Kaya (Menemen Bel.).

Spor Toto 1. Lig ve TFF 2. Lig kulüplerinin 23 yaş altı futbolcularından oluşan karma takımlar, 27-28 Şubat tarihlerinde Riva'daki TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde oynanan maçlarda karşı karşıya geldi. A Millî Takım oyuncu havuzunu genişletmek amacıyla Teknik Direktör Mircea Lucescu'nun talebi üzerine dü-

zenlenen organizasyon, A, Ümit ve Genç Millî Takım antrenörlerinin ortak koordinasyonu ile gerçekleştirildi. Karşılaşmalarda, Ümit, Genç Millî Takım ve TFF Bölge Antrenörlerinden oluşan 33 kişilik teknik ekibin, 54 takımı kapsayan 252 maçı izleyerek tespit ettiği futbolcular boy gösterdi. Her ligin iki karmaya ayrıldığı etkinlikte, takımlar

birer maç yaptı. Maçları TFF Başkanvekili Ali Dürüst, TFF Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa Çağlar, A Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu, Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas, A, Ümit ve Genç Millî Takım antrenörleri, TFF bölge antrenörleri ile birlikte çok sayıda kulüp ve futbolcu temsilcisi izledi.

Kurucu babalardan biri

İrlanda, futbolun kurallarını koyan Uluslararası Futbol Birliği Kurulu'nun (IFAB) kurucu ve daimi üyelerinden biri. İrlanda Cumhuriyeti, ilki EURO 1988 olmak üzere üç Avrupa Şampiyonası ve üç Dünya Kupası finaline katıldı. Altın devrini İngiliz teknik adam Jackie Charlton döneminde geçiren İrlanda Millî Takımı, en büyük başarısını ise 1990 Dünya Kupası'nda çeyrek final oynayarak gösterdi.

M

odern futbol 19. Yüzyıl ortalarında İngiltere'deki özel okullarda oynanmaya başladı ve İngiliz denizciler vasıtasıyla dünyaya yayıldı. Futbolun yayılmaya başlamasının ardından, 1886 yılında futbol kurallarını belirleyen kuruluş olan Uluslararası Futbol Birliği Kurulu (IFAB) kuruldu. Bu birliğin kurucuları ise İngiltere, İskoçya ve Galler Futbol Birliği ile birlikte İrlanda Futbol Birliği'di. 1904 yılında Paris'te kurulan Uluslararası Futbol Federasyonları Birliği (FIFA) de daha yolun başında, Ada ülkelerinin oluşturduğu Futbol Birliği'nin belirlediği kurallara sadık kalacağını açıkladı. O günden bu yana da futbolun kurallarını belirlemeyi IFAB sürdürüyor.

Futbolun kurucu babalarından İrlanda, lig organizasyonunu ise 1921 yılında düzenledi. Bugün en üst lig 10 takımın katılımıyla ve İrlanda Premier Ligi adı altında oynanıyor. 17 şampiyonlukla Shamrock Rovers'ın başı çektiği ligde Dundalk ve Shelbourne 12'ser, Bohemians da 11 şampiyonluğa sahip. Ancak Shelbourne ve Bohemians küme düştükleri için Premier Lig'de yer alamıyor. İrlanda Millî Takımı ise tarihteki ilk maçını 28 Mayıs 1924'te Fransa'nın Colombes şehrinde Bulgaristan'a karşı oynayıp 1-0 kazandı. Bugüne kadar en farklı galibiyetini 16 Kasım 1983'te Dublin'de Malta'yı 8-0 yenerek elde eden İrlanda Cumhuriyeti, en farklı yenilgisine ise 27 Mayıs 1982'de Ürlanda'da Brezilya karşısında

7-0'lık skorla uğradı. 1930'da ilk kez düzenlenen Dünya Kupası'nın elemelerinde yer almayan İrlanda Millî Takımı, daha sonraki 21 organizasyonun elemelerinde üç kez başarılı olarak finallere gidebildi. İlki 1990'da olmak üzere 1994 ve 2002 Dünya Kupası finallerinde boy gösteren İrlandalılar, 1960'tan beri katıldıkları 15 Avrupa Şampiyonası'nın elemelerinde de üç defa başarı sağlayarak 1988, 2012 ve 2016'daki finallerde boy gösterdi. İrlanda Millî Takımı Dünya Kupası finallerindeki en iyi derecesini 1990'da çeyrek final oynayarak elde ederken,

Avrupa Şampiyonası finallerinde ise 2016'da son 16 turunu görerek en iyi derecesine ulaştı. İrlanda Millî Takımı, uluslararası alanda büyük turnuvalarının finallerinde ilk olarak 1988 yılında sahneye çıktı. O yıl Avrupa Şampiyonası finallerine Almanya ev sahipliği yapıyordu. Elemeler ise üçü dört, dördü de beş takımlı 7 grup üzerinden oynandı. Sadece grup birincilerinin final hakkını elde edeceği elemelerde İrlanda Cumhuriyeti, 7. Grup'ta Bulgaristan, Belçika, İskoçya ve Lüksemburg'la mücadele etti. Takımın başında İngilizlerin

Jackie Charlton ve Liam Brady

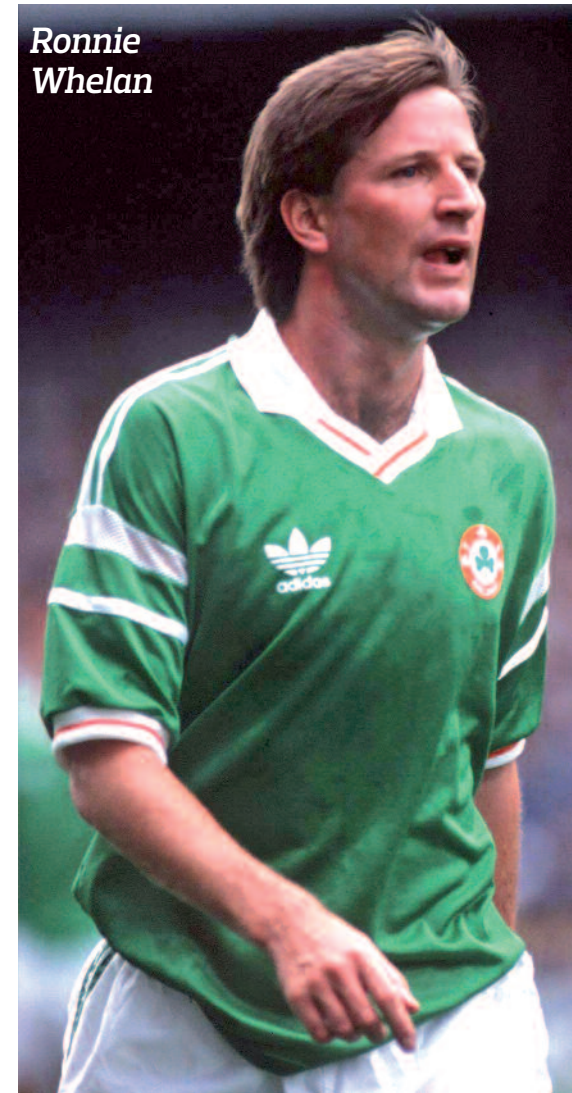

1980'lerin sonu, 1990'ların başında İngiliz teknik adam Jackie Charlton yönetiminde başarılı işlere imza atan İrlanda Cumhuriyeti kadrosu...

16 ünlü futbol adamı Jackie Charlton vardı ve bu İrlanda tarihinde görülmemiş bir olaydı. Başlangıçta bu görevlendirme ülkede tepkiyle karşılanırsa da Charlton, İrlanda Millî Takımı'nı tarihinde ilk defa Avrupa Şampiyonası finallerine taşıdıktan sonra 1990 ve 1994 Dünya Kupaları'na da götürünce yerini minnet ve sevgi duygularına bırakacaktı. Hatta Charlton'ın bir İngiltere maçından önce oyuncularını, İrlanda'nın İngilizlere karşı verdiği savaşlarda söylediği marşlarla motive ettiği bile yazılıp çizilmişti. İrlanda Cumhuriyeti, EURO 1988 elemelerine deplasmandaki 2-2'lik Belçika beraberliğiyle başladı. Gollerinin altında Frank Stapleton ve Liam Brady'nin imzası vardı. Adanın efsane oyuncularından Brady'nin 90. dakikada attığı beraberlik golünün ne kadar kritik olduğu, elemeler bittiğinde daha iyi anlaşılacaktı. Gruptaki ikinci maçında İskoçya ile Dublin'de golsüz berabere kalan İrlanda, üçüncü maçında Glasgow'da rakibini Liverpool'lu Mark Lawrenson'un golüyle yenerek ilk galibiyetini aldı. Dördüncü maçında Bulgaristan deplasmanında Tanev'den yedikleri iki gole o dönemde Manchester United forma-

sını giyen Stapleton'la bir kez karşı-
lık verebilen İrlandalılar, 2-1'lik skorla gruptaki ilk ve tek yenilgilerine uğradı. Beşinci maçında Dublin'de Belçika ile golsüz berabere kalan İrlanda, sonraki üç maçını da kazanarak grup birincisi olmayı başaracaktı. Önce Lüksemburg'u deplasmanda Tony Galvin ve Liverpool efsanesi Ronnie Whelan'ın golle-riyle 2-0 yendiler, ardından aynı rakibe evlerinde Stapleton ve Manchester United'lı Paul McGrath'ın golle-riyle 2-1 üstünlük sağladılar, son olarak da birincilik için beraberliğin yeteceği Bulgaristan'ı McGrath ve Liverpool'un kaptanı Ronnie Moran'ın golle-riyle 2-0 mağlup edip grup birincisi oldular. İrlanda'nın 11 puan topladığı grupta Bulgaristan 10, Belçika ve İskoçya ise 9 puanda kalmıştı. Almanya'da düzenlenen turnuvada Sovyetler Birliği, Hollanda ve İngiltere ile aynı gruba düştüler. Grubun iki takımı Hollanda ve Sovyetler Birliği, turnuvanın sonunda final oynayacaktı ki bu da İrlanda'nın ne kadar zorlu bir eşleşmeyle karşılaş-tığının göstergesiydi. Grup maçla-rına büyük bir sürprize imza atarak başladılar ve Stuttgart'ta İngiltere'yi Liverpool'lu orta saha oyuncusu

Ray Houghton'un golüyle 1-0 mağ-lup ettiler. Sovyetler Birliği ile oynadıkları maçta ise Ronnie Whelan'ın golüyle öne geçseler de Protasov'u durduramayınca 1-1'lik beraberliğe razı oldular. Son maçta Hollanda karşısında alacakları bir beraberlik gruptan çıkmalarına yetecekti. 82. dakikaya kadar da bu pozisyonla-rını korudular. Ancak Hollanda o dakikada Kieft'le bir gol atıp 1-0 kazanacak ve bu sayede gruptan çıkıp sonunda da şampiyonluğa ulaşacaktı. İrlanda için ise peri masalı sona ermişti. Ancak Jackie Charlton ve öğrenci-leri bu başarının devamını 1990 Dünya Kupası elemelerinde de getirecek ve İrlanda Cumhuriyeti, tarihinde ilk defa finallerde yer almasını bilecekti. Elemelerde İspanya, Kuzey İrlanda, Macaristan ile Malta'nın bulunduğu 6. Grup'a düştüler. İlk iki sırayı alan takımların final biletini alacağı grupta 13 puanlı İspanya'nın 1 puan gerisinde ikinci

Ronnie Whelan

olarak muratlarına erdiler. Elemelere Belfast'taki golsüz Kuzey İrlanda beraberliği ile başlayan, ardından İspanya'ya 2-0 yenilen İrlanda Cumhuriyeti, Macaristan'dan da golsüz beraberlikle dönünce 1 puanda kalmıştı. Ancak sonraki beş maçı da kazanmayı başardılar. Önce Dublin'de İspanya'yı Michel'in kendi kalesine attığı golle 1-0 yendiler. Sonra Malta'yı Houghton ve Moran'ın, Macaristan'ı da McGrath ve Tony Cascarino'nun golle-riyle 2-0 mağlup ettiler. Kuzey İrlanda'yı 3-0 yenerken goller Whelan, Cascarino ve Houghton'la buldular. Son maçlarında ise Malta'ya deplasmanda John Aldridge'in golle-riyle 2-0 üstünlük sağlayıp İtalya'daki Dünya Kupası finallerinin yolunu tuttular. Finallerde bir kez daha İngiltere ve Hollanda ile aynı gruba düştüler. Diğer rakipleri ise Mısır'dı. Grupta ilginç bir kapışma yaşandı. Oynanan altı maçtan sadece birinde takımlar yenilebildi. O maçta da İngiltere, Mısır'ı 1-0 mağlup etti. Diğer beş maç ise beraberlikle sonuçlandı. İlk maçında İngiltere ile 1-1 berabere kalan İrlanda'nın Dünya Kupası finallerindeki ilk golünü atma şerefi Everton'lı Kevin Shaddy'ye düştü. Mısır'la golsüz berabere kalan İrlanda, son maçında ise Hollanda karşısında Gullit'ten yediği gole Arsenal'li Niall Quinn'le karşılık vererek 1-1'lik beraberliği kurtardı. Böylece İngiltere lider, İrlanda ve Hollanda da ikinci ve üçüncü olarak gruptan çıktı. Son 16 turundaki rakipleri Romanya'ydı. Maçın normal süresi ve uzatmaları golsüz sona erdi. Penaltılarda Romanya Hagi, Lupu, Rotariu ve Lupescu ile isabet sağlarken, Timofte atışı kaçırıyor, buna karşılık Sheedy, Houghton, Andy Townsend, Cascarino ve David O'Leary ile beşte beş yapan İrlanda Cumhuriyeti çeyrek finale yükseliyordu. Çeyrek finaldeki rakipleri ise ev sahibi İtalya'ydı. İtalyanlar o turnuvada parlayıp gol kralı olacak Salvatore Schillaci'nin golüyle 1-0

kazanacak ve İrlandalılar, beş maçta hiç kazanamadan çeyrek final oynadıkları Dünya Kupası'ndan evlerine dönecekti. EURO 1992 elemelerinde Millî Takımımızla aynı grupta yer alan İrlanda, 9 puanlı İngiltere'nin 1 puan gerisinde namağlup ikinci oldu ancak sadece birincilerin katılabil-diği turnuvaya katılma hakkını elde edemedi. Ancak Jackie Charlton, 1994 Dünya Kupası elemelerinde takımını bir kez daha finallere taşımayı başardı. 3. Grup'ta İspanya, Danimarka, Kuzey İrlanda, Litvanya, Letonya ve Arnavutluk'la eşleştiler. 12'şer maçın sonunda İspanya 19 puanla ilk sırada final biletini alırken, Danimarka gibi 18 puan toplayan İrlanda, averajının da eşit olduğu rakibini attığı golün fazlalığıyla geçerek ABD'nin yolunu tuttu. Gruba, Dublin'de Arnavutluk'u Aldridge ve McGrath'ın golle-riyle 2-0, Letonya'yı Sheedy'nin bir, Aldridge'in üç golüyle 4-0 yenerek iyi bir başlangıç yapıp Danimarka ve İspanya deplasmanlarından da 0-0'la döndüler. Evlerinde Kuzey İrlanda'yı Townsend, Quinn ve Staunton'ın golle-riyle 3-0 mağlup edip gollerini Quinn'le buldukları maçta Danimarka ile 1-1 berabere kaldılar. Arnavutluk deplasmanında Staunton

ve Cascarino'nun golle-riyle 2-1, Letonya deplasmanında Aldridge ve McGrath'ın golle-riyle 2-0, Litvanya deplasmanında da Staunton'ın golüyle 1-0 kazandılar. Galibiyet serileri içerde Litvanya karşısında Aldridge ve Kernaghan'ın golle-riyle elde ettikleri 2-0'lık skorla devam etti. Bu seriyi bozan ise Dublin'de 3-1 kazanan İspanya oldu. Bu maçtaki tek gollerinin altında ise Sheridan'ın imzası vardı. Son maçlara gelindiğinde Danimarka 18 puanla lider konumundaydı. İspanya ve İrlanda'nın ise 17'şer puanı bulunuyordu. Charlton'ın takımı, Belfast'ta McLoughlin'in golüyle 1-1'lik beraberliği kurtarıırken İspanya da Danimarka'yı 1-0 yeniyor ve böylece iki takım el ele ABD vizesini alıyordu. Meksika, İtalya ve Norveç'le eşleştikleri finallerde yine çok ilginç bir tablo ortaya çıktı. Dört takım da birer galibiyet, beraberlik ve yenilgi alarak dörder puan toplamıştı ve doğal olarak averajlar da eşitti. Sıralamayı atılan golün fazlalığı belirledi. Meksika, İrlanda ve İtalya bir üst tura çıkarken Norveç elendi. Bu arada İrlanda, Dünya Kupalarındaki ilk galibiyetini de İtalya'yı Roy Houghton'ın attığı golle 1-0 yenerek elde etmişti. Diğer iki maçta ise Meksika'ya 2-1 yenilip Norveç'le 0-0 berabere kaldılar. Ancak nefesleri daha ilerisini görmeye yetmedi. Hollanda'ya Dennis Bergkamp ve Wim Jonk'tan yedikleri gollerle 2-0 yenilip finallere veda ettiler. EURO 96 ve EURO 2000 ile 1998 Dünya Kupası elemelerinde ise üst üste üç kez play-off'a takıldılar. Jackie Charlton sahneden çekilmişti ve artık takımın başında Mick McCarthy vardı. EURO 96 elemelerinde Portekiz, Kuzey İrlanda, Avusturya, Letonya ve Liechtenstein'la eşleştiler. 23 puanla birinci olan Portekiz'in ardından 17 puanla ikinci sırayı alarak play-off oynama hakkını elde ettiler. Aynı puana sahip Kuzey İrlanda'yı bir gol geride bırakmışlardı. Ancak kendileri gibi en iyi ikinciler

arasına giremeyen Hollanda ile Liverpool'da oynadıkları play-off'u Kluivert'tan yedikleri gollerle 2-0 kaybedip final şansını kaçırdılar. 1998 Dünya Kupası elemelerinde Romanya, Litvanya, Makedonya, İzlanda ve Liechtenstein'dan oluşan kolay bir gruba düşmüşlerdi. Ancak 28 puan toplayan Romanya'nın 10 puan gerisinde kaldılar ve ikinci olabildiler. Play-off'ta Belçika engelini geçmeleri gerekiyordu lakin başaramadılar. Dublin'deki ilk maçta Manchester United'lı sol bekleri Denis Irwin'in golüyle öne geçseler de Nilis'ten yedikleri golle 1-1 berabere kaldılar. Brüksel'de ise Oliveira'dan yedikleri gole Ray Houghton'la cevap verseler de işlerini bitiren yine Nilis oldu ve 2-1 yenilerek finallere katılma şansını kaybettiler.

EURO 2000 elemelerinde ise bu defa karşılarına biz çıkacaktık. Yugoslavya, Hırvatistan, Makedonya ve Malta'dan oluşan gruplarını 17 puanlı Yugoslavya'nın 1 puan gerisinde ikinci bitirerek play-off'ta Türkiye ile eşleştiler ve detaylarını bu kitapçığın ilgili bölümünde okuyacağınız biçimde Dublin'de 1-1, Bursa'da 0-0'lık beraberliklerle elendiler.

İrlanda Cumhuriyeti, Dünya Kupası finallerine üçüncü ve son kez olarak 2002'de katıldı. Bu defa üst üste oynadıkları dördüncü play-off'ta şanssızlıklarını kırmışlardı. Eleme grubunda Portekiz, Hollanda, Estonya, Kıbrıs Rum Kesimi ve Andorra ile eşleşmişlerdi. Tıpkı Portekiz gibi 24 puan topladılar ve favori Hollanda'yı dört puan arkasında bırakarak Uzakdoğu'nun yolunu tuttular. Gruptaki 10 maçta 7 galibiyet, 3 beraberlik alırken hiç yenilmediler. İlk iki maçlarında Hollanda deplasmanından Robbie Keane ve McAteer'in gollerıyla 2-2, Portekiz deplasmanından da Holland'ın golüyle 1-1'lik beraberliklerle döndüler. Dublin'de Estonya'yı Kinsella ve Dunne'in gollerıyla 2-0, deplasmanda Kıbrıs Rum Kesimi'ni

bugünkü antrenörleri Roy Keane (2), Harte ve Kelly'nin gollerıyla 4-0, Andorra'yı Harte, Kilbane ve Holland'ın gollerıyla 3-0 yendiler. Galibiyet serileri Dublin'de Kilbane, Kinsella ve Breen'in gollerıyla 3-0 kazanılan Andorra maçıyla devam etti. Onlara dur diyen, Dublin'deki 1-1'lik maçta Portekiz oldu. Roy Keane'in golüyle öne geçen İrlanda, Figo'yu durduramamıştı. Sonrasında deplasmanda Estonya'yı 2-0, Dublin'de Hollanda'yı 1-0 ve Kıbrıs Rum Kesimi'ni 4-0 yenerek rotalarını Uzakdoğu'ya çevirdiler. Estonya maçında Dunne ve Holland, Hollanda maçında McAteer, Kıbrıs Rum Kesimi maçında ise Harte, Quinn, Connolly ve Roy Keane golleri kay-

İrlanda'nın son büyük yıldızı Robbie Keane

detmişti. Grup birinciliğini averajla kaybedip play-off'ta İran'la eşleştiler. Dublin'deki ilk maçı Ian Harte ve Robbie Keane'in gollerıyla 2-0 kazanarak elde ettikleri averajı iyi değerlendirdiler. Tahran'da son dakikada Golmohammadi'den yedikleri golle 1-0 yenilseler de 2002 Dünya Kupası'na katılma hakkını kazandılar. Finallerde Almanya, S. Arabistan ve Kamerun'la aynı gruba düştüler. Gollerini Matt Holland'la buldukları ilk maçta Kamerun'la 1-1 berabere kaldıktan sonra Almanya karşısında da aynı skoru alıp umutlarını son maça taşıdılar. Bu maçta Klose'den yedikleri gole 90+2'de Robbie Keane'le karşılık vermişlerdi. Son maçlarında ise Suudi Arabistan'ı Robbie Keane, Breen ve Duff'ın gollerıyla 3-0 mağlup edip 7 puanlı Almanya'nın ardından ikinci sırada gruptan çıktılar. Ama bu defa da İspanya engelini takıldılar. Suwon'daki maçın 8. dakikasinda Mendieta'dan yedikleri gole son dakikada Robbie Keane'in penaltısıyla karşılık verip maçı önce uzatmalara, sonra da penaltılara taşısalar da kireçli noktadan yapılan atışlarda şansları yaver gitmedi. Robbie Keane ve Finnegan atışlarını gole çevirip Holland, Connolly ve Kilbane kaçırınca, Hi-

erro, Baraja ve Mendiata ile üç isabet sağlayan İspanya 3-2'lik üstünlükle İrlanda'yı eledi. EURO 2004, EURO 2008 ve 2006 Dünya Kupası elemelerinde gruptan çıkamayan İrlanda, 2008'den beri takımın başında bulunan ünlü İtalyan teknik adam Giovanni Trapattoni yönetiminde 2010 Dünya Kupası elemelerinde ise bir kez daha play-off'a takıldı. İtalya, Bulgaristan, Kıbrıs Rum Kesimi, Karadağ ve Gürcistan'dan oluşan gruplarını 24 puanlı İtalya'nın ardından 18 puanla ikinci sırada bitirdiler ve Fransa ile eşleştiler. Dublin'deki ilk maçı Anelka'dan yedikleri golle 1-0 kaybetseler de deplasmandaki 90 dakikayı Robbie Keane'in golüyle 1-0 önde tamamlayıp maçı uzatmaya taşıdılar. Ancak bu bölümde Henry'nin eliyle kontrol edip verdiği pasta Gallas'tan yedikleri gol işlerini bitirdi. Son 4 büyük turnuvarın elemelerinde ise İrlandalılar üç kez daha play-off oynadı. EURO 2012 elemelerinde Rusya, Ermenistan, Slovakya, Makedonya ve Andorra ile aynı gruba düşen İrlanda, 23 puanlı Rusya'nın ardından 21 puanla ikinci olarak play-off oynama hakkını elde etti. Trapattoni'nin takımı, gruptaki tek yenilgisini evinde Rus-

ya'dan alırken, diğer 9 maçından 6 galibiyet, 3 de beraberlik çıkardı. Play-off'ta en zayıf halka Estonya ile eşleşmeleri önemli bir şansı ve bu şansı da iyi kullandılar. Deplasmandaki ilk maçı Robbie Keane'in iki, Andrews ve Walters'in de birer golüyle 4-0 kazanıp formaliteye dönüşen rövanşta da 1-1 berabere olarak finallere gittiler. Ancak turnuvarın sonunda final oynayacak İspanya ve İtalya'nın yanı sıra Hırvatistan'la paylaştıkları grubu 9 gol yiyip 1 gol atarak ve tüm maçlarını kaybederek son sırada tamamlayıp elendiler. 2014 Dünya Kupası elemelerinde gruptan çıkamayan İrlanda Cumhuriyeti'nde Trapattoni görevden ayrılırken yerine geçen Noel King'le elemeleri tamamladılar. Hemen ardından ise takımın başına Martin O'Neill geçti. O'Neill yönetiminde EURO 2016 elemelerinde bir kez daha play-off oynayıp finallere katıldılar. Almanya, Polonya, İskoçya, Gürcistan ve Cebelitarık'ın bulunduğu grupta 18 puan toplayıp üçüncü oldular. Almanya 22, Polonya ise 21 puanla ilk iki sırayı paylaşmıştı. Play-off'ta eşleştikleri Bosna-Hersek'le deplasmandaki ilk maçta 1-1 berabere kaldılar. Bu maçtaki tek golleri Robbie

Brady'den gelmişti. Rövanşı ise Jon Walters'in gollerıyla 2-0 kazanıp finallere katıldılar. İtalya, Belçika ve İsveç'le paylaştıkları grupta İsveç'le 1-1 berabere kalıp Belçika'ya 3-0 yenildikten sonra İtalya'yı Brady'nin 85'teki golüyle 1-0 mağlup edip üçüncü sıradan son 6 turuna çıktılar. Ancak ev sahibi Fransa karşısında şansları yine yaver gitmedi. 2. dakikada Brady'nin penaltı golüyle elde ettikleri üstünlüğü koruyamayıp 58 ve 61'de Griezmann'dan iki gol yiyince, 2-1 kaybedip evlerinin yolunu tuttular. Son 2018 Dünya Kupası elemelerinde yine Martin O'Neill yönetiminde mücadele eden İrlanda Cumhuriyeti; Sırbistan, Galler, Avusturya, Gürcistan ve Moldova ile paylaştığı grupta avantajını son maçlarda kaybedip Sırbistan'ın ardından ikinci olabildi. Sırlar 21, İrlandalılar 19 puan toplamıştı. Play-off'taki rakipleri ise Danimarka oldu. Kopenhag deplasmanındaki ilk maçta elde ettikleri golsüz beraberlik onlara önemli bir avantaj sağlamıştı. Üstelik Dublin'deki maçın 6. dakikasinda Shane Duffy ile bir gol bulup öne de geçmişlerdi. Ancak sonrası İrlanda için çok acı gelişti. Danimarka arka arkaya attığı gollerle 5-1 kazanarak İrlanda'nın 2002'den beri süren Dünya Kupası hasretini dört yıl daha uzattı. Evet, bugünün İrlanda Cumhuriyeti takımı kadrosu, Jackie Charlton'ın elindeki yıldızlar topluluğu değil. O dönemde Adanın en iyi takımlarında top koşturan oyuncular saheden çoktan çekildi. Bugünkü İrlanda Cumhuriyeti takımında oynayan futbolcuların tamamı da İngiltere Liglerinde forma giyiyor ama aralarında Premier Lig'in kalburüstü takımlarında oynayabilen tek isim bile yok. Yine de her daim yürekleriyle oynayan ve takım oyunundan asla sapmayan İrlandalılar, saygıdeğer bir rakip olarak anılmayı sürdürüyor.

Küçük ülkenin sürpriz takımı

2006 yılında Sırbistan'dan koparak federasyonunu, ligini ve millî takımını kuran Karadağ, 2010 Dünya Kupası'ndan bu yana büyük turnuvaların elemelerine katılıyor. Ülkesinde "Cesur Şahinler" olarak adlandırılan takım, 2012 Dünya Kupası elemelerinde büyük bir sürpriz yaparak baraj oynamayı başardı ancak Çek Cumhuriyeti engelini aşamadı. 2014 Dünya Kupası elemelerinde ilk 6 maçtaki müthiş çıkışlarını son dört maçta sürdüremeyince büyük bir hayal kırıklığı yaşadılar. EURO 2016 elemelerinde gerilerde kalsalar da 2018 Dünya Kupası elemelerinde şanslarını son virajlarda kaybettiler.

K

aradağ Millî Takımı, tıpkı ülkesi gibi tarih sahnesine 2006 yılında çıktı. Yugoslavya'nın dağılmasının ardından 2006 yılına kadar Sırbistan'la birlikte federasyonun içinde kalan

Karadağlılar, 2006 yılında elde ettikleri bağımsızlığın ardından aynı yıl futbol federasyonlarını ve millî takımlarını kurup FIFA'ya üye oldu. 2006 Dünya Kupası'ndan sonra Sırbistan

Ulusal Meclisi, Sırbistan'ı Sırbistan-Karadağ'ın halefi ilân ettiği için Sırbistan Millî Takımı da Sırbistan-Karadağ Millî Futbol Takımı'nın devamı sayıldı ve 2008 Avrupa Futbol Şampiyonası ele-

melerine Sırlar katıldı. Karadağ Millî Takımı ise ancak 2010 Dünya Kupası elemelerinden itibaren büyük turnuvalarda boy gösterebildi.

Karadağ Millî Takımı, resmi statü kazandıktan sonra ilk maçını 24 Mart 2007 tarihinde oynadı. Başkent Podgorica'daki Stadion Pod Goricom'daki maçta Karadağlılar Macaristan'ı 2-1 yendi. Karadağ tarihinin ilk millî maçında takımın başında Zoran Filipović vardı. O tarihi günde Karadağ Millî Takımı'nın formasını giyen oyuncular Vukasin Poleksic - Radoslav Batak, Milan Jovanovic, Jovan Tanasijevic (Vlado Jeknic dk. 85), Vladimir Bozovic (Milan Purovic dk. 46), Savo Pavicevic, Mirko Raicevic (Janko Tumbasevic dk. 57), Branko Boskovic, Simon Vukcevic, Igor Burzanovic (Vladimir Vujovic dk. 87) ve Mirko Vucinic (Stevan Jovetic dk. 85) oldu. Taraftarlarının Cesur Şahinler olarak adlandırdığı Karadağ Millî Takımı, ilk dakika Tamas Priskin'den yediği şok gole rağmen 63. dakikada Mirko Vucinic ve 81. dakikada Igor Burzanovic'in attığı gollerle tarihindeki ilk maçından 2-1'lik galibiyetle ayrılmayı başardı. Prva Crnogorska Fudbalska Liga adını taşıyan Karadağ 1. Ligi ise 2006 yılında kurulmuştu. 12 takımlı ligi şampiyon bitiren takım UEFA Şampiyonlar Ligi'nde ön eleme oynamaya, ikinci ve üçüncü takım da UEFA Avrupa Ligi'nde ön eleme oynamaya hak kazanıyor. Ligi son üç sırada bitiren takımlar ise bir alt lige düşüyor. Bugüne kadar oynanan 11 sezonda altı farklı takımın şampiyon olması, ligdeki rekabeti göstermesi açısından çarpıcı. 2006-2007

sezonunda ülkenin ilk şampiyonu unvanını elde eden Zeta, daha sonra bu mutluluğu yaşayamadı. FK Budućnost ligin son şampiyonu ve aynı zamanda üç şampiyonlukla da başı çekiyor. Onları ikişer şampiyonlukla FK Rudar, FK Sutjeska ve FK Mogren izliyor. Zeta gibi FK Mladost'un da bir şampiyonluğu bulunuyor. Ancak Karadağ Millî Takımı'nın kendi liginden beslendiğini söylemek mümkün görünmüyor. Takımın kadrosuna 2017 yılında yıldırdaki davet edilen 33 oyuncu arasında sadece kalecilerden Milan Mijatović, Karadağ Ligi'nde görev yapıyor. Şimdi Karadağ'ın 2010, 2014 ve 2018 Dünya Kupaları ile 2012 ve 2016 Avrupa Şampiyonası elemelerinde finallere ulaşamayan ancak hem

oynadığı futbol hem de elde ettiği sonuçlarla küçük ülkeye büyük heyecanlar yaşatan serüvenine biraz daha yakından bakalım. Karadağ Millî Takımı, 2010 Dünya Kupası elemelerinin kura çekimine altıncı ve son torbadan katıldı. Çekilen kura sonucu İtalya, İrlanda Cumhuriyeti, Bulgaristan, Kıbrıs Rum Kesimi ve Gürcistan'la aynı gruba düştüler. İtalya'nın 24 puanla birinci, İrlanda Cumhuriyeti'nin 18 puanla ikinci, Bulgaristan'ın 14 puanla üçüncü tamam-

ladığı grupta 9 puan topladılar ve Kıbrıs Rum Kesimi'nin arkasında averajla beşinci basamakta yer aldılar. Zoran Filipović'in öğrencileri, son sıradaki Gürcistan'a 6 puanlık fark atmışlar ve sadece üç kez yenilmişler, attıkları 9 gole karşılık kalelerinde 14 gol görmüşlerdi. Karadağ, 2010 elemelerindeki ilk maçında evinde Bulgaristan'ı ağırladı. 11. dakikada Stilian Petrov'dan yedikleri gole 61'de Mirko Vucinic ve 82'de Stevan Jovetic'le karşılık verip 2-1 öne geçtiler. İlk maçlarında galibiyete çok yakındılar ama 90+2'de Bulgarların Blagoy Georgiev'in penaltısından bulduğu gol onlara bu fırsatı tanımadı. İkinci maçlarında güçlü İrlanda Cumhuriyeti ile golsüz berabere kaldılar, üçüncü maçlarında ise grubu ilk sırada tamamlayacak İtalya'ya deplasmanda 2-1 yenildiler. 8. dakikada Aquilani'den yedikleri gole 19'da Mirko Vucinic'le karşılık verseler de 29'da Aquilani'nin ikinci golüyle kaybettiler. Dördüncü maçlarında rakipleri yine İtalya'ydı ve bu kez evlerinde oynuyorlardı ama Pirlo ve Pazzini'den yedikleri gollerle 2-0 yenildiler. Gürcistan deplasmanından golsüz beraberlikle döndükten sonra Kıbrıs Rum Kesimi ile dış sahada oynadıkları maçta da 2-2 berabere kaldılar. Bu defa 14'te Michalis Konstantinou ve 45'te penaltıdan Chrysostomos Michail'in gollerıyla 2-0 geriye düşmüş ama bu yenilginin altından 65 ve 77'de Dejan Damjanovic'in attığı gollerle kalkmasını bilmişlerdi. Ancak Bulgaristan deplasmanında bu kadar şanslı olmayacaklar ve 4-1'lik skorla en farklı yenilgilerine uğrayacaklardı. Kishishev, Telkiyski, Berbatov ve Domovchiyski'den yedikleri gollere sadece 90+1'de Stevan Jovetic'le karşılık verebilmişlerdi. Kıbrıs Rum Kesimi ile oynadıkları maçın 56. dakikasında Vucinic'in penaltısıyla öne geçip 63'te Okkas'tan yedikleri golle bu kez galibiyeti kaçıran taraf onlar oldu. Gruptaki ilk galibiyetle-

rini ise 10 Ekim 2009'da iç sahadaki Gürcistan maçında elde ettiler. Ankaraspor ve Antalyaspor'dan tanıdığımız Radoslav Batak'la 14. dakikada, öne geçtikten sora ilk yarının sonunda 1-1'lik beraberliğe düşseler de 78'de Andrija Delibašić'in golüyle tarihi bir galibiyete ulaştılar. Son maçlarında ise deplasmanda rlanda Cumhuriyeti ile golsüz berabere kalıp grubu 9 puanla tamamladılar. Topladıkları bu 9 puan onları belki grupta bir yere taşıyamamıştı ama UEFA sıralamasındaki yerleri oldukça değişmişti. Bu defa altıncı değil, dördüncü torbadan girdikleri

EURO 2012 elemelerinin kurasında İngiltere, İsviçre, Galler ve Bulgaristan'la eşleşip herkesi şaşırtan sonuçlara imza atmayı başardılar. Zoran Filipovic görevinden ayrılmış, takımın başına Hırvatların futbol gezgini ünlü teknik direktörü Zlatko Kranjcar getirilmişti. O Kranjcar daha ilk maçtan farkını belli edecekti. Karadağlılar, ilk maçlarında John Toshack'ın çalıştırdığı Gareth Bale'li, Craig Bellamy'li Galler'i 30. dakikada olağan şüpheli Mirko Vucinic'in golüyle 1-0 mağlup etti. Bulgaristan deplasmanından Elsad Zverotic'in golüyle 1-0 galip dönen

Karadağlılar EURO 2012 elemelerinde İngilizlere kök söktürmüş ancak grubu ikinci sırada bitirdikten sonra baraj maçında Çeklere kaybetmişti.

Karadağlılar, İsviçre'yi de Vicinic'in golüyle geçip üçte üç yapınca bütün gözleri üzerine çevirdi. Dördüncü maçlarını Wembley'de İngiltere ile oynayacaklardı ve herkes tılsımın bozulup bozulmayacağını merak ediyordu. Londra'dan golsüz beraberlikle dönen Karadağ'ın hızı kesilmişti. Nitekim Djalovic'in golüyle öne geçtikleri maçta Popov'u durduramayınca Bulgaristan'la evlerinde 1-1 berabere kaldılar. Hemen ardından deplasmanda Galler'e 2-1 yenildiler. Morison ve Ramsey'den yedikleri gollere sadece Jovetic'le karşılık verebilmişler ve gruptaki ilk yenilgilerine uğramışlardı. Bu yenilgi, teknik direktör Kranjcar'ın da sonu oldu. Artık takımın başında Karadağlı bir teknik adam, Branko Brnović vardı. Evlerindeki İngiltere maçında son dakika golüyle gruba tutunmayı başardılar. 11'de Young, 31'de de Bent'ten yedikleri gollere 45'te Zverotic'le karşılık verip soyunma odasına 2-1 yenik gitmişlerdi ama 90+1'de Delibašić'le 2-2'lik eşitliği sağladılar. Bu arada Galler'in de İsviçre'yi mağlup etmesi, onlara ikincilik kapısını ardına kadar açmıştı. Son maçta İsviçre'ye 2-0 yenilseler bile 18 puanlı İngiltere'nin ardından 12 puanla ikinci sırayı aldılar. İsviçre 11, Galler 9, Bulgaristan ise 5 puanda kalmıştı. Bu ikincilik, Karadağ'ın EURO 2012 finallerine katılabilmek için baraj maçı oynamaya hakkını kazanması anlamına geliyordu. Rakipleri ise tecrübeli Çek Cumhuriyeti'ydi. Prag'daki ilk maçı 63'te Vaclav Pilar ve 90+2'de Tomas Sivok'tan yedikleri gollerle 2-0 kaybettiler. Uzatmalarda yedikleri ikinci gol şanslarını iyice azaltmıştı. Rövanşta da Petr Jiráček'ten yedikleri tek golle 1-0 mağlup oldular ve Karadağ'ın peri masalı da böylece sona erdi. Ancak Karadağ bu sayede 2014 Dünya Kupası elemelerine ikinci torbadan girmeyi başarmıştı. FIFA

Karadağ'ın en golcü oyuncusu ve kaptanı Stevan Jovetic

dünya sıralamasındaki yerleri 17. basamağa yükselmişti ve ikinci torbada Fransa'nın hemen ardında ikinci sırada yer almışlardı. Bir kez daha İngiltere ile aynı gruba düştüler. Diğer rakipleri ise Ukrayna, Polonya, Moldova ve San Marino'ydü. Bu defa da 4 galibiyet, 3 beraberlik, 3 yenilgiyle 15 puan topladılar ancak bu puanlar İngiltere ile Ukrayna'yı geçmelerine yetmedi. Yine de Polonya'nın iki puan üzerinde üçüncü olmuşlardı ve bu da futbol sahnesine yeni çıkmış bir ülke için hiç de fena sayılmazdı. İlk maçlarını evlerinde Polonya ile oynadılar. Jakub Blaszczykowski'den yedikleri erken golle geriye düşmelerine rağmen Nikola Drincic ve Mirko Vucinic'le 2-1 öne geçmeyi başardılar. Ancak son sözü Trabzonspor'un eski oyuncusu Adrian

Mierzejewski söyledi ve maç 2-2 sona erdi. San Marino deplasmanında ise Fatos Beciraj ve Andrija Delibašić'in ikişer, Luka Djordjevic ve Elsad Zverotic'in de birer golüyle 6-0 kazandılar. Ukrayna'yı deplasmanda Dejan Damjanovic'in golüyle 1-0 yenmeleri onlara büyük bir avantaj sağlamıştı. Hemen ardından evlerinde San Marino'yu da Delibašić'in iki, Zverotic'in de bir golüyle 3-0 yendiler. Galibiyet serilerini Moldova'yı deplasmanda Vucinic'in golüyle 1-0 geçerek sürdürdüler. Evlerinde ağırladıkları İngiltere önünde 6. dakikada Rooney'den yedikleri golle 1-0 geriye düşseler de 76'da Damjanovic'le karşılık verip 1-1'lik beraberliğe ulaştılar. Grupta altıncı maçları geride kaldığında dört galibiyet, iki beraberlikleri ve 14 puanları vardı. İngiltere 12 puanla ikinci sıradaydı. Ukrayna ise beş maçta 8 puana ulaşabilmişti. Karadağ için yolun sonu çok parlak görünüyordu ve herkes onların grubu ilk ikinin içinde tamamlamasını bekliyordu. Ancak kalan dört maç onlar adına bir kâbus gibi geçti. Evlerinde Ukrayna ile oynadıkları maçı kazansalar gruba o gün nokta koyabileceklerdi. Üstelik ikinci yarının hemen başında Ukrayna'dan Roman Zozulia oyundan atılmış ve rakip 10 kişi kalmıştı. Buna rağmen 51'de golü bulan Ukrayna oldu. 66'da Vladimir Volkov'un da kırmızı kart görmesiyle takımların sahadaki oyuncu sayıları eşitlendi. Ukrayna 77'de Yevhen Konoplyanka ile bir gol daha buldu. İki dakika sonra Savo Pavicevic de oyundan atılınca 9 kişi kalan Karadağ oyundan tamamen koptu ve Artem Fedetskiy ile Roman Bezus'tan yediği gollerle sahadan 4-0'lık yeniliyle ayrıldı. Polonya deplasmanında da şans bir kez daha ayaklarına geldi. 11. dakikada Damjanovic'in golüyle öne geçtiler ama bu üstünlüklerini koruyamadılar. Polonya Lewandowski'nin golüyle

**Karadağ'ın en kötü performansı
EURO 2016 elemelerinde ortaya çıktı.**

24

1-1'lik eşitliği sağladı ve maç da bu skorla noktalandı. Deplasmandaki İngiltere maçı ise hezimetti. İlk yarı golsüz bitse de İngilizler 48'de Rooney'nin, 62'de kendi kalesine Branko Boskovic'in gollarıyla 2-0 öne geçmiş, Karadağ 71'de Dejan Damjanovic'le farkı bire indirse de 78'de Andros Townsend ve 90+3'te Daniel Sturridge'in gollerini 4-1 olarak belirlemişti. Bu dönemde İngiltere ile Ukrayna sadece birbirleriyle oynadıkları maçlarda berabere kalıp diğer maçlarını kazanmış ve ilk iki sırayı çoktan garantilemişti. Karadağ bu moralsizlikle çıktığı evindeki Moldova maçını da 5-2 kaybetti ve gruba acı bir biçimde veda etti. Ancak Kranjcar'la yollarını bir yenilginin ardından ayıran Karadağlılar, 2014 Dünya Kupası elemelerinin son bölümündeki büyük çöküşe rağmen Branko Brnović'i görevde tuttu. Lâkin yine de değişen şeyler vardı. Karadağ, ikinci torbadan dördüncü torbaya gerilemişti. EURO 2016 elemelerinde Avusturya, Rusya, İsveç, Liechtenstein ve bir

kez daha Moldova ile eşleştiler. Aslında başlangıçta sürpriz yapabilecekleri bir grup gibi görünüyordu ancak bu defa sürprizi bir başkası yapacak, Avusturya 10 maçta 9 galibiyet, 1 beraberlikle ilk sırayı alırken, Karadağ 11 puan toplayıp dördüncülükte kalacaktı. Oysa gruba evlerinde Vucinic ve Tomašević'in gollarıyla 2-0 kazandıkları Moldova maçıyla iyi bir giriş yapmışlardı. Ancak hemen ardından deplasmandaki golsüz Liechtenstein beraberliği ve Avusturya'ya 1-0 kaybedilmesi, kervanın yolun sonunda ışığı göremeyeceğinin delilleriydi. Evlerindeki İsveç maçında 9. dakikada Ibrahimovic'ten yedikleri gole 80'de Jovetic'in penaltısıyla karşılık verip 1-1'lik beraberlikle bir puan daha alsalar da yine evlerindeki olaylı Rusya maçı her şeyin sonu anlamına geldi. Gergin

**Teknik
direktör
Ljubiša
Tumbakovic**

geçen maçta Rusların 66. dakikada Shirikov'la kaçırdığı penaltının ardından taraftarların sahaya fırlattığı yanıcı maddelerden birinin kaleci Akinfeev'e isabet etmesi üzerine Türk asıllı Alman hakem Deniz Aytekin maçı tatil etti. UEFA daha sonra açıkladığı kararlar Rusya'nın 3-0 galibiyetine hükmetti. İsveç deplasmanında da Hüseyin Göçek'in yönettiği maçta 37'de Berg, 40 ve 44'te de Ibrahimovic'den yedikleri gollere sadece 64'te Damjanovic'in penaltı golüyle karşılık verebildiler ve 3-1 kaybettiler. Liechtenstein'ı içeride, Moldova'yı da deplasmanda 2-0'lık skorlarla geçmeleri sadece en alttaki ikiliden uzaklaşmaları anlamına geliyordu. Bu maçlardaki gollerinin altında ise Bećiraj, Jovetic, Savic ve kendi kalesine olmak üzere Racu'nun imzaları vardı. Her şeye rağmen evlerindeki Avusturya maçında lidere bir sürpriz yapmaya çok yaklaştılar. Vucinic ve Bećiraj'ın gollarıyla iki kez öne geçtikleri maçta Janko ve Arnautovic'in golleriyle beraberliğe düşüp, 90+2'de Sabitzer'den yedikleri golle 3-2 kaybettiler. Bu yenilgi, teknik direktör Branko Brnović'in de sonu oldu. Son maçlarında ise Rusya karşısına Radislav Dragicevic yönetiminde çıkıp 2-0 kaybettiler. Karadağ, 2018 Dünya Kupası elemelerine o dönemde 63 yaşındaki olan Ljubiša Tumbakovic yönetiminde başladı. Millî Takımımız gibi onlar da eleme kurasına dördüncü torbadan girmişti ama aslında arada ciddi bir fark vardı. Türkiye'nin FIFA dünya sıralamasında 48. basamakta bulunduğu o dönemde, Karadağ 81. sırayı işgal ediyordu. Polonya, Danimarka, Romanya, Ermenistan ve Kazakistan'la eşleştikleri grubu 25 puanlı Polonya ve

**Karadağ'ın
son travması
Danimarka
yenilgisi oldu.**

20 puanlı Danimarka'nın ardından 16 puanla üçüncü sırada bitirip finallere gitme hakkının uzağında kaldılar. Ancak Romanya gibi geçmiş başarılarla dolu bir takımına da 3 puan fark atmışlardı. Gruptaki 10 maçı 5 galibiyet, 1 beraberlik ve 4 yenilgiyle tamamladılar. İlk maçlarını Romanya deplasmanında oynadılar ve 85'te Popa'dan yedikleri gole 87'de Jovetic'le karşılık verip 1-1'lik beraberlikle geri döndüler. İkinci maçlarında Kazakistan'ı 24'te Tomašević, 59'da Vukčević, 64'te Jovetić, 73'te Bećiraj ve 78'de Savić'in gollarıyla 5-0'lık hezimete uğrattılar. Üçüncü maçlarında büyük bir iş başardılar ve Danimarka'yı Kopenhag'da Bećiraj'ın 32. dakikada attığı golle 1-0 yenerek liderlik koltuğunda oturmayı sürdürdüler. Ama dördüncü maçta ummadıkları taş baş yardı ve Eriwan'da Ermenistan'a 3-2 kaybettiler. Üstelik 36'da Kojašević ve 38'de Jovetić'in attığı gollerle ilk yarıyı 2-0 önde kapatmışlardı. Ancak 50'de Grigoryan, 74'te Haroyan ve 90+3'te de Ghazaryan'dan yedikleri gollerle mağlup oldular ve bu yenilgi bütün dengelerini de bozdu. Polonya ile Podgorica'da oynadıkları beşinci

maçtan da 2-1'lik yenilgiyle ayrıldılar. 40'ta Lewandowski'den yedikleri gole 63'te Mugosa ile karşılık verseler de 82'de Piszczek'ten yedikleri gole engel olamadılar. Sonrasında toparlanıp art arda üç maç kazanarak yeniden potaya girmeyi başardılar. Önce Podgorica'da Ermenistan'ı Fatos Bećiraj'ın bir, Stevan Jovetić'in üç golüyle 4-1 yendiler. Ardından Kazakistan deplasmanından Marko Vesovic, Fatos Bećiraj ve Marko Simić'in gollarıyla 3-0'lık galibiyetle döndüler. Nihayet evlerinde Romanya'yı da Stevan Jovetić'in tek golüyle 1-0 mağlup ettiler. Grubun

bitimine iki maç kalmıştı ve Karadağ 16 puandaydı. Son iki maçlarını 21 puanlı Polonya ve kendileri gibi 16 puanı bulunan Danimarka ile oynayacaklardı. Deplasmanda mağlup ettikleri Danimarka'yı Podgorica'da yenmek onlara grup ikinciliğini hemen hemen garantileyecekti. Ancak bu final gibi maç hiç de istedikleri gibi sonuçlanmadı. Danimarka 16. dakikada Christian Eriksen'in golüyle sağladığı üstünlüğü maç sonuna kadar koruyup 1-0 kazanacak ve 3 puan öne geçecekti. Bu moral bozukluğuyla çıktıkları son Polonya maçını da 4-2 kaybettiler ve grupta üçüncü sıraya razı oldular. Yollarına halen Ljubiša Tumbakovic yönetiminde devam ediyorlar ve ilk hedefleri de Avrupa Uluslar Ligi'nde yer aldıkları C Ligi'nden bir üst çıkabilmek. Bunun için de Romanya, Litvanya ve Sırbistan'la girişecekleri mücadeleyi ilk sırada tamamlamaları gerekiyor. 2010 Dünya Kupası elemelerinden bu yana çıktığı 48 resmi maçta 16 galibiyet, 15 beraberlik, 17 yenilgi alan Karadağ rakip kalelere 64 gol gönderirken, kendi kalesinde de 63 gol gördü.

25

Genetik kodlarımda futbol var

Başakşehir'in İtalyan forveti genelde yedek kulübesinden gelmesine rağmen attığı gollerle dikkat çekiyor. Profesyonelce yaşayışı ve sabrı sayesinde sezonun ikinci yarısında giderek bir ilk on bir oyuncuna dönüşmeyi de başardı. Babası, amcası ve kuzeni de futbolcu olan 31 yaşındaki İtalyan, futbolun genetik kodlarında bulunduğunu söylüyor ve Başakşehir'de hayatının ilk şampiyonluğunu yaşamak istiyor.

Rasim Artagan

2

6 Haziran 1986 Roma doğumlusun. Öncelikle nasıl bir çocukluk geçirdiğini öğrenebilir miyiz?

Ben her zaman futbolu çok sevdim. Normal bir çocuktum. Sürekli futbol oynuyordum. Okulda futbol oynuyordum; okul olmadığı zaman futbol oynuyordum. Arkadaşlarımla beraber sürekli oynuyordum. Annem beni gece

eve çağırmak zorunda kalıyordu. Futbolu çok seven, aktif bir çocuk oldum. Futbol her zaman hayatımın merkezinde yer aldı.

Aileni tanıyabilir miyiz?

Annen, baban ne işle meşgul, kaç kardeşin var?

Annem de babam da emekli. Annem daha önce evlere temizliğe giderdi. Babam da güvenlik

görevlisi olarak çalışıyordu. Biz beş kişilik bir aileyiz. İki ablam var. Ailenin en küçüğü benim. En küçük ben olduğum için de biraz fazla şımartıldım. Tabii bu gelişimimde çok büyük rol oynadı. Birbirimize bağlı bir aile olduğumuz için sevgi hep ön plandaydı. Şu anda ablalarım evlenmiş olsa bile sürekli beraberiz. Hâlâ çok

“ Annem evlere temizliğe giderdi. Babam da güvenlik görevlisi olarak çalışıyordu. İki ablam var. En küçük ben olduğum için de biraz fazla şımartıldım. Tabii bu gelişimimde çok büyük rol oynadı. Birbirimize bağlı bir aile olduğumuz için sevgi hep ön plandaydı.

O kulüpte çalışan fizyoterapist olsun, antrenör olsun, kondisyoner olsun hepsi şu anda Serie A'da çalışıyor. O dönemde aldığımız eğitim bize ne kadar profesyonel insanlar tarafından verilmiş ki, şu anda o kulüpte çalışan insanların hepsi Seri A takımlarında görev yapıyor. **Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugün futbolcu olamadı. Sen bunu nasıl başardın?**

Benden çok daha yetenekli, çok daha iyi oyuncular da vardı benim yaş grubumda. Ama onların futbolcu olamayıp da benim futbolcu olmamın nedeni öncelikle bazı şeyleri erken algılamaktan kaynaklanıyor. Ben futbolcu olmayı istedim ve bunu istemek aynı zamanda fedakârlık demektir. Hayatınızda bazı şeylerden fedakârlık etmezseniz futbolcu olamazsınız. Onun dışında tabii ki tutkum vardı, isteğim vardı, arzum vardı. Bazı fedakârlıkları yapmam gerekti. Ailemin desteğini aldım. Onların desteğini almasam bugünlere asla gelemezdim. Bazı şeyleri çok erken algıladığım için de 18-19 yaşında - ki bence futbol için son derece olgun bir yaştır - ülkemden ayrılıp, Polonya'ya ilk deneyimimi yaşamaya gittim.

“ 5 yaşındayken herhangi bir takımda oynamıyordum. Babam beni sahaya götürür, topu verir ve iki ayağımı kullanmayı, neler yapmam gerektiğini öğretirdi. En büyük antrenörüm babamdı. En yakın arkadaşım, abim, babam, her şeyim oldu. Beni buraya getiren kişi kesinlikle babamdır.

yakınız birbirimize.

Futbola olan ilgini çocukken kim fark etti ve bir takımın içerisinde nasıl adım attın?

Aslında ilk hocam babamdı. Daha önce futbol oynadığı ve futbolu çok sevdiği için bende ki isteği ve iştahı gördü. 5 yaşındayken herhangi bir takımda oynamıyordum. Beni sahaya götürür, topu verir ve iki ayağımı kullanmayı, neler yapmam gerektiğini öğretirdi. En büyük antrenörüm babamdı. En yakın arkadaşım, abim, babam, her şeyim oldu. Zaten ben de 3 yaşından beri topu elimden bırakmamışım. Her yere götürmüşüm. Beni buraya getiren kişi kesinlikle babamdır. **Baban profesyonel mi yoksa amatör mü oynadı?**

Benim ailemde futbol geni var. Babam amatör seviyede futbol oynamış. Profesyonele çıkma noktasında futbol dışında başka şeylere ilgi duymaya başlamış ve futboldan kopmuş. Kendini tam konsantre edememiş. Amcam da futbolcuydu. Profesyonel seviyede oynadı. Ancak geçirdiği bir sakatlık sebebiyle futbolu bırakmak zorunda kaldı. Kuzenim AS Roma'nın altyapısında

Bir sonraki sorum da bununla ilgiliydi. 18 yaşına girdiğin sırada Polonya futbolunun efsane isimlerinden Zbigniew Boniek'ten teklif alıyorsun ve Widzew Lodz takıma gidiyorsun. Seni nasıl ve nerede keşfettiler?

Dediğim gibi, benim oynadığım takım, profesyonel bir takım değildi. Gençlerden oluşan bir takımdık. Ama kadromuz çok iyiydi. Bölgesel ligde hep şampiyonluklar yaşıyor-

duk. Turnuvalarda iyi sonuçlar elde ediyorduk. Yine böyle bir turnuvaya Boniek gelmişti. Benim maçlarımdan birini izlemiş. Bazen futbolda şans da gerekir. Bizi izlediği maçta 3 gol atmış ve çok da iyi oynamıştım. Ondan sonra beni izlemeye devam etmişti. Final maçına geldik. Finalde de çok iyi oynamıştım. Futbol şansını iyi değerlendirdim. Onun izlediği maçlarda çok iyi oynamıştım. Turnuva sonrasında

“ Bölgesel ligde hep şampiyonluklar yaşıyorduk. Boniek maçlarımdan birini izlemiş. Bizi izlediği maçta 3 gol atmış ve çok da iyi oynamıştım. Bazen futbolda şans da gerekir. Onun yine izlediği finalde de çok iyi oynamıştım. Turnuva sonrasında bana teklifte bulundu. İki kere bile düşünmeden teklifi kabul ettim.

“ İtalya'da altyapı eğitimi çok sıkıdır. Hatta bir çocuğa beklenenden daha fazlası öğretilir. Küçük yaşlarda taktik anlamda, oyun bilgisi anlamında size bir sürü şeyi yüklerler. Onun dışında tabii saha içi ve dışında saygıyı öğretirler.

bana teklifte bulundu. Ben de iki kere bile düşünmeden hemen teklifi kabul ettim.

Bir futbolcu kendi şansını kendisi oluşturabilir mi?

Ben şansa inanmıyorum. Hayatta o doğru anın yakalanmasına inanıyorum. Doğru yerde, doğru zamanda olmaya inanıyorum. Tanrı bana o fırsatı verdi ve ben de değerlendirdim.

2009 yılında Ocak ayı transfer döneminde Yunanistan Süper Ligi takımlarından APO Levadiakos'a transfer oluyorsun. Burada bir tam, iki yarım sezon geçiriyorsun. APO Levadiakos günlerin nasıldı?

Aslında Levadiakos transferi kariyerim için önemli bir adımdı. Çünkü Polonya'da çok iyi sezonlar geçirmiştim. Polonya'daki misyonumu da doldurmuştum ve ayrılmak istiyordum. Daha iyi teklifler bekledim ama o an o teklifler çıkmadı. Karşıma Levadiakos'un teklifi çıktı. Ben de kabul ettim. Çünkü ülkeme yakındı. Hava şartları Polonya'dan çok daha farklıydı, İtalya'ya benziyordu. Bundan dolayı kariyerime orada devam ettim. Oradaki sezonlar kendi adıma çok iyi geçti ama takım çok iyi değildi. Ben iyi oynadığım için Yunanistan'ın çok büyük takımları ve İtalya'dan bazı takımlar benimle ciddi olarak ilgilendi. Ama kulüp başkanı çok değişik bir insandı. O dönemde gitmeme izin

“ Geçmişe dönüp bakarsam yapacağım şey, Levadiakos'un teklifini kesinlikle kabul etmemek olurdu. Çünkü Levadiakos'a gitmem, kariyerimde 3-4 yıl kaybettirdi. Ama Atromitos günlerim bunun tam tersiydi. Zaten ben ve takım arkadaşlarım kulüp tarihinde bir ilki başarıp Atromitos'u UEFA Avrupa Ligi'ne götürdük.

vermedi. Önümü tıkadı. Yaşım daha 23-24'tü. O dönemde daha anlayışlı yaklaşıyorlardı; çok daha farklı yerlere gidebilirdi kariyerim. O yüzden kontratımın sonuna kadar orada kalmak zorunda kaldım. Daha sonra Atromitos'a geçtim. Kendi adıma iyi sezonlar geçirmiştım. Çok iyi yerlere transfer yapabilecekken kulüp başkanı buna izin vermedi ve önümü tıkadı.

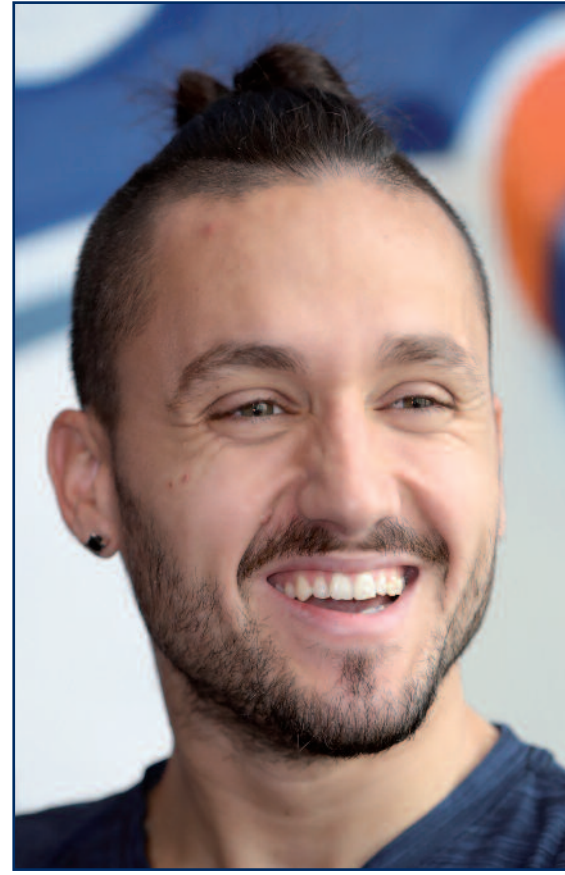
2012 yılının devre arasında bir başka Yunan takımı Atromitos'a geçiyorsun ve burada 3.5 sezon geçiriyorsun. 5.5 yıllık Yunanistan macerana geri dönüp baktığın zaman neleri hatırlıyorsun?

Yunanistan'ı çok seviyorum. Orada güzel günler geçirdim. Yunanistan çok sevdiğim bir ülke. Ama geçmişe dönüp bakarsam yapacağım şey, Levadiakos'un teklifini kesinlikle kabul etmemek olurdu. Çünkü Levadiakos'a gitmem, kariyerimde 3-4 yıl kaybettirdi. Her ne kadar kendi adıma çok iyi işler yapsam da başkandan dolayı 3-4 senem heba oldu. Ama Atromitos günlerim bunun tam tersiydi. Düzgün bir yönetim vardı, ödemeler zamanında yapılıyordu. Organizasyon anlamında çok iyilerdi. İyi bir takımdı. Zaten ben ve takım arkadaşlarım kulüp tarihinde bir ilki başardık ve Atromitos'u UEFA Avrupa Ligi'ne götürdük. O yüzden Levadiakos'u ne kadar kötü hatırlıyorsam, Atromitos'u tam tersi şekilde iyi hatırlıyorum. Yunanistan'ı da çok seviyorum.

2016 yılının devre arasında yolun Medipol Başakşehir ile kesişiyor. İstanbul ekibine transferin nasıl

gerçekleşti? Buraya gelirken kariyerin açısından neler bekliyordun? Başakşehir'e gelmem kariyerimde ileriye doğru atılmış çok güzel bir adımdır. Ama biraz geç oldu. Çünkü geçmişte verdiğim yanlış karar bana 3-4 yıl kaybettirdi. O yılları kaybetmeseydim çok daha iyi olacaktı her şey. Başakşehir benim için çok doğru bir karardı. Bunun başlangıcı da şöyle oldu. Beni Yunanistan Ligi'nden tanıyorlardı. Ama 3 sene önce burada Başakşehir'le oynadığımız hazırlık maçından sonra ciddi anlamda takip etmeye başladılar. Sezonun ilk devresi boyunca İstanbul'dan birkaç antrenör defalarca beni izlemeye geldi. Oynadığım o hazırlık maçının da etkisiyle transferimi gerçekleştirmeye karar verdiler. Bir şey daha var... Başakşehir'e transferim de 10 sene önce Boniek'in İtalya'ya gelip beni görmesi gibi, doğru zamanda, doğru yerde olmam sayesinde gerçekleşti. Burada oynadığımız hazırlık maçında iyi bir performans sergileyince kendi şansımı kendim hazırlamış oldum.

Başakşehir'e transfer olana kadar seni genellikle takımlarının ilk 11'inde görüyoruz. Başakşehir'de ise ilk 11'de çok fazla şans bulama-

dın. Buna rağmen geldiğin günden beri sabırla beklediğini ve görev aldığın anlarda da hep işini iyi yaptığını görüyoruz. Bu konu hakkında neler söylersin?

İlk başta yedek kalmayı kabullenmek kolay olmadı. Uzun yıllar ilk 11'de oynamış biri olarak buraya transfer edildiğimde yine aynı beklentim vardı. Kenarda beklemeyi daha genç yaşlarda yaşasaydım belki çok daha farklı tepki verirdim ama bu olay başıma 30 yaşında geldi. Olaya artık daha olgun bakabilmeye başladım. Hiçbir zaman kontrolümü ve sabrımı kaybetmeden çalışmaya devam ediyordum. Bu süreçte ailemin desteği çok önemliydi. Kız arkadaşımın uzun zamandır beraber yaşıyoruz. O da burada. Bana çok destek oldu. Bu tarz durumlarda iki seçenek var.

“ İlk başta yedek kalmayı kabullenmek kolay olmadı. Hiçbir zaman kontrolümü ve sabrımı kaybetmeden çalışmaya devam ettim. Bu tarz durumlarda iki seçenek var. Ya isyan edersin ya da sabırla daha çok çalışırsın. Asla kimseye bir saygısızlık göstermedim. Bunun karşılığını da aldığımı düşünüyorum.

Ya isyan edersin ya da sabırla daha çok çalışırsın ve fırsat ayağına geldiğinde bunu iyi değerlendirirsin. Tabii ki bu olay başıma 30 yaşında geldiği için çok olgun bakabildim. Asla kimseye bir saygısızlık göstermedim. Bunun karşılığını da aldığımı düşünüyorum. Ne zaman şans bulduysam elimden geleni yapmaya çalıştım. Skora katkıda bulunmaya çalıştım. 10 dakika, 15 dakika, 20 dakika girdiğim sürelerde goller attım. Hatta bazen iki gol attığım zamanlar da oldu. Son zamanlarda ise oynamaya başladım. Umarım bu şekilde devam eder. Ama devam etmese de hocam ne zaman görev verirse yerine getirmeye hazırım. Kendimi hep hazır tutuyorum. **Medipol Başakşehir yaptığı transferlerle Süper Lig'in flaş takımlarından olmayı başardı ve röportaj yaptığımız bugün lider durumda. Takımın havasını ve sezon sonu hayalini bize nasıl anlatırsın?** Takımdaki hava çok iyi. İyi bir oyuncu grubuna sahibiz. Geçen sezon bildiğiniz gibi hem lig şampiyonluğunu kaçırdık hem de kupayı finalde kaybettik. Dolayısıyla bu kadar ileri gidip de iki kulvarı da kazanamamak bize ders oldu. Baktığınız zaman bu başarı bir günde gelen

“ Geçen sezon hem lig şampiyonluğunu kaçırdık hem de kupayı finalde kaybettik. Bu kadar ileri gidip de iki kulvarı da kazanamamak bize ders oldu. Yeni takviyelerle daha iyi hale geldik. Önümüzdeki her maç final ve her finalden galibiyetle ayrılmak istiyoruz ki, sezon sonunda rüyamız gerçek olsun.

bir başarı değil. Uzun bir süredir aynı hoca devam ediyor. Yardımcı antrenör olsun, çalışan personel olsun, oturmuş bir kadro var. Takımdaki oyuncular da oturmuş. Yeni takviyelerle daha iyi hale geldik. Maç maç bakıyoruz. Önümüzdeki her maç final ve her finalden galibiyetle ayrılmak istiyoruz ki, sezon sonunda rüyamız gerçek olsun. Geçen sene şampiyonluğu kıl payı kaçırdık. Bu sene kaçırmak istemiyoruz.

Ligimizde oynanan futbolu daha önce forma giydiğin Polonya ve Yunanistan ligleriyle kıyasladığında neler söylersin?

Polonya liginden başlayayım... Polonya ligi aslında zor bir lig. Temasa ve sertliğe dayalı bir futbol oynanıyor. Daha çok Polonyalı oyuncuların kurulu bir lig ve o oyuncuların karakteristik özelliği de fiziksel güç ve sertlik. Dolayısıyla lig de bu karakter çerçevesinde şekilleniyor. Çok fazla taktik anlayışı yok orada. Bunun nedenlerinden birisi de çok kaliteli yabancı oyuncuların gelmesi. Bu yüzden de o sertlik devam ediyor. Yunanistan'a bakarsak taktiksel anlamda Polonya'nın çok daha önünde. Oraya kaliteli yabancılar da geliyor. O yüzden Yunanistan futbolu bu anlamda Polonya'nın önünde... Süper Lig ise benim oynadığım en zorlu lig. Çünkü burada her şey var. Polonya'da olduğu gibi sertlik var. Ama aynı zamanda taktiksel bilgiye sahip takımlar da var. O yüzden burada makas çok fazla açık değil. Başka liglerde mesela liderle son sıradaki takım oynayacağı zaman "sonuç belli" diyebiliyorsunuz. Ama bunu Türkiye'de söyleyemezsiniz. Türkiye'de büyükler de son sıradaki takımlara maç veya puan kaybedebiliyor. Bu da tamamen buraya gelen iyi yabancı oyuncularla alakalı bir durum bence.

Adeyabor, Clichy, Emre Belözoğlu, Gökhan İnler gibi yıldız oyuncuların yanına devre arasında Arda Turan da eklendi. Böylesine yıldız isimlerle bir arada oynamak senin

futbolunu nasıl etkiliyor? Oyuncuların gözlemlediğin farklı özellikleri nelerdir?

Başakşehir'e ilk geldiğimde saydığınız oyunculardan sadece Emre Belözoğlu buradaydı. Diğer oyuncuların hepsi benden sonra geldi. Emre'yi ilk gördüğüm zaman çok heyecanlanmış, çok da sevmiştim. Çünkü Emre'yi İtalya yıllarında televizyondan izliyordum. O yüzden birlikte oynamak bana çok büyük mutluluk verdi. Kendi kendime dedim ki; "Ben buralara geldiysem bunu hak ettiğim için geldim. Benim de belli bir kalitem var." Böylesine bir oyuncuyla çalışmak beni her zaman daha fazla mutlu etmiştir. Dediğim gibi, kariyerimde ileriye doğru atılmış güzel bir adımdı. Bu tarz oyuncularla oynamak size her zaman iyi şeyler öğretir. Çünkü oyuncular zaten çok iyi kariyerlere sahipler. Uluslararası tecrübeye sahipler. Onların bu tecrübesinden siz de takım arkadaşı olarak çok farklı şeyler öğrenebiliyorsunuz.

Abdullah Avcı istikrarlı ve başarılı bir teknik adam. Kendisiyle nasıl bir ilişkin var? Abdullah Avcı'yi diğer teknik adamlardan ayıran en önemli özellikleri neler?

Açıkçası takımın buralarda olmasının en önemli etkeni bence hoca... Yıllar boyunca burada çalışıp oyun felsefesinin üzerine bir şeyler ekleyen ve takımı buraya getiren hoca ile ekibidir. Bence yaptıkları en iyi şey şu... Ne istediklerini oyunculara en iyi şekilde aktarabiliyorlar. Oyun felsefen vardır; oyuncu grubu buna doğru cevap vermeyebilir. Bizde bu yaşanmadı. Hep bir oyun felsefesi vardı. Bu oyun felsefesi her sene bazı eklemelerle daha da geliştirildi.

Emre'yi ilk gördüğüm zaman çok heyecanlanmış, çok da sevmiştim. Çünkü Emre'yi İtalya yıllarında televizyondan izliyordum. O yüzden birlikte oynamak bana çok büyük mutluluk verdi. Kendi kendime dedim ki; "Ben buralara geldiysem bunu hak ettiğim için geldim. Benim de belli bir kalitem var."

Süper Lig'de Polonya'da olduğu gibi sertlik var. Ama aynı zamanda taktiksel bilgiye sahip takımlar da var. Türkiye'de büyükler de son sıradaki takımlara maç veya puan kaybedebiliyor. Bu da tamamen buraya gelen iyi yabancı oyuncularla alâkalı bir durum bence.

Bu oyun felsefesi olduğu için yeni gelen oyuncu hiçbir şekilde zorluk çekmiyor. Çünkü zaten takımın oturmuş, belli bir iskeleti var. Abdullah Hoca oyun felsefesini ufak dokunuşlarla, yeni oyuncularla hep ileriye taşımaya çalışıyor. Onun dışında gördüğüm en büyük özelliği, kendi sahip olduğu oyun felsefesini yardımcılarına da çok iyi işlemiş olması... Çünkü bu felsefeyi yardımcıları da bizlere çok iyi aktarıyor. Biz de saha içinde elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyoruz. Abdullah Hoca ve ekibi şu ana kadar çalıştığım hocalar içerisinde ne yapmak istediklerini en iyi bilen ekip. Bunu söyleyebilirim. Çünkü hem tecrübeliler hem de inandıkları oyun felsefesini bize çok iyi aktarıyorlar.

31 yaşındasın ve Başakşehir ile gelecek sezonun sonuna kadar sözleşmen var. Kariyer planın nedir?

Başakşehir'le sözleşmemi uzattım. Önümüzdeki sezondan sonra 1 yıl da opsiyon var. Kulüp benden memnun kalırsa tekrar oturup konuşacağız. Ben günü yaşayan bir insanım. Uzun vadeli planlar yapmam. Şu anda tek düşündüğüm şey önümüzdeki maçlar. Çünkü ben hayatımda hiç şampiyonluk tatmadım. Bir ilki yaşamak istiyorum. Takımla beraber bunu görmek istiyorum. Zaman ne getirir bilemeyiz.

Yıllar boyunca burada çalışıp oyun felsefesinin üzerine bir şeyler ekleyen ve takımı buraya getiren hoca ile ekibidir. Ne istediklerini oyunculara en iyi şekilde aktarabiliyorlar. Hep bir oyun felsefesi vardı ve bu felsefe her sene bazı eklemelerle daha da geliştirildi.

Opsiyonumuz var. Uzatma yaptık. Yönetim isterse bu opsiyonu kullanırız ve sonrasına bakarız.

Bir İtalyan olmana rağmen bugüne kadar İtalya'da hiçbir takımda profesyonel olarak forma giymedin. Geçmişteki bir röportajında "AS Roma'ya âşığım. Bir gün İtalya'da oynamak istiyorum" demiştin. Bu hayalin halen geçerli mi?

Roma âşık olduğum takım. Çocuk yaştan itibaren kalbimde çok farklı bir yeri var. Orada oynamak çok güzel olurdu ama dediğiniz gibi İtalya'da hiç oynamadım. İtalya'da oynama şansım daha önce bahsettiğim gibi Levadiakos zamanında vardı. Başkan bıraksaydı gidebilirdim. O dönem çok kafama takıyordum ama artık belli bir yaşa geldikten sonra çok önemsemiyorsunuz. Şu an çok önemsemiyorum açıkçası. İyi bir başkanım, iyi bir takımım var. Takımımınla gerçekleştirmek istediğim hedeflerim var. Ama ileride İtalya'da oynamak ister miyim? Bunu zaman gösterir. 10 yıl önce Polonya'ya gitmiştim, bugün Başakşehir'deyim. Eğer kaderimde bu varsa önünde sonunda İtalya'da bir gün futbol oynarım.

Bağılantılı bir soru sorayım. Senin hayallerini şu an eski takım arkadaşın Cengiz Ünder gerçekleştirmiş durumda. Cengiz'le nasıl ilişkin var. Kendisiyle görüşüyor musun,

Cengiz'le sürekli konuşuyorum. Destek mesajları atıyorum. En son Roma'ya gittiğimde de maç biletini bana Cengiz vermişti. Babamla beraber maça gittik ve Roma'yı izledik. Maçtan sonra Cengiz bana formasını verdi. Orada çok daha önemli işlere imza atacağına inanıyorum.

tavsiyelerde bulunuyor musun?

Cengiz'le bir sezon birlikte oynadık. Çok iyi bir iletişimimiz var. Çok yetenekli bir oyuncu. Sürekli kendisiyle konuşuyorum. Kolay değil aslında. AS Roma taraftarının beklentisini ve camiayı biliyorum. Aynı durumu ben de yaşadım. Çok genç yaşta ülke dışına çıktım. Dil bilmiyordum. O da şimdi dil bilmiyor. Kolay değil. Bir ülkeye genç yaşta gidip adapte olmak kolay değil. Kendisiyle sürekli konuşuyorum. Destek mesajları atıyorum. İletişim halindeyiz. En son Roma'ya gittiğimde de maç biletini bana Cengiz vermişti. Babamla beraber maça gittik ve Roma'yı izledik. Maçtan sonra Cengiz bana formasını verdi. Orada çok daha önemli işlere imza atacağına inanıyorum.

Türkiye'de bugüne kadar çok fazla İtalyan oyuncu forma giymedi. Bu sezon Süper Lig'deki tek İtalyan futbolcu da sensin. Sence İtalyanların, Türkiye'yi tercih etmeme sebepleri neler?

Bunun nedenini bilmiyorum. Belki Türk takımları, İtalyan oyuncuları tercih etmiyor olabilir. Genele baktığınız zaman İtalyan oyuncuların çok fazla ülke dışına çıkmadıklarını görürsünüz. Diğer ülkelerdeki yabancı oyunculara bakın; İtalyanlar azınlıktadır. İtalyan oyuncular eğer imkânları varsa kendi ülkelerinde kalmayı tercih ederler. Çok fazla maceraya atılmadan, ülke dışına çıkmadan, kendi konfor alanlarının içinde kalmak isterler. Onun dışında belki Türk takımları da İtalyan oyuncuları tercih etmiyor olabilir. Bunu da düşünmek gerekiyor.

Kimler geldi kimler geçti

Süper Lig'de hem şampiyonluk hem de ligde kalma yarışı tüm heyecanı ile devam ediyor. Takımlar devre arasında sezonun ikinci yarısına hazırlanırken bir taraftan da kadrolarını takviye ederek eksikliklerini tamamlamaya çalıştı.

Süper Lig'de bu sezon bambaşka bir heyecan yaşanıyor. Şampiyonluk yarışı en az dört takım arasında sürerken, orta sıralar ile ilk dört arasında puan farkının çok açılmamış olması da özellikle son dönemece girildiğinde Avrupa kupaları için büyük bir rekabetin habercisi olarak görünüyor. Bir başka heyecan da küme düşme hattında yaşanıyor. Son dönemlerde ligde önemli işlere imza atan Atiker Konyaspor ve Osmanlıspor ile son iki sezonda yaptığı yatırımlarla dikkat çeken Antalyaspor da düşme tehlikesini hissedilenler arasında. Hal böyleyken ligin devre arasında takımlar hem ligin ikinci yarısı için hazırlıklarını yaptılar hem de ara transfer döneminin başlamasıyla takımlarındaki eksik gördükleri bölgelere takviyelerde bulunarak ikinci yarıda hedeflerine daha sağlam adımlarla ilerlemeyi planladılar. Dört hafta süren ara transfer dönemi 1 Şubat günü sona erdi. 18 Süper Lig takımı bu süre zarfında 66

futbolcuya imza attı ve 88 futbolcuyla da yollarını ayırdı. Fenerbahçe ise bu sürede takımdan iki futbolcu göndermesine rağmen hiç transfer yapmayarak dikkat çekti. En fazla hareketlilik yaşanan takım ise ligin son sırasındaki Karabükspor oldu. Karadeniz temsilcisi, bu sezon yaşadığı onca sıkıntıya rağmen kadrosunda önemli değişikliğe giderek sezonun ikinci yarısında ligde kalmayı planladı. Takımdan 14 futbolcuyla yollarını ayırarak yerlerini 13 yeni futbolcuyla doldurdular.

Başakşehir bombayı patlattı

İki sezondur ligde sergilediği performansla dikkatleri üzerine çeken Başakşehir, bu sezon da oturduğu liderlik koltuğunu uzun süre kimseye kaptırmadı. Geçtiğimiz sezon ligin ilk yarısını lider tamamlayan Boz Baykuşlar, bu sezonun ilk bölümünde de ilk sırada

tamamlamayı başardı. Yaz transfer döneminde kadrosunu kaliteli futbolcularla dolduran ve transfer piyasasında da dikkatleri üzerine çeken Medipol Başakşehir, ara transfer döneminde de Barcelona'dan Arda Turan'ı kadrosuna katarak bir kez daha gözlerin üzerine dönmeye neden oldu. Başakşehir'in ara transfer döneminde imza attığı bir diğer futbolcu ise Riad Bajic'ti. Geçtiğimiz sezon Konyaspor'da forma giyen ve 32 maçta attığı 17 golle iyi bir performans sergileyen Boşnak futbolcu sezon sonunda İtalya'nın Udinese takımına transfer olmuştu. Ancak Serie A'da fazla forma şansı bulamayan 23 yaşındaki Bajic, devre arasında Başakşehir'e kiralık olarak imza attı. Gelenlerin yanı sıra Başakşehir iki de futbolcu gönderdi. Özellikle hücum hattına yapılan takviyelerden sonra fazla forma şansı bulamayan Mehmet Batdal, Osmanlıspor'a kiralık olarak gönderildi. Hakan Özmerm de bu sezon zor bir

Antalyaspor

Gelenler (2): Souleymane Doukara (Osmanlıspor), Hakan Özmerm (Medipol Başakşehir)

Gidenler (5): Jeremy Menez (Club America), Samuel Eto'o (Atiker Konyaspor), Sandro (Benevento - Kiralık), Aydın Karabulut (Gençlerbirliği), Samir Nasri

Atiker Konyaspor

Gelenler (5): Adis Jahovic (Göztepe), Samuel Eto'o (Antalyaspor), Orkan Çınar (Beşiktaş - Kiralık), Volkan Şen (Trabzonspor - Kiralık), Mustapha Yatabare (K. Karabükspor)

Gidenler (7): Imoh Ezekiel, İsmail Güven (Şanlıurfaspor - Kiralık), Abdulaziz Demircan (Dalkurd), Halil İbrahim Peksen (Elazığspor - Kiralık), Patrick Friday Eze (Denizlispor - Kiralık), Can Demir Aktav (Tuzlaspor - Kiralık), Abdülkerim Bardakçı (Akın Çorap Giresunspor - Kiralık)

Aytemiz Alanyaspor

Gelenler (5): Lucas Villafanez (Panathinaikos), Barış Başdaş (Kardemir Karabükspor), Filipe Augusto (Benfica - Kiralık), Wanderson (Dinamo Moskova), Douglas (Al-Ain FC)

Gidenler (6): Vagner Love (Beşiktaş), Berat Şahiner (Kırıkhanspor - Kiralık), Yunus Emre Yaşar (Ankara Demir - Kiralık), Alpay Koçaklı (Adanaspor), Yusuf Çoban (İstanbulspor - Kiralık), Darko Lazic (Denizlispor - Kiralık)

Beşiktaş

Gelenler (3): Vagner Love (Aytemiz Alanyaspor), Domagoj Vida (Dinamo Kiev), Cyle Larin (Orlando City)

Gidenler (4): Cenk Tosun (Everton), Alexander Milosevic (Darmstadt 98 - Kiralık), Orkan Çınar (Atiker Konyaspor - Kiralık), Nemanja Mitrovic (Club Brugge - Kiralık)

Bursaspor

Gelenler (5): Abdullahi Shehu (Anorthosis), Moussa Sow (Al-Ahli - Kiralık), Gheorghe Grozav (Kardemir Karabükspor), Alper Ademoğlu (Schalke 04 II), John Bostock (Lens)

Gidenler (7): Bilal Kısa (Teleset Mobilya Akhisarspor), Kofi Amoako Atta (Akın Çorap Giresunspor - Kiralık), Deniz Yılmaz (Gençlerbirliği), İsmail Can Çavuşluk (Tire 1922 - Kiralık), İsmail Konuk (Gazişehir Gaziantep), Ozan Kökçü (Waalwijk - Kiralık), Furkan Özçal

Evkur Yeni Malatyaspor

Gelenler (6): Gilberto (Sao Paulo), Mustafa Eskihellac (Düzyurt), İsmail Öztürk (Çanakkale Dardanelspor), Berk Yılmaz (Elazığspor), Gökhan Akkan (Mersin İdman Yurdu), Doria (Marsilya - Kiralık)

Giden (4): Ferhat Canlı (Amed Sportif - Kiralık), Yalçın Ayhan (Osmanlıspor), Murat Akça (Elazığspor - Kiralık), Turgut Doğan Şahin (Çaykur Rizespor)

Fenerbahçe

Gelen (0): Yok

Gidenler (2): Robin van Persie (Feyenoord), Ahmethan Köse (Boluspor - Kiralık)

Galatasaray

Gelen (1): Yuto Nagatomo (Inter - Kiralık)

Gidenler (3): Badou Ndiaye (Stoke City), Nigel de Jong (Mainz 05), Emrah Başsan (Vitoria Setubal)

Gençlerbirliği

Gelenler (4): Deniz Yılmaz (Bursaspor), Aydın Karabulut (Antalyaspor), Florentin Pogba (Saint Etienne), Stephane Sessegnon (Montpellier)

Gidenler (4): Orhan Şam (Elazığspor), Ömer Akyörük (Berliner), Vedat Muriqi (Çaykur Rizespor), Toko Rantie

dönem geçiren Antalyaspor'un yolunu tuttu.

Sezonun ilk yarısını Başakşehir'in bir puan gerisinde ikinci sırada tamamlayan Galatasaray ise transfer dönemini tek transferle tamamladı. Sezon başından bu yana sol bek pozisyonunda sıkıntı yaşayan ve bu bölgeye sürekli takviye yapılması gerektiği konuşulan sarı-kırmızılılar, yıllardır Inter'de forma giyen Japon futbolcu Nagatomo'yu kiralık olarak transfer ederek bu pozisyonu daha alternatifli hale getirdi. Bunun yanı sıra Galatasaray'da üç futbolcuyla da yollar ayrıldı. Bu sezon özellikle hiç forma şansı bulamayan Hollandalı futbolcu Nigel de Jong, Mainz'a imza attı ve takımdan ayrıldı. Yine önceki sezon özellikle Antalyaspor'da gösterdiği performansla beğenilen ve transfer edilen Emrah Başsan da neredeyse hiç süre alamamış ve hayal kırıklığı yaşatmıştı. Başsan da Vitoria Setubal'a imza atarak takımdan ayrıldı. Transferin son günleri yaklaşırken de sezon başı Osmanlıspor'dan yüksek bir maliyetle transfer edilen Badou Ndiaye'ye Stoke City talip oldu. Aslında sezonun ilk yarısı boyunca iyi bir performans sergileyen Senegalli futbolcu ve kulüp gelen bu iyi teklifi değerlendirmek istedi ve 16 milyon euroya Ndiaye, Premier Lig'in yolunu tuttu.

Fenerbahçe ise ara transfer dönemini pas geçti. Ligin ilk yarısını üçüncü sırada tamamlayan sarı-lacivertliler, oynadıkları oyunla her ne kadar sürekli eleştirilse de özellikle kulübün içinde bulunduğu mali durumla da alâkalı olarak bu transfer dönemini pas geçmeyi tercih etti. Buna rağmen sarı-lacivertliler iki futbolcuyla yollarını ayırdı. Geldiği günden bu yana birçok sakatlık problemi yaşayan bu nedenle de sürekli tartışmaların odağında olan Hollandalı yıldız futbolcu Robin van Persie ile yollar ayrıldı. Bu sezon takıma girmeyi bir türlü başaramayan ve fizik ola-

rak çok yetersiz olan van Persie, Hollanda'da yetiştiği kulüp olan Feyenoord'a geri döndü. Fenerbahçe altyapısında yetişen ve sezon başında A takımında da şans bulan Ahmethan Köse de Boluspor'a kiralık olarak gönderildi.

Beşiktaş rekor kırdı

Beşiktaş son yıllarda uyguladığı akılcı transfer politikasını bu ara transfer döneminde de sürdürdü. Kadrosuna üç yeni isim katan siyah-beyazlılarda duyurulan ilk isim Domagoj Vida oldu. Dinamo Kiev'de forma giyen Hırvat futbolcunun Ocak ayında sözleşmesi bitecek ve serbest kalacaktı. Aylar önceden temasa geçildi ve futbolcuyla anlaşma sağlandı. Ara transfer döneminin açılmasıyla birlikte de futbolcuyla resmi imzalar atıldı ve 28 yaşındaki Hırvat futbolcu

Beşiktaşlı oldu. Daha sonra ise gündeme Cenk Tosun'un takımından ayrılma ihtimali geldi. Premier Lig ekiplerinden Everton'un istediği başarılı forvet oyuncusu da gitmeyi isteyince pazarlıklar başladı ve en sonunda bonuslarla birlikte 27 milyon euroya Cenk Tosun, Everton'ın yolunu tuttu. Bu rakam ise Süper Lig'in yeni rekoru oldu. Cenk'in ayrılmasıyla forvet hattı için arayışlara geçen Beşiktaş, ilk önce beklenmeyen bir hamle yaptı ve MSL takımlarından Orlando City forması giyen Cyle Larin'i transfer etti. 23 yaşındaki Kanadalı forvet için takımın tecrübeli futbolcularından Atiba Hutchinson da kefil oldu. Ancak Şenol Güneş'in

forvet hattı için bir alternatif daha istemesi üzerine bu kez de Antalyaspor'da son iki sezonda harika işler çıkaran Vagner Love transfer edilerek, hücum hattı tekrar kuvvetlendirildi. Cenk'in yanı sıra Orkan Çınar ve Matej Mitrovic de kiralık olarak takımdan ayrılan diğer iki isim oldu. Orkan, Konyaspor'a giderken Mitrovic de sezon sonuna kadar Club Brugge'un yolunu tuttu.

Bu sezon teknik direktör Marius Sumudica yönetiminde çıkış yakalayan Kayserispor, gösterdiği performansla büyük alkış topladı. Sezonun ikinci yarısı için de özellikle Avrupa kupaları iddiasını sürdürmek isteyen Kayserispor, takıma iki takviye yaparak ikinci yarıya giriş yaptı. Asamoah Gyan'ın yaşadığı sakatlık nedeniyle formsuz olması, Umut Bulut'un ise yeterli alternatifinin olmaması nedeniyle bu bölgeye takviye yapmayı planlayan sarı-kırmızılılar, Dinamo Kiev'den Artem Kravets'i kadroya kattı. Bunun yanı sıra FCS Bükreş takımından da William kiralık olarak Kayserispor'a imza atan ikinci isim oldu. Sezonun ikinci yarısında takımda düşünülmeyen kaleci Ali Ahamada'nın sözleşmesi feshedilirken, Geoffrey Bia, Akhisar Belediyespor'a kiralanarak takımdan gönderildi.

Bu sezon ligin yeni takımlarından olan ve uzun bir aranın ardından tekrar Süper Lig'de mücadele eden Göztepe, ligin ilk yarısını çok iyi geçirdi. Sezonun ikinci yarısı için de bulunduğu konumu korumak isteyen İzmir temsilcisi, takıma dört takviye yaparak ikinci yarıya başladı. Sezonun ilk yarısında attığı gollerle takımını sırtlayan Adis Jahovic'le sözleşmesini uzatma aşamasında problemler yaşanması sonucu yollarını ayıran Göztepe, bu bölge için daha önce Beşiktaş'ta da forma giyen Demba Ba ile anlaştı. Beşiktaş'tan Çin'e transfer olan, geçtiğimiz sezonun

Göztepe

Gelenler (4): Andre Poko (Kardemir Karabükspor), Demba Ba (Shanghai Shenhua), Wallace Reis (Gremio), Kerem Atakan Kesgin (Bucaspor)

Gidenler (3): Price Segbefia (Gazişehir Gaziantep), Adis Jahovic (Atiker Konyaspor), Emre Can Coşkun (Adanaspor - Kiralık)

Kardemir Karabükspor

Gelenler (13): Leandrinho (Demir Grup Sivasspor), Murat Akın (Sakaryaspor), Cem Özdemir (Demir Grup Sivasspor - Kiralık), Alican Karadağ (Kastamonu 1966), Ergin Keleş (Demir Grup Sivasspor), Yusuf Akbulut (Batman Petrolspor), Furkan Kaçar (Sultanbeyli Belediye), Özgür Yılmaz (Akın Çorap Giresunspor), Herve Kage (KV Kortrijk - Kiralık), Anton Khavchenko (Olimpik Donetsk), Adam Stahl (Norrby), Marius Alexe (Aris Limasol), Ahmet Karadayı (ASV Geel)

Gidenler (14): Christian Tanase (FCS Bükreş), Andre Poko (Göztepe), Ceyhun Gülselam (Osmanlıspor), Barış Başdaş (Aytemiz Alanyaspor), Mustapha Yatabare (Atiker Konyaspor), Yolcu Mansız (Ankara Demirspor - Kiralık), Evgen Seleznyov (Teleset Mobilya Akhisarspor), Ahmet Şahin (Akın Çorap Giresunspor), İlhan Depe (Kasımpaşa), Gheorghe Grozav (Bursaspor), Valerica Gaman (FCS Bükreş), Paul Papp (Demir Grup Sivasspor), Dany Nounkeu (Teleset Mobilya Akhisarspor), Serdar Deliktaş (Gazişehir Gaziantep)

Kasımpaşa

Gelenler (2): Mbaye Diagne (TJ Teda), İlhan Depe (Kardemir Karabükspor)

Gidenler (3): Abdullah Durak (Çaykur Rizespor), Mert Kula (Memen Belediyespor), Michael Rangel

Kayserispor

Gelenler (2): William de Amorim (FCS Bükreş), Artem Kravets (Dinamo Kiev)

Gidenler (6): Ömer Kandemir (Adana Demirspor - Kiralık), Canberk Aydın (Denizlispor - Kiralık), Geoffrey Bia (Teleset Mobilya Akhisarspor - Kiralık), Ali Ahamada, Landry N'Guemo, Miladin Stevanovic

Medipol Başakşehir

Gelenler (2): Arda Turan (Barcelona - Kiralık), Riad Bajic (Udinese - Kiralık)

Gidenler (2): Mehmet Batdal (Osmanlıspor - Kiralık), Hakan Özmer (Antalyaspor)

Osmanlıspor

Gelenler (4): Ceyhun Gülselam (Kardemir Karabükspor), Yalçın Ayhan (Evcir Yeni Malatyaspor), Tortol Lumanza Lembi (Stabaek), Mehmet Batdal (Medipol Başakşehir)

Gidenler (7): Cheik Diabate (Benevento - Kiralık), Cenk Kaplan (Sakaryaspor - Kiralık), Tugay Kaçar (Gaziantep - Kiralık), Hasan Kılıç (Denizlispor - Kiralık), Souleymane Doukara (Antalyaspor), Koray Altınay (Çaykur Rizespor), Josue

Sivasspor

Gelenler (3): Robinho (Atletico MG), Henri Saivet (Newcastle), Paul Papp (Kardemir Karabükspor)

Gidenler (5): Cem Özdemir (Kardemir Karabükspor - Kiralık), Jeronimo Barrales (Gimnasia), Ergin Keleş (Kardemir Karabükspor), Galip Güzel (Çaykur Rizespor), Leandro (Kardemir Karabükspor)

ikinci yarısında da siyah-beyazlılarda kiralık olarak forma giyen tecrübeli forvet, bu sezonun ikinci yarısında sarı-kırmızılarda kiralık olarak ter dökcek. Karabükspor'dan Andre Poko ve Bucaspor'da oynayan Kerem Atakan Keskin'i de renklerine bağlayarak orta sahayı güçlendiren Göztepe, Gremio'dan Wallace Reis'i transfer ederek defans hattındaki alternatifleri de arttırdı.

Trabzonspor, sezon başında kurduğu kadroya çok fazla müdahale etmeyecek sezonun ikinci yarısına başladı. Geçtiğimiz sezonun devre arasında San Lorenzo'dan transfer edilen Emanuel Mas'a Boca Juniors'un talip olması üzerine Arjantinli sol bekle yollar ayrıldı. Mas'tan doğan boşluk ise Danimarka takımlarından FC Midtjylland'da forma giyen Çek defans oyuncusu Filip Novak'la dolduruldu. Yine sezon başında transferin son günlerinde kadroya katılan ancak sezonun ilk yarısı boyunca neredeyse hiç forma şansı bulamayan Volkan Şen'le de yollar ayrıldı ve Volkan da Konyaspor'a transfer oldu. Yaz transfer döneminde takıma katılan genç kanat oyuncusu Theo Bongoda'dan da istenilen verim alınamamıştı. Genç futbolcunun da sözleşmesi feshedilerek takımdan gönderilen son isim oldu.

Bu sezon tekrar Süper Lig'e yükselen ve Samet Aybaba yönetiminde iyi bir ilk yarı geçiren Sivasspor, yaz transfer sezonunda Aruna Kone bombasını patlatarak dikkatleri üzerlerine çekmeyi başarmıştı. Ara transfer döneminde de bir bomba patlatan kırmızı-beyazlılar, bir dönem Avrupa futboluna damgasını vuran Robinho'yu renklerine bağlamayı başardı. Robinho ile birlikte hücum hattını zenginleştiren Sivasspor, Karabükspor'dan Paul Papp'ı da renklerine bağlayarak defans hattını da güçlendirdi. Daha sonra bir hamle de orta saha pozisyonu için geldi. Newcastle United'da forma giyen Senegalli futbolcu Henri Saivet sezon sonuna kadar kiralanarak kadroya katıldı. Sezon başında göreve gelen Fransız

teknik adam Paul Le Guen'le farklı bir hava yakalayan Bursaspor, her ne kadar sezona iyi bir giriş yapmış olsa da devamında dalgalı bir performans çizdi. Sezonun ikinci yarısında daha iyi bir performans sergilemek adına kadrosunu güçlendiren Bursaspor, kadrosuna beş yeni isim katarak ikinci yarıya başladı. Bu isimlerden en dikkat çeken isimler ise Mousa Sow ve John Bostock oldu. Daha önce Fenerbahçe'de attığı gollerle ligimizde iz bırakan Sow tekrar Süper Lig'e döndü. Lens'te forma giyen İngiliz orta saha oyuncusu Bostock da yeşil-beyazlıların orta sahasına güç katmak için takviye edildi. Bu ikilinin yanı sıra Kardemir Karabükspor'dan Gheorghe Grazov, Anorthosis'ten Abdullahi Shehu ve Schalke 04'ten Alper Ademoğlu transfer edilerek kadro güçlendirildi. Bilal Kısa Akhisarspor'a geri

dönerken, Deniz Yılmaz Gençlerbirliği ile anlaşarak takımdan ayrıldı. Ozan Kökçü RKC Waalwijk kiralık verildi. Takımda forma şansı bulamayan Furkan Özçal serbest bırakılırken, İsmail Konuk Gaziantep'e, Kofi Atta ise Giresunspor'a kiralık olarak verildi. Lige bu sezon yükselen takımlardan Yeni Malatyaspor, çok yeni olmasına rağmen iyi bir sezon geçiriyor. Sezona dalgalı bir giriş yapan sarı-kırmızılılar buna rağmen Erol Bulut yönetiminde orta sıralara tutunmayı başardı. Ancak yine de ara transfer döneminde en fazla hareketlilik yaşayan takımlardan biri oldular. Sezonun ikinci yarısında takımda düşünülmeyen yedi oyuncuyla yollarını ayıran sarı-kırmızılılar, kadroya da beş yeni isim kattı. Olympique Marsilya'dan

Matheus Macedo ve Sao Paulo'dan da Gilberto Souza Junior'a imza atılırken, yurt içinden de Elazığspor'dan Berk Yıldız, Mersin İdman Yurdu'ndan Gökhan Akkan ve Düzyurtspor'dan Mustafa Eskihellaç kadroya katıldı. Yalçın Ayhan, Murat Akça, Turgut Doğan Şahin ise takımdan ayrılan önemli isimler oldu. Kemal Özdeş yönetiminde bu sezon sahada oyun anlamında iyi bir sezon geçiren Kasımpaşa, bu oyunun karşılığını skorlara pek fazla yansıtamadı. Elde ettikleri dalgalı sonuçlarla sezonun ilk yarısını 11'inci sırada tamamlayan İstanbul temsilcisi, takıma iki takviye yaparak ara transfer sezonunu kapattı. Kardemir Karabükspor'dan Metin Depe'ya imza attıran Kasımpaşa, Tianjin Teda takımdan da Mbaye Diagne'yi kadrosuna kattı. Michael

Teleset Mobilya Akhisarspor

Gelenler (4): Bilal Kısa (Bursaspor), Evgen Seleznyov (Kardemir Karabükspor), Dany Nounkeu (Kardemir Karabükspor), Geoffrey Bia (Kayserispor - Kiralık)

Gidenler (3): Ioan Hora (Elazığspor - Kiralık), Alperen Babacan (Denizlispor - Kiralık), Petar Grbic (B. Podgorica)

Trabzonspor

Gelenler (1): Filip Novak (Midtjylland)

Gidenler (3): Emmanuel Mas (Boca Juniors), Volkan Şen (Atiker Konyaspor), Theo Bongoda

Rangel, Mert Kula ve Abdullah Durak ile de yollarını ayıran Kasımpaşa, sezonun ikinci yarısına, daha üst sirlara tırmanma hedefiyle başladı.

Konyaspor ise bombaları ardı ardına patlattı. İlk önce Göztepe ile anlaşma sağlayamayan forvet oyuncusu Adis Jahovic ile anlaşılan yeşil-beyazlılar, daha sonra son iki sezonda Antalyaspor'da harika işler yapan yıldız futbolcu Samuel Eto'o'yu renklerine katmayı başardı. Manisaspor'dan Emrullah Şalk ve Karabükspor'dan Mustapha Yatabare'ye de imza attıran Konyaspor, Beşiktaş'tan Orkan Çınar ve Trabzonspor'dan Volkan Şen'i de kiralık olarak kadrosuna kattı. Ümit Özat'ın tekrar göreve getirilmesiyle çıkış yakalayan ve düşme hattından uzaklaşan Gençlerbirliği ise ara transfer sezonunu iki takviye ile kapattı. Bursaspor'dan Deniz Yılmaz, Antalyaspor'dan Aydın Karabulut, ve Montpellier'den Stephane Sessegnon ile hücum hattını zenginleştiren Başkent temsilcisi, Manchester United'lı Paul Pogba'nın abisi Florentin Pogba'yı da defans hattını takviye etmek için renklerine bağladı. Vedat Muric ve Orhan Şam'la ise yollar ayrılarak sezonun ikinci yarısına giriş yapıldı.

Okan Buruk yönetiminde sezona iyi bir başlangıç yapan Akhisarspor, daha sonra yaşadığı düşüşle başta yaşattığı heyecanı devam ettiremedi. Sezonun ikinci yarısı için kadrosuna dört takviye yapan Ege temsilcisi, Bursaspor'da fazla forma şansı bulamayan eski futbolcusu Bilal Kısa'yı tekrar renklerine katarken, Kardemir Karabükspor'dan Dany ve Yevgen Seleznev'u, Kayserispor'dan da Geoffrey Bia'yı kiralık olarak kadrosuna ekledi. Akdeniz temsilcisi Alanyaspor da bu sezon dalgalı performans sergileyen takımlardan. Sezonun ikinci yarısı için kadrosunda düşünmediği oyuncularla yollarını ayıran Alanyaspor, yerlerini beş oyuncuyla doldurmayı bildi. En büyük kayıp tabii ki Beşiktaş'a transfer olan Vagner Love'dı. Brezilyalı yıldızın yanı sıra Yusuf Çoban İstanbulspor'a, Yunus Emre Yaşar Ankara Demirspor'a, Darko Lazic ise Denizlispor'a kiralık olarak gönderildi. Alpay Koçaklı ise Adanaspor ile anlaştı. Gidenlerin yerine de Lucas Villafanez, Barış Başdaş, Filipe Augusto, Dyanfres Douglas, Francisco Wandererson'a imza attıran Alanyaspor, sezonun ikinci yarısına giriş yaptı. Geçtiğimiz sezon Süper Lig'i UEFA Avrupa Li-

Yalçın Ayhan'ı kadrosuna kattı. Gol yollarındaki sıkıntıyı çözmeye adına ise Başakşehir'de yeteri kadar forma şansı bulamayan Mehmet Baddal'ı kiralayan Başkent temsilcisi, Stabaek takımından Lumanza Lembu Tortol'u da kadrosuna katarak transfer sezonunu kapattı. Sezon başında en büyük yatırımlardan birini yapan takımlardan biri de Antalyaspor'du. Ancak sahada bekleneni bir türlü veremeyen ve düşme hattının hemen üstünde yer alan kırmızı-beyazlılar teknik di-

ği'ne, Samuel Eto'o Konyaspor'a gönderilirken Sandro da Benevento'ya kiralık olarak verildi. Takımın en maliyetli oyuncularından Samir Nasri'nin ise sözleşmesi feshedildi.

En hareketli takım Kardemir Karabükspor

Ara transfer döneminin en hareketli takımı ise ligin son sırasındaki Kardemir Karabükspor oldu. Ligdeki durumun yanı sıra takım

içinde birçok problem de yaşayan Karabükspor, özellikle ekonomik olarak büyük sıkıntılar yaşadı. Futbolcuların maaşlarının alınamaması ise gündemi sık sık meşgul etti. Haliyle de sezon arası takımdan ayrılan oyuncu sayısı 14'ü buldu. Ahmet Şahin Giresunspor, İlhan Depe Kasımpaşa, Gherghe Grozav Bursaspor, Valerica Gaman FCS Bukreş, Ceyhun Gülselam Osmanlıspor, Barış Başdaş Alanyaspor, Mustafa Yatabare Konyaspor, Evgen Seleznev ile Dany Nounkeu

rektör değişiklikleri ile tekrar lige tutunmaya çalıştı. Devre arası transfer döneminde takıma yapılan takviyelerin yanı sıra maliyetli ve problemli oyuncularla da yollar ayrıldı. Başakşehir'de fazla forma şansı bulamayan Hakan Özmerit'i ilk olarak kadrosuna katan Antalyaspor daha sonra Osmanlıspor'dan Souleymane Doukara anlaştı. Jeremy Menez, Club America'ya, Aydın Karabulut Gençlerbirli-

Akhisarspor, Paul Papp Sivasspor, Poko Göztepe, Serdar Deliktaş Gaziantep, Gabriel Torje Dinamo Bükreş'le anlaştı. Tanase'nin ise sözleşmesi fesh edildi. Gidenlerin yerlerine ise Murat Akın, Cem Özdemir, Alican Karadağ, Ergin Keleş, Yusuf Akbulut, Furkan Kaçar, Özgür Yılmaz, Anton Khravchenko, Adam Stahl, Marius Alexe, Ahmet Karadayı, Herve Kage ve Leandro drinho transfer edildi.

ODAKLAN

MERCURIAL VAPOR

AKIŞINA BIRAK

AEROSWIFT STRIKE DRILL TOP

NIKE.COM/FOOTBALL

Turuncu şanssızlık

Dünya Kupalarında 1974 ve 1978'de Hollanda fırtınası esecekti. Ancak Portakallar her iki turnuvayı da finalde ev sahiplerine kaybedecekti. Bu turnuvaların ilkinde aleyhlerine verilen penaltı, ikincisinde de son dakikada direğe takılmaları, Hollandalılar adına büyük şanssızlıktı.

Federal Almanya 1974: 20 yıl sonra yine Almanya

Jules Rimet Kupası'nın Brezilya tarafından ilelebet sahiplenilmesi sonrasında yeni bir kupa dizayn edilmiş ve bu kupanın adı da "FIFA Dünya Kupası" olarak belirlenmişti. Yeni kupanın görücüye çıkacağı ilk turnuvaysa 1974'te Federal Almanya'da düzenlenecekti. Kupada bir de ufak statü değişikliğine gidilmişti. Buna göre ilk turun ardından eleme usulü çeyrek final ve yarı final oynanması yerine dört takımlı iki gruptan oluşan ikinci tura geçilecek, burada da gruplarını lider tamamlayan takımlar finale yükselirlerken, grup ikincileri de üçüncülük maçına çıkacaklardı. Turnuvanın ilk tur gruplarındaki en ilginç eşleşmelerden biri, Batı ile Doğu Almanya'yı karşı karşıya getiren Birinci Grup'ta yaşandı.

İki ekip arasındaki maçı sürpriz bir biçimde Demokratik Almanya 1-0 kazandıysa da Avustralya ve Şili bu iki ekibin de gerisinde kalınca Almanlar kol kola ikinci tura yükseleceklerdi. İkinci Grup'taysa Pele'yle artık vedalaşmış olan Brezilya gol yollarında büyük sorun yaşamaktaydı ve Yugoslavya ile İskoçya önünde iki golsüz beraberlik alırlarken

sadece Zaire'yi 3-0 yenebilmişlerdi. Aynı Zaire'ye Yugoslavya ise dokuz gol atmıştı! Sonuçta Yugoslavya ve Brezilya da bir üst tura adlarını yazdırmıştı.

Üçüncü Grup, dönemin Avrupa futbolundaki en flaş ekibi olan Hollanda'nın yanı sıra Uruguay, Bulgaristan ve İsveç'i barındırıyordu. Hollanda burada sadece İsveç'le berabere kalıp diğer iki maçını kazanırken, İskandinav ülkesi de onları takip ediyor ve son sekizdeki yerini alıyordu. Dördüncü Grup ise bir başka renkli takımın, Polonya'nın grubuydu. Arjantin, İtalya ve Haiti'ye karşı oynadığı üç maçta üç galibiyet alırken rakip fileleri de 12 kez havalandıran Polonya bu grubu lider tamamlamış, Arjantin'in de ikinci sırayı alması üzerine son Dünya Kupası finalisti İtalya ilk tur sonunda devre dışı kalmıştı.

İkinci turda A Grubu'nda Hollanda turnuvanın mutlak favorisine dönüşeceği bir performans sergileyecek ve Arjantin'i 4-0, Demokratik Almanya ile Brezilya'yı da 2-0'lık sonuçlarla dize getirerek tarihinde ilk kez bir Dünya Kupasında finale yükselmenin mutluluğunu yaşayacaktı. Grubun ikincisiyse, Hollanda dışındaki rakiplerini yenen Brezilya olmuştu. B Grubu'ndaysa Polonya iyi gidişini sürdürüp ilk iki maçını kazandıysa da son maçında Federal Almanya'ya tek golle boyun eğdi ve üçüncülük maçı vizesiyle yetindi. Almanlarsa sekiz yıl aradan sonra bir kez daha finale kalmışlardı, üstelik bu maç, kendi seyircileri önünde oynanacaktı. Turnuvanın en çok alkış alan takımlarından Polonya, üçüncülük mücadelesinde Brezilya'yı Lato'nun tek golüyle yenerek tarihinin en başarılı Dünya Kupası macerasını noktalayacaktı. Öte yandan Lato da yedi golle gol krallığına ulaşıyordu. 7 Temmuz 1974'teki finaldeyse

favori Hollanda'ydı belki ama karşılarında da 20 sene evvel Dünya Kupaları finallerinin en sürpriz sonucuna imza atarak zafere ulaşmış bir Federal Almanya vardı, hem de turnuvanın ev sahibi olarak! Hollanda, final maçına beklendiği gibi etkili girdi ve santrayla birlikte bir dakika içerisinde yirmiye yakın pas yaptıktan sonra Cruyff'un ceza alanı içerisinde Hoeness tarafından düşürülmesi sonucunda bir penaltı kazandı. Atış, Neeskens tarafından gole çevrildiğinde Alman oyuncular maç başından beri henüz topa değmemişti bile. Golden sonra Almanlar oyunu dengeleme çabası içindeyken 25. dakikada Hölzenbein'in kendisini ceza sahası içinde açık bir şekilde yere bırakması ve hakemin de buna kanması üzerine bir penaltı kazandılar. Bu kez atışı Breitner

kullandı ve Hollanda kalecisi Jongbloed'u mağlup ederek durumu 1-1'e getirdi. Tartışmalı penaltı kararı sonrasında konsantrasyon kaybı yaşayan Hollandalılar, özellikle savunmada dikkatsizce işler yapmaya başlayacaklar ve bunun bedelini, tüm zamanların ceza sahası içerisindeki en etkili isimlerinden Gerd Müller'i devrenin bitiminde boşa geçirerek ödeyeceklerdi. Müller topla belki de ilk rahat buluşmasında bu fırsatı çok iyi değerlendirmiş ve onun golüyle Federal Almanya soyunma odasına 2-1 önde gitmişti. İkinci yarıya ilk yarıya kıyasla çok daha renksiz, hareketsiz geçiyor, haliyle skorda bir değişiklik olmayınca da Federal Almanya, 20 yıl önce Macaristan önünde elde ettiği başarıyı bu kez de Hollanda karşısında tekrarlayarak ikinci kez dünyanın en büyüğü oluyordu.

Federal Almanya ile Hollanda arasında oynanan final maçı

Arjantin 1978: Dünya tangoyla tanıştı

Dünya Kupası, 16 yıllık bir aranın ardından yeniden Güney Amerika'da düzenleniyordu ve bu kez büyük organizasyonun ev sahipliğine lâyık görülen ülke Arjantin'di. Kupanın elemelerinde yaşanan en büyük sürpriz, son Avrupa şampiyonu Çekoslovakya'nın İskoçya'yı geçemeyerek Arjantin vizesini alamamasıydı. İki dünya şampiyonluğu bulunan Uruguay da tâbiri caizse burnunun dibindeki turnuvaya katılamamıştı. İlk kez bu turnuvada boy göstermeye hazırlanan ekiplerse Afrika ve Asya temsilcileri olan Tunus ile İran'dı. Dörderli dört gruptan oluşan ilk turda, ev sahibi Arjantin'in yanı sıra İtalya, Fransa ve Macaristan'ın yer aldığı 1. Grup'tan Arjantin ve İtalya çıkarken, 2. Grup'ta da Federal Almanya ile Polonya, Tunus ve Meksika'yı geride bırakarak son sekiz arasına kalıyorlardı. Brezilya, İspanya, İsveç ve Avusturya'nın bulunduğu 3. Grup'ta Avusturya,

Avrupalı diğer iki rakibiyle yaptığı ilk iki maçı kazanarak ikinci turu erkenden garantilemişti. Brezilya ise hayal kırıklığı yaratarak aynı rakiplerle oynadığı iki karşılaşmadan da beraberlikle ayrılmıştı. Ancak son maçlarda Brezilya Avusturya'yı tek golle devirince bu iki takım birlikte üst tura yükseldiler, İspanya'nın İsveç karşısında aldığı galibiyetse yeterli olmadı. Son Dünya Kupasının finalisti Hollanda; İskoçya, İran ve Peru ile birlikte nispeten kolay sayılabilecek bir grupta yer alıyordu. İlk maçında da İran'ı 3-0 yenerek turnuvaya iyi bir başlangıç yapmıştı. Kupaya son Güney Amerika şampiyonu olarak gelen Peru da İskoçya'yı 3-1'le devirmişti. Hollanda ile Peru, aralarındaki maçlarındaysa golsüz berabere kalmış, diğer müsabakada İran ve İskoçya'nın da yenişememesi üzerine bir hayli rahatlamışlardı.

Ancak İskoçya ile oynanan son maç, Hollanda adına neredeyse bir kâbusa dönüşüyordu. Turu geçmesi için üç farklı bir galibiyete ihtiyacı olan İskoçlar, maçın son çeyreğine girilmek üzereyken 3-1'lik üstünlüğü yakalamışlardı ve tura bir gol kadar uzaklardı. Ancak Rep'in akabinde gelen golü Hollanda'yı ipten alacak ve Portakallar 3-2'lik mağlubiyete karşın adlarını bir üst tura yazdırmayı başaracaklardı. Hollanda, ilk turun sonunda yaşadığı bu kazanın da etkisiyle mi bilinmez, ikinci tura bambaşka bir havayla girecekti. Federal Almanya, İtalya ve Avusturya ile birlikte yer aldıkları A Grubu'ndaki ilk maçlarında Avusturya'yı 5-1'le bozguna uğratan Hollanda, ardından Federal Almanya'dan dört yıl önceki Dünya Kupası finalinin rövanşını alamasa da rakibiyle 2-2 berabere kalmış, son maçındaysa İtalya'yı 2-1'le geçerek grubunu

lider tamamlamış ve üst üste ikinci kez bu en büyük kupada finale yükselmeyi başarmıştı. Grupta ikinci sıraya İtalyanların olmuştu. İkinci turda B Grubu'ysa ev sahibi Arjantin'in yanı sıra Brezilya, Peru ve Polonya'yı barındırıyordu. İlk turda tutuk bir görüntü sergileyen Brezilya, bu tutukluğunu üstünden atarak Peru karşısında 3-0'lık etkileyici bir galibiyet alarak gruba başlarken, Arjantin ise Polonya'yı 2-0 mağlup etmişti. Ardından iki ekip, aralarındaki maçta golsüz berabere kaldılar. Son maçlarsa aynı saate konmamış, önce oynanan maçta da Brezilya, Polonya'yı 3-1 mağlup etmişti. Ardından da turu geçmesi için dört farklı galibiyete ihtiyacı olan Arjantin, Peru'yu 6-0'lık

skorla mağlup ederek 48 yıl aradan sonra adını Dünya Kupası finaline yazdırmayı başarmıştı. Ancak Peru karşılaşmasına kadar kupada beş maçta altı gol atabilen Arjantin'in tek bir maçta bu gol sayısına ulaşması da kafalarda fazlasıyla soru işareti yaratacaktı. Brezilya, turnuvada yenilgi almasına rağmen finali kaçırmış olmanın moral bozukluğunu yaşıyordu belki ama yine de 24 Haziran'daki üçüncülük maçında İtalya'ya şans tanımadı ve rakibini 2-1 mağlup ederek şeref kürsüsüne çıkmayı bildi. Ertesi günse yeni dünya şampiyonuna 'merhaba' deneceği gündü. Üstelik, iki takımın da o güne kadar bu kupayı kazanamamış olması, kupa tarihine de yeni bir şampiyon ekleneceği anlamına

geliyordu. Büyük finalde Arjantin, 37. dakikada golcüsü Kempes ile öne geçse de Hollanda rakibinin farkı arttırmasına fırsat tanımamış ve bitime sekiz dakika kala da Nanninga'nın golüyle skoru 1-1'e getirmeyi başarmıştı. Maçın son dakikasıysa kupa tarihinin en dramatik anlarından birine sahne olacak ve Rensenbrink'in şutunda top -yani bir bakıma Hollanda'nın dünya şampiyonluğu- direktan dönecekti. 90 dakikanın berabere sonuçlanmasının ardından geçilen uzatma bölümündeysa Kempes bir kez daha ağları sarsıp takımını 2-1'lik üstünlüğe taşıyacak, son sözüysa 115. dakikada Bertoni söyleyecek ve Arjantin, 3-1'lik galibiyetle tarihinin ilk dünya şampiyonluğuna ulaşacaktı.

1978 Dünya Kupası'nın yıldızı Mario Kempes, Hollanda ile oynanan finalde de iki gol atmıştı.

İspanya 1982: Rossi ve İtalya'nın dönüşü

İspanya'da düzenlenecek 1982 Dünya Kupası'yla ilgili ilk önemli gelişme, katılımcı sayısının 16'dan 24'e çıkarılmasıydı. Buna göre turnuvada dört takımlı altı gruptan oluşacak ilk turun ardından üç takımlı dört grubun yer aldığı ikinci tura geçilecek, bu safhada da gruplarını lider tamamlayan takımlar yarı finale kalacaklardı. Kupanın elemelerinin en büyük sürprizi hiç kuşkusuz son iki turnuvanın finalisti olan Hollanda'nın, komşusu Belçika ve Fransa'yı geçemeyerek devre dışı kalmasıydı. Güney Amerika'daysa eski dünya şampiyonlarından Uruguay elemelerde takılmıştı. Dünya Kupası'nda ilk kez mücadele etme hakkını elde eden ülkelerse Yeni Zelanda, Kuveyt, Kamerun, Cezayir ve Honduras'tı. İlk turda 1. Grup'ta Polonya ve İtalya, Kamerun ve Peru'yu geride bırakıp ilk iki sırayı alırlarken, üç maçta üç beraberlik elde eden İtalyanlar, aynı sonucu alan Kamerun'u gol üstünlüğü sayesinde geride bırakabilmişti. 2. Grup ise kupada en büyük tartışmalara meydan veren bir sonuca sahne olacaktı. Federal

Almanya, Avusturya, Cezayir ve Şili'den oluşan grupta Cezayir ilk maçında büyük bir sürprize imza atarak Federal Almanya'yı 2-1 mağlup etmişti. Kuzey Afrika ülkesi ikinci karşılaşmasındaysa Avusturya'ya 2-0 kaybederken, son maçındaysa Şili'yi 3-2 yenmişti. Bu maçtan bir gün sonraysa Federal Almanya ile Avusturya, gruptaki son maçlarına çıkıyordu ve Federal Almanya'nın 1-0 veya 2-0'lık galibiyetleri halinde iki ekip kol kola ikinci tura yükselecek, Cezayir ise averajla saf dışı kalacaktı. Nitekim maçın başlarında Federal Almanya'nın 1-0 öne geçmesinden sonra karşılaşma adeta bir piknik havasında oynanmış ve 90 dakika tamamlanana kadar da skorda başka bir değişiklik yaşanmayınca Federal Almanya ile Avusturya, ikinci tura çıkan taraflar olmuşlardı. Son şampiyon Arjantin'le birlikte Belçika, Macaristan ve El Salvador'un bulunduğu 3. Grup'ta Arjantin, ilk maçında Belçika'ya tek golle yenilmesine karşın diğer iki maçını kazanıp Belçika ile beraber gruptan çıkmıştı. Macaristan ise El Salva-

dor'u 10-1 mağlup edip Dünya Kupalarının en farklı galibiyet rekorunu kırmasına karşın kalan iki maçını kaybedince erkenden ülkesinin yolunu tutmak zorunda kalmıştı. 4. Grup'tan İngiltere ile Fransa, 5. Grup'tan Kuzey İrlanda ile Brezilya ile SSCB ise ikinci tura yükselen diğer takımlardı. İkinci turda A Grubu'nda Polonya, Belçika ve SSCB'yi geçerek yarı finale kalırken, B Grubu'nda da Federal Almanya, İspanya ile İtalya'yı arkasında bırakarak adını son dört takım arasına yazdırıyordu. D Grubu'nda da Fransa, Avusturya ve Kuzey İrlanda ile oynadığı iki maçı da kazanarak 24 sene sonra yarı finale yükseliyordu. İkinci turun en büyük çekişmesiye C Grubu'nda yaşandı. Brezilya, Arjantin ve İtalya'nın bulunduğu grupta, ilk turda turnuvanın en güzel futbolunu ortaya koyduğu konusunda futbolseverlerin hemfikir olduğu Zico'lu, Socrates'li, Falcao'lu, Cerezo'lu Brezilya favori konumundaydı. Gruptaki ilk maçta İtalya, Arjantin'i 2-1 mağlup ederken, bir

sonraki karşılaşmadaysa Brezilya, komşusunu 3-1'lik net bir skorla geçmeyi başarmıştı. Buna göre İtalya ile Brezilya arasında oynanacak son maçta, Brezilya'ya liderlik için beraberlik de yeterli olacaktı. Ne var ki maça golle başlayan taraf İtalya olmuş ve Göknavililer 5. dakikada Rossi ile 1-0 öne geçmişti. Socrates her ne kadar yedi dakika içinde bu gole cevap verdiyse de dakikalar 25'i gösterirken Rossi, Brezilya kalecisi Waldir Peres'i bir kez daha mağlup ediyor ve ilk yarı 2-1 İtalya lehine sonuçlanıyordu. İkinci yarının ortalarında Falcao'dan gelen gol, Brezilyalıları yeniden sevince boğduysa da 74'te Rossi son kez sahneye çıkıyor ve hat-trick yaparak İtalya'yı 3-2'lik galibiyete, dolayısıyla yarı finale taşıyordu. Yarı finalde İtalya ile Polonya, Federal Almanya ile de Fransa eşleşmişti. Brezilya galibiyetiyle iyiden iyiye havaya giren İtalya ve golcüsü Paolo Rossi, Polonya'ya da şans tanımıyordu. Göknavililer, 2-0'lık galibiyetle finale çıkarken gollerin ikisinin de altında Rossi'nin imzası vardı. Ancak yarı finalin ve hatta turnuvanın en nefes kesen

maçı, Federal Almanya ile Fransa arasında oynanacaktı. Littbarski ve Platini'nin karşılıklı gollerıyla 1-1 sona eren ve uzatmalara giden maçta normal sürenin en önemli olayıysa, ikinci yarının başlarında Fransız Battiston'un ceza sahası üzerinde topu kontrol etmek üzereyken Alman file bekçisi Schumacher tarafından göğsüne atılan sert bir tekme sonucunda yere serilmesi ve maçın Hollandalı hakemi George Corver'in bu pozisyonda Fransa lehine bir penaltı verip Schumacher'i de oyundan atması gerekirken oyunu aut atışıyla başlatmasıydı. Battiston öylesine sert bir darbeye maruz kalmıştı ki kaburgalarında kırıklar oluşmuş ve sahayı ambulansla terk etmek zorunda kalmıştı. Karşılaşmanın sönük geçen 90 dakikasının ardından geçilen uzatmalarsa tam bir heyecan fırtınasıydı. Fransa 92'de Tresor ile öne geçmiş, beş dakika sonraysa Giresse ile farkı ikiye çıkarmıştı. Yine de Almanya, 102. dakikada Rummenigge ile farkı bire indirecekti. 108. dakikadaysa Fischer'in harika röveşata golü gelince skor

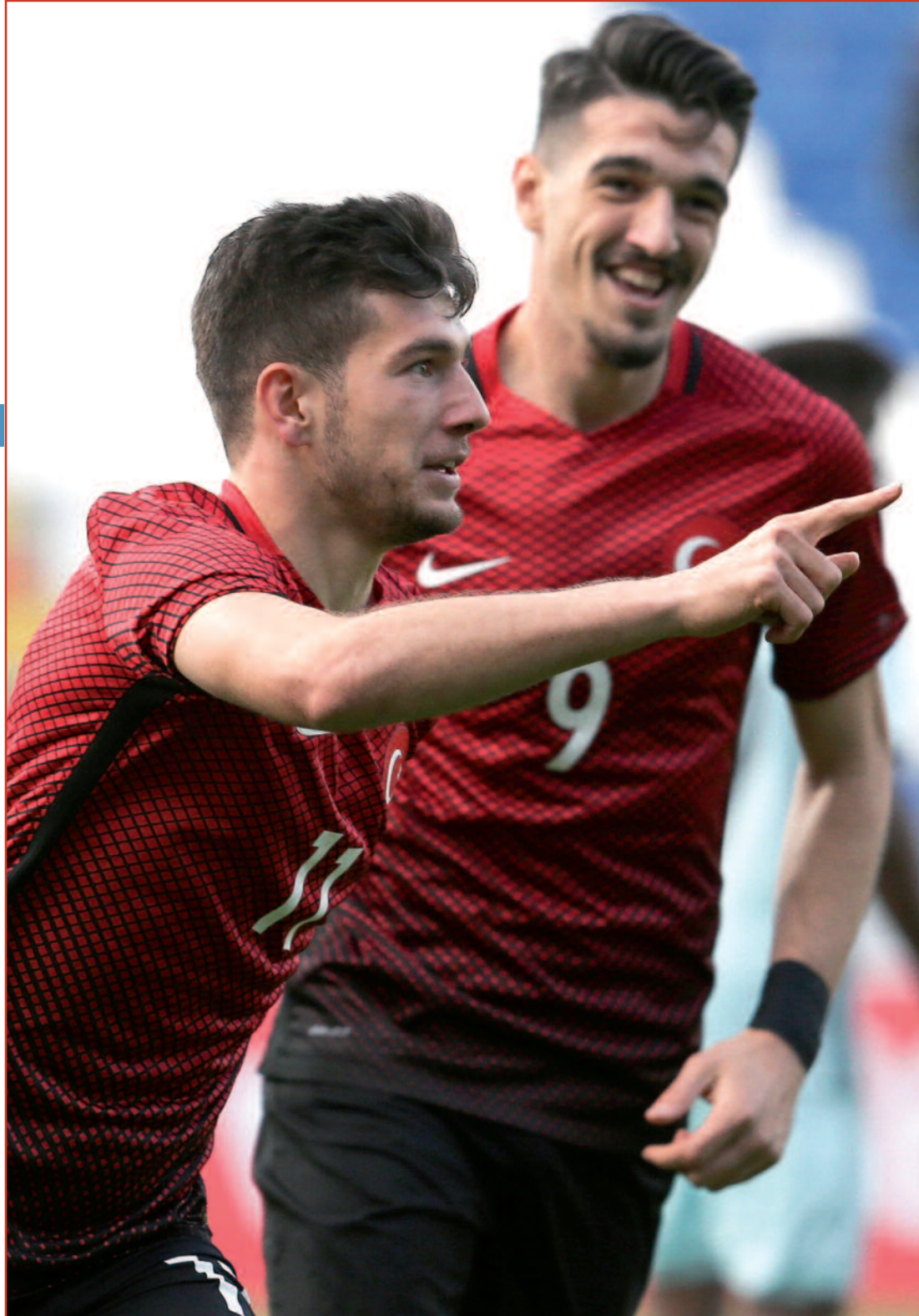
yeniden dengeleniyor ve maç penaltı vuruşlarına gidiyor, bu alanda da Dünya Kupası tarihinde bir ilk yaşanıyordu. Bu uygulamanın ilk kazananı da Almanlar oluyor ve penaltılarda rakiplerine 5-4'lük üstünlük sağlayarak finale kalıyorlardı. Fransa ise bu dramatik elenişin şokunu üzerinden çabuk atamayacak ve üçüncülük maçında da Polonya'ya 3-2 mağlup olacaktı. İtalya ile Federal Almanya arasında 11 Temmuz 1982 tarihinde Santiago Bernabeu Stadı'nda oynanan final maçının ilk yarısında gol yoktu ve İtalyanlar Cabrini ile bir penaltı vuruşundan da yararlanamamıştı. Ancak ikinci yarıda dakikalar 57'yi gösterirken artık turnuvanın yıldızı haline gelen Paolo Rossi ile öne geçmeyi başaran İtalya, 69'da Tardelli ile farkı ikiye çıkarıp rahatlıyor, 81'de de Altobelli ile adeta son sözü söylüyordu. İki dakika sonra Almanların Breitner ile bulduğu penaltı golüyle şeref sayısından öteye gidemeyecek ve futbol dünyasının en büyük kupası tam 44 yıl aradan sonra yeniden Roma'nın yolunu tutacaktı.

1982 Dünya Kupası'na damgasını vuran Paolo Rossi, Polonya ile oynanan yarı final maçında da iki gol atarken, Tardelli'nin finaldeki bu gol sevinci de unutulmaz enstantaneler arasına girmişti.

Bir ihtimal daha var

Ümit Millî Takımımız, yeni teknik direktörü Alpay Özalan yönetiminde ilk önemli sınavlarına bu ay çıkacak. UEFA U21 Avrupa Şampiyonası elemelerinde ilk beş maçını beş puanla tamamlayan Ümit Millî Takımımız, 23 Mart'ta İsveç, 27 Mart'ta da Malta ile oynayacağı maçları kazanıp yeniden iddialı duruma gelmeyi hedefliyor.

UEFA U21 2019 Avrupa Şampiyonası elemelerinde 6. Grup'ta mücadele eden Ümit Millî Takımımız için yolun ikinci yarısı bu ay oynanacak maçlarla başlıyor. Abdullah Ercan'ın teknik direktörlüğünde ilk beş maçın sonunda bir galibiyet, iki beraberlik ve iki de yenilgiyle şansını zora sokan Ümit Millî Takımımız, bu ay oynayacağı İsveç ve Malta maçlarını kazandığı takdirde şansını yeniden canlandıracak. İtalya ve San Marino'nun ev sahipliğini yapacağı UEFA U21 2019 Avrupa Şampiyonası'nın elemeleri 54 takımın katılımıyla 6'şarlı 9 grup üzerinden oynanıyor. Ev sahiplerinden İtalya, şampiyonaya direkt katılacağı için elemelerde yer almıyor. 9 grubun birincileri, Avrupa Şampiyonası finallerine direkt bilet alacak. Gruplarını en iyi durumda bitiren dört ikinci de karşılıklı iki maç üzerinden play-off oynayacak ve kazanan iki takım daha ev sahibi İtalya ve 9 grup birincisiyle birlikte finalere katılacak 12 takımı oluşturacak. En iyi grup ikincileri belirlenirken, bu takımların grup sonuncuları ile oynadıkları maçların sonuçları dik-

kate alınmayacak. Ümit Millî Takımımız, İsveç, Belçika, Macaristan, Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta ile birlikte yer aldığı 6. Grup'taki ilk maçını 2017 Eylül'ünde Belçika ile oynamış ve güçlü rakibi ile deplasmanda golsüz berabere kalarak iyi bir başlangıç yapmıştı. Ancak Ekim ayındaki maçlar hiç de istediğimiz kıvamda geçmedi. Deplasmanda Kıbrıs Rum Kesimi'ne 2-1 yenildikten sonra İstanbul'da Macaristan'la golsüz berabere kalan Ümit Millî Takımımız, Kasım ayına üç maçta iki puanla girdi. Ancak Malta ve Belçika maçlarının kazanılması ümitlerimizi yeniden yeşertebilecekti. Ay-yıldızlılar 2017 Kasım'ındaki ilk maçını Malta ile deplasmanda oynadı. İlk dört maçını kaybeden ve attığı üç gole karşılık kalesinde dokuz gol gören Malta, Ümit Millî Takımımız karşısında sadece savunma yapabilen bir takım görüntüsündeydi. 90 dakika boyunca Malta'nın kalemizi bile bulmayan tek atak girişime karşılık 19 kez rakip kaleye giden ay-yıldızlılar, kaleyi bulan 9 isabetli şutun birini gole çevirerek eleme grubundaki ilk galibiyetlerini elde etti. Maltalılar toplam 22 faul ve beş sarı kartla tamamladıkları maçta Ümit Millî Takımımızı sert oyunla durdurma çalışırken, galibiyet golümüzü 50. dakikada Kubilay Kanatsızkuş kaydetti. 14 Kasım'da Kasımpaşa'daki Recep Tayyip Erdoğan Stadi'nda oynanan Belçika maçına çıkarken Ümit Millî Takımımızın 5, lider konumdaki rakibimizin ise 11 puanı bulunuyordu. Bu maçın kazanılması, aradaki 6 puanlık farkın 3'e inmesi anlamına gelecekti. Güçlü Belçika karşısında daha 5. dakikada Melih Okutan'ın golüyle 1-0 öne geçen Ümitlerimiz ne yazık ki devrenin son anında Merih Demiral'ın kendi kalesine attığı golle 1-1'lik beraberliğe düştü.

Oyunun 62. dakikasında ise sol bekimiz Rüştü Hanlı gördüğü ikinci sarı kartla oyun dışında kaldı. Takımımız artık 10 kişiydi ve işler iyice zora girmiş görünüyordu. Buna rağmen mücadeleden vazgeçmeyen ay-yıldızlılar, 77. dakikada bir penaltı kazanıp öne geçme fırsatını yakaladı. Ancak Kubilay Kanatsızkuş bu penaltıyı gole çeviremedi. Son bölümde daha etkili olan Belçika, 87. dakikada Siebe Schrijvers'la bir gol daha bulup sahadan 2-1 galip ayrıldı. Grubun Kasım ayında oynanan diğer maçlarında Belçika, Kıbrıs Rum Kesimi'ni de 3-2 yenerken, Macaristan, İsveç'le evinde berabere kalıp Kıbrıs Rum Kesimi'ni deplasmanda 2-0 mağlup etti. Bu sonuçların ardından Belçika 6 maçta 14 puana yükselerek liderliğini korurken, ikinci sıradaki İsveç ile üçüncü sıradaki Macaristan'ın 4'er maçta 8'er puanları bulunuyor. Kıbrıs Rum Kesimi ise 6 maçta 6 puana sahip. Ümit Millî Takımımız 5 maçta 5 puanla beşinci sırada yer alırken sonuncu Malta'nın puanı bulunmuyor. Abdullah Ercan'ın yerine göreve başlayan Alpay Özalan'la çıkış arayan Ümit Millî Takımımız, bu ay oynayacağı iki maçı kazandığı takdirde umutlarını yeniden yeşertebilecek. Ay-yıldızlılar 23 Mart'ta İsveç ve 27 Mart'ta da Malta ile iç sahada karşı karşıya gelecek. İsveç müsabakasının kazanılması, bir maç fazlamız olsa da puanların eşitlenmesi anlamına gelecek. Millî Takımımızın bir başka şansı ise ilk beş maçlık seride, grubun en güçlü takımı ve lideri Belçika ile oynadığı maçları tamamlaması. Ümitlerimiz ikinci maçlık periyotta bu ayki İsveç ve Malta maçlarının yanı sıra 7 Eylül'de içerde Kıbrıs Rum Kesimi, 11 Eylül'de deplasmanda İsveç ve 16 Ekim'de yine deplasmanda Macaristan ile karşı karşıya gelecek.

6. Grup

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Belçika	6	4	2	0	10	5	14
İsveç	4	2	2	0	10	4	8
Macaristan	4	2	2	0	6	3	8
Kıbrıs RK	6	2	0	4	7	13	6
Türkiye	5	1	2	2	3	4	5
Malta	5	0	0	5	3	10	0

Oynanan Maçlar

Belçika-Malta: 2-1
Kıbrıs RK-Malta: 2-1
Belçika-Türkiye: 0-0
İsveç-Kıbrıs RK: 4-1
Macaristan-Malta: 2-1
Kıbrıs RK-Türkiye: 2-1
Belçika-İsveç: 1-1
Kıbrıs RK-Belçika: 0-2
Türkiye-Macaristan: 0-0
İsveç-Malta: 3-0
Belçika-Kıbrıs RK: 3-2
Macaristan-İsveç: 2-2
Malta-Türkiye: 0-1
Türkiye-Belçika: 1-2
Kıbrıs RK-Macaristan: 0-2

Kalan Maçlar

22 Mart 2018
Macaristan-Kıbrıs RK
23 Mart 2018
Türkiye-İsveç
26 Mart 2018
Belçika-Macaristan
27 Mart 2018
Kıbrıs RK-İsveç
Türkiye-Malta
7 Haziran 2018
Malta-İsveç
7 Eylül 2018
Malta-Belçika
Türkiye-Kıbrıs RK
İsveç-Macaristan
11 Eylül 2018
İsveç-Türkiye
Macaristan-Belçika
12 Ekim 2018
Malta-Macaristan
16 Ekim 2018
Malta-Kıbrıs RK
İsveç-Belçika
Macaristan-Türkiye

Coşkuyu yaşayacak oyuncu bizimle olacak

Ümit Millî Takımımızın yeni teknik direktörüyle bu ay oynayacakları iki maç öncesinde ekibin durumunu ve hedeflerini konuştuk. Millî maçların coşkuyu kazanılacağını söyleyen genç teknik adam, oyuncu seçimindeki kriterlerini anlatırken, yaz döneminde düzenlenecek Akdeniz Oyunlarıyla ilgili hayalini de **TamSaha**'ya açıkladı.

Mazlum Uluç

Ü

mit Millî Takımımız, UEFA 2019 Avrupa Şampiyonası finallerine katılmak için zorlu bir grupta mücadelelerini sürdürürken ekibin başına teknik direktör olarak Alpay Özalan getirildi. Yolun yarısındaki Ümit Millî Takımımız, oynadığı beş maçta elde ettiği beş puanla çok da parlak bir konumda bulunmuyor. Dolayısıyla yeni teknik direktör Alpay Özalan'ı da oldukça zorlu bir sınav bekliyor. Teknik direktörlük kariyerine yeni başlamış olsa da futbolculuk geçmişi önemli başarılarla dolu olan, gerçek anlamda "uluslararası"

bir isim Alpay Özalan. 29 Mayıs 1973'te İzmir'de doğan Özalan, TKİ Soma Linyitspor'da başlayan futbolculuk kariyerini Altay, Beşiktaş, Siirtspor, Fenerbahçe, İngiltere'nin Aston Villa, Güney Kore'nin Incheon United, Japonya'nın Urawa Red Diamonds ve Almanya'nın Köln takımlarında sürdürdü. 90 kez giydiği A Millî Takım formasıyla EURO 1996 ve EURO 2000 finallerine katılan, 2002 Dünya Kupası'nda ise üçüncülük gururunu yaşayan oyuncuların birisi olan Alpay Özalan için şimdi başında bulun-

“ Oyunculardan üzerine basa basa isteyeceğim tek şey var, Millî Takım'ı kulüp takımlarının üzerinde görmeleri gerekiyor. Millî Takım bir oyuncunun ulaşabileceği en üst mertebedir. Oyuncuların buraya isteyerek, koşarak gelmesi ve o coşkuyu yaşaması gerekiyor.

duğu Ümit Millî Takım da özel bir anlam taşıyor. Ay-yıldızlı formayla ilk defa 1992 yılında ve Ümit Millî Takım seviyesinde tanışan Özalan, 1993 yılında Fransa'da düzenlenen Akdeniz Oyunları'nda da aynı takımla altın madalyayı boynuna takmıştı. Aradan 25 yıl geçtikten sonra Ümit Millî Takım'ın başına geçen Özalan'ı sadece Avrupa Şampiyonası değil, aynı zamanda bu yaz İspanya'nın ev sahipliği yapacağı Akdeniz Oyunları sınavı da bekliyor.

Alpay Özalan'ı Riva'daki çalışma odasında antrenör Muzaffer Bilazer ve analist Okan Aydın'la hummalı bir çalışmanın içinde buluyorum. Kaleci antrenörü Emrah Karakovan ise Genç Millî Takımlarla dış görevde... Özalan ve ekibi bir yandan ilk rakipleri İsveç'i ama daha fazlasıyla da kendi takımlarını izleyerek notlar çıkartıyor, eksikleri belirlemeye çalışıyor. Kafamdaki soruları yöneltmek için bu yoğun çalışmanın arasına giriyor ve Özalan'la sohbetimize başlıyoruz.

Duyguları yükseltmek gerek

Ümit Millî Takım'ın bir adım sonrasının A Millî Takım olduğunu hatırlatarak başlıyor Özalan konuşmaya ve “Bu takımın oyuncusu olmak çok önemli. Uluslararası maç tecrübesi burada kazanılıyor. Bizim amacımız iyi oyuncular bulup onları

A Millî Takım düzeyinde yetiştirmek ve oraya taşıyabilmek. Tabii bunu yaparken de resmi maçlarımızda iyi sonuçlar alabilmek. Çünkü sonuçta ülkemizi temsil ediyoruz ve hangi katederide olursak olalım sonuç anlamında da başarı elde etmek zorundayız” diyor. 1993 yılında Akdeniz Oyunları'nda

şampiyon olan kadronun 2002 Dünya Kupası'nda üçüncü olan kadronun nüvesini teşkil ettiğinin altını çizen Alpay Özalan sözlerine, “Arada 10 yıla yakın bir süre var. Demek o yılda temeller iyi atılmış, başarıya giden taşlar güzel döşenmiş. Buraya geldikten sonra oyunculardan üzerine basa basa isteyeceğim tek şey var, Millî

Takım'ı kulüp takımlarının üzerinde görmeleri gerekiyor. Millî Takım bir oyuncunun ulaşabileceği en üst mertebedir ve oyuncular da mutlaka bunun farkında olmalı. Oyuncuların buraya isteyerek, koşarak gelmesi ve o coşkuyu yaşaması gerekiyor. Biz de futbolculuk dönemimizde çok önemli derbiler oynadık ama gözüümüz kulağımız her zaman Millî Takımlardaydı. O coşku ve heyecanı hiçbir zaman kaybetmedik. Ben Ümit Millî Takım'da bu konuda bir eksilme görüyorum ve bu duyguları yükselttiğimiz takdirde başarılı olacağımıza inanıyorum” ifadelerini kullanıyor.

Oyuncu-hoca iletişimi çok önemli

Futbolculuk kariyeri başarılarla dolu olan Özalan'ın teknik adamlık portföyünde ise son 1 yılda yaşadığı Eskişehirspor ve Samsunspor tecrübeleri bulunuyor. Bu durum bir eksikliğe yol açar mı diye merak ettiğimde Alpay Hocadan şu cevabı alıyorum: “Oyunculukta kazandığım tecrübe oldukça farklı ve pek çok oyuncuda da yok. Hem Türkiye'de hem de yurt dışında çok kaliteli teknik adamlarla çalıştım. İngiltere'de çalıştığım hoca İngiltere Millî Takımı'nın da teknik direktörlüğünü yapmış olan Graham Taylor'dı. Orada David O'Leary ile

Hollanda'yı yenemedik diye kavga çıktı!

“Bakın size bir örnek vereyim. 1998 Dünya Kupası elemelerinde Hollanda'yı Bursa'da 1-0 yenmiş, Hollanda'daki maçta ise golsüz berabere kalmıştık. 0-0'lık maçın ardından soyunma odasında ‘Hollanda'yı niye yenemedik?’ diye oyuncular arasında kavga çıkmıştı. Üstelik bugünkü Hollanda takımından iki-üç oyuncuyu zor sayarsınız ama o günkü Hollanda takımında van der Sar, Reiziger, Stam, Frank de Boer, Numan, Cocu, Winter, Bergkamp, Kluyvert, Seedorf, Bogarde, van Bronckhorst, Overmars, Van Hooijdonk gibi isimleri bir çırpıda akla gelen dünya çapındaki oyuncular forma giyiyordu. Biz böyle bir takımı Amsterdam'da yenemediğimiz için soyunma odasında birbirimize girecektik. İşte biz bu sayede Avrupa Şampiyonası, Dünya Kupası finallerine gittik. 2000'de çeyrek final oynadık, 2002'de dünya üçüncüsü olduk. Şimdi yeniden o havayı yakalamamız gerekiyor. Oyunculara da bu örneği mutlaka anlatacağım. Onların içindeki ruhu mutlaka dışarı çıkarmamız ve sahaya yansıtmamız gerekiyor. Oyuncular burayı kariyerlerinin en önemli basamağı olarak görmeli ve buraya ayaklarını sağlam basıp A Millî Takım'a yükselmeli. Zaten ondan sonra futboldan bekledikleri her şey de arkalarından gelecektir.”

“ Futbolun teknik ve taktiği dünyanın her yerinde üç aşağı, beş yukarı aynı. Ben farkı belirleyenin iletişim olduğunu düşünüyorum. Oyuncunuzdan iyi performans almak istiyorsanız ona güvendiğinizi göstermeniz ve onun da size güvenmesini sağlamanız şart.

“ Her hafta maçları izliyor ve soyunma odasına inip oyuncularımızla görüşüyorum. Kendi heyecanımı onlara da geçirmek istiyorum. Kamptan kampa temas kurmak yerine onlara her zaman Millî Takım oyuncusu olduklarını hissettirecek bir faaliyetin içinde olacağız.

de çalıştım. 1974'de Dünya Kupası'nı kazanan Alman Millî Takımı'nın önemli oyuncularından Wolfgang Overath, Köln'de başkanlığını yaptı. Dünyanın farklı yerlerinde edindiğim bu tecrübeleri şimdi genç oyuncularla paylaşmak istiyorum. Futbolun teknik ve taktiğine bakacak olursak dünyanın her yerinde üç aşağı, beş yukarı aynı şeyler uygulanıyor. Ben farkı belirleyen iletişim olduğunu düşünüyorum. Özellikle oyuncularla teknik adamlar arasındaki iletişim. Ümit Millî Takım'daki görevimde iletişim konusunun üzerine çok fazla düşeceğim. Eğer oyuncunuzdan iyi performans almak istiyorsanız ona güvendiğinizi göstermeniz ve onun da size güvenmesini sağlamanız şart. Tabii ki futbol günden güne çabuklaşıyor, kuvvetleniyor, oyuncu da hem mental hem de fiziksel anlamda çabuk ve kuvvetli olmak zorunda. İşin antrenman boyutunu eksiksiz yapacağımızdan kimsenin şüphesi olmasın ama benim asıl üzerinde duracağım şey mental boyut olacak. Biz Türk milleti olarak çok yetenekliyiz ama bu

yeteneğimizi sahaya yansıtmakta sıkıntılar çekiyoruz. Oyuncu-hoca iletişimindeki hafif aralığı kapattığımız zaman çok daha iyi yerlere geleceğimize inanıyorum. Tabii ki antrenman, tabii ki taktik, tabii ki maç kondisyonu ama hepsinden önemlisi iletişim ve moral değerlerin yükseltilmesi olacak.”

Heyecanımı oyunculara geçireceğim

İşbaşı yaptığı günden bu yana neler yaptıklarını ve gelecekle ilgili planlamalarını soruyorum Alpaz

Özalan'a... Yeni bir yapılanmaya gittiklerini, iyi bir teknik ve idari ekip kurduklarını, A Millî Takım Teknik Direktörü Mircea Lucescu ile de her gün görüş alışverişinde bulunduklarını söyleyerek giriyor söze ve devamını şöyle getiriyor: “Oyuncularımızın maç eksiklerini nasıl kapatabileceğimizi konuşuyoruz. Yurt dışındaki oyuncularla çok sıkı iletişim halindeyiz. Marsilya'da 1998 doğumlu, sonradan oyuna girip süre alan Yusuf Sarı'yı ülkemize kazandırmak için çaba harcıyoruz. Hem kendisi hem de ailesiyle iletişim halindeyiz. Sol

“ Temmuz'da Akdeniz Oyunları'na katılacağız. Oyunlarda bugüne kadar tek altın madalyayı 1993'te kazandık ve ben de o şampiyon takımın oyuncusuydum. İspanya'dan şampiyonlukla dönerek oyunculuktan sonra teknik direktör olarak da bu başarıyı kazanmak istiyorum.

“ Kalan son beş maçımızın üçü içerde, ikisi dışarda. İsveç'le Alanya'da oynayacağız. Diğer maçlarımızı da Anadolu'da oynatmaktan yanayım. Bizim seyirciye ve saha içinde motivasyona ihtiyacımız var. İstanbul'da futbola doyulduğunu düşünüyorum.

ayaklı, her iki kanatta da oynayabilen, çok yetenekli bir oyuncu. Türk vatandaşlığı meselesini hallettik. Fransa'ya gidip hem kendisi hem de ilesiyle birebir iletişime geçeceğim. Onlara Millî Takımımızın atmosferini anlatacağım. Türkiye'deki oyuncularımızla da bu anlamdaki irtibatımız sürekli arz ediyor. Her hafta maçları izliyor ve sonrasında soyunma odasına inip oyuncularımızla görüşüyorum. Bu sohbetlerin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Kendi heyecanımı onlara da geçirmek istiyorum. Kamptan kampa temas kurmak yerine onlara her zaman Millî Takım oyuncusu ol-

duklarını hissettirecek bir faaliyetin içinde olacağız.”

Anadolu'da oynamak istiyoruz

Ümit Millî Takımımızın önünde Avrupa Şampiyonası elemelerinde oynayacağı beş maç bulunuyor. Bu maçların ikisi bu ay içinde İsveç ve Malta ile oynanacak. Özalan'a hem bu maçlar hem de sonrasındaki üç müsabakayla ilgili görüşlerini soruyorum: “İşimiz zor ama zoru başarmak da bizim milletimize has bir şey. Ben buna inanıyorum. Oyuncularım da inanıyor. Beş maçımızı da kazan-

mamız gerekiyor. Bunu başarabilecek güçteyiz. Kalan son beş maçımızın üçü içerde, ikisi dışarda. İsveç'le Alanya'da oynayacağız. Diğer maçlarımızı da Anadolu'da oynatmaktan yanayım. Bizim seyirciye ve saha içinde motivasyona ihtiyacımız var. İstanbul'da futbola doyulduğunu düşünüyorum. Ümit Millî Takımımızın başarıya ihtiyacı var ve biz başarılı olmayı gerçekten çok isteyen, çok arzulayan oyuncularla yolumuza devam edeceğiz. Oyuncunun şunun farkında olması gerekiyor. Başarılı olduğu takdirde hem kendisi hem kulübü hem de Millî Takımlarımız kârlı çıkacak. Benim istediğim birinci şey,

“**Millî maç coşkusuyla oynayarak kazanılır. O coşkuyu sahada yaşayacak oyuncu benimle olacak. Herkes millî maçlarda İstiklal Marşımızı nasıl okuduğumu izlesin. O marşın öyle okunması gerekir. O duyguyu hissetmeniz gerekir. Bunu oyunculara tekrar kazandıracağız.**”

oyuncunun Millî Takımı her şeyin üzerinde görmesi. Bu konuda biraz geride kaldığımızı, oyuncuların önceliği kulüplere verdiğini görüyorum. Bu eksikliği mutlaka gidereceğiz.”

Bir ilki gerçekleştirmek...

Ümit Millî Takım'ın uluslararası tecrübe kazanmak açısından önemli bir basamak olduğunu söyleyen Alpay Özalan'a bu tecrübenin nasıl artırılacağını sordumuzda çok sayıda maç oynamaktan söz ediyor. 2018 yılının Ümit Millî Takımımız açısından önemi de bu

cevapta ortaya çıkıyor: “Mayıs ayında Fransa'da dünyanın en köklü organizasyonlarından birisi olan Toulon Turnuvası var ve 6 yıl aradan sonra bu turnuvaya katılacağız. 26 Mayıs-9 Haziran arasında düzenlenecek turnuvaya 12 takım katılıyor. Şu ana kadar katılması kesinleşen takımlar ev sahibi Fransa'nın yanı sıra Kanada, Çin, Fransa, İngiltere, Japonya, Portekiz, Güney Kore, Togo ve biziz. Olabildiğince fazla maç yapmamız gerekiyor. İyi bir ekip kurmak ve A Millî Takım'a çok sayıda oyuncu taşımak istiyorsak, elimizdeki oyunculara uluslararası

arenada çok sayıda maçla tecrübe kazandırmamız gerekiyor. Daha da güzel bir şey var. Temmuz'da İspanya'da düzenlenecek Akdeniz Oyunları'na katılacağız. Oyunlarda bugüne kadar tek altın madalyayı 1993'te kazandık ve ben de o şampiyon takımın oyuncusuydum. O şampiyonluğun üzerinden 25 yıl geçmiş durumda. İspanya'dan şampiyonlukla dönerek oyunculuktan sonra teknik direktör olarak da bu başarıyı kazanmak istiyorum. Tabii benim kişisel hedefimden daha önemlisi ülkemize bir altın madalya kazandırmak. Avrupa Şampiyonası elemeleri, Toulon Turnuvası ve Akdeniz Oyunları'yla önümüzde çok zorlu ve bir o kadar da heyecanlı bir süreç bulunuyor. Ama bu süreci başarıyla geçmemizin hem

ülkemize hem de oyuncularımıza çok olumlu yansımaları olacaktır.”

İstiklal Marşı öyle okunur

Alpay Özalan'dan futbolculuk dönemindeki kampları ve millî maç atmosferini hatırlatmasını istiyoruz. O da bizi eski günlere götürüyor: “Biz Millî Takım'la 14-15 gün kampa gidip kulüplerimize döndüğümüz gün yine Millî Takım'ı özlemeye başlar, önümüzdeki kampı ipe çekerdik. Arkadaşlık ortamımız o kadar iyi, Millî Takım'da oynama arzumuz ve isteğimiz o kadar güçlüydü. Ben Millî Takım'da teknik, taktik ve sistemden önce coşkunun gelmesi gerektiğine inanıyorum. Millî maç coşkusuyla oynayarak ka-

zanılır. O coşkuyu sahada yaşayacak oyuncu benimle olacak. Amacım hem ülkemizi prestij olarak başarıya ulaştırmak hem de yukarıya oyuncu taşımak. Herkes millî maçlarda İstiklal Marşımızı nasıl okuduğumu izlesin. O marşın öyle okunması gerekir. O duyguyu hissetmeniz gerekir. Bunu oyunculara tekrar kazandıracağız. Şöyle bir avantajım olduğunu düşünüyorum; biz başarılarla dolu bir tarihe sahip jenerasyonun parçasıyız. Oyuncularıma bunları kolaylıkla anlatabilirim. Çünkü hepsi yaşanmış olaylar. Yani hayal satmayacağım. Bu konunun üzerine çok fazla düşeceğim. Oyuncular şunu bilsin; benim için Süper Lig kulübüyle 3. Lig kulübü oyuncusunun arasında bir fark yok. Yeter ki oyuncu o mücadeleyi versin, bizim coşkumuzun bir parçası olsun.”

Ümit Millî Takım'ın oyuncu kadrosuna baktığımızda ya yurt dışından ya da alt liglerden gelen oyuncuları görüyoruz. Süper Lig

“**Cumhurbaşkanımızın özel ilgisi sayesinde futbola çok büyük yatırımlar yapıldı. Bu harika statlardaki tek eksik başarı. Bize bu kadar özen gösteren büyüklerimize ve ülkemize borcumuzu da başarıyla ödemek zorundayız.**”

kulüplerinden gelen oyuncular ise genellikle A takımlarında süre bulamayan isimler. Bu ciddi problem konusunda ne düşündüğünü ve çözüm yolunu nerede gördüğünü soruyorum Alpay Özalan'a... “Dediğiniz gibi en büyük problemi-
miz bu. Oyuncu için önemli şeylerden birisi maç kondisyonu. Bu da ancak oynayarak kazanılır” sözleriyle başladıktan sonra şöyle cevap veriyor: “Kulüp takımlarımıza baktığımızda 21 yaş altında oynayan oyuncu bulabilmek kolay değil. Ama araştırdığımız zaman çok oyuncu bulacağımıza inanıyorum. Avrupa'yı didik didik ediyoruz. İletişime geçtiğimiz ve Millî Takımlara kazandırmak için çaba harcadığı-

miz oyuncular var. Bunların üzerine çok düşeceğiz. U19'da çok iyi bir kadromuz var. Oradaki oyuncuların olabildiğince fire vermeden Ümit Millî Takımımıza çıkmasını sağlamak istiyoruz. Sadece Süper Lig'i değil, 3. Lig'e kadar bütün liglerimizi didik didik edeceğiz. Ekiplerimiz bütün maçları izliyor. Şu kısa zamanda bile oyuncu portföyü açısından yol aldığımızı düşünüyorum.”

Büyüklerimize ve ülkemize borcumuz var

Türkiye, EURO 2024 adayı ve Almanya ile giriştiğimiz bu yarış kazanabilmek için herkes üzerine düşeni yapmaya çalışıyor. Alpay Özalan'a adaylığımızı ve bu süreçte Ümit Millî Takım ekibi olarak üzerlerine ne düştüğü sorusunu yönel-
tiyorum... Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın futbola olan sevgisi ve özel ilgisi sayesinde harika statlar yapıldığını, TFF Başkanı Yıldırım Demirören'in de Türk futbolu için çok önemli bir değer olduğunu ve Süper Lig'deki bir takıma gösterdiği ilgiyi bir 3. Lig takımına da aynı şekilde gösterdiğini anlattıktan sonra, şunları söylüyor: “Statlarımız mükemmel. Rakibimiz Almanya'ya oranla teknolojisini daha yüksek ve yeni statlara sahibiz. Cumhurbaşkanımızın özel ilgisi sayesinde futbola çok büyük yatırımlar yapıldı. Bu harika statlardaki tek eksik başarı. Kendimi futbolcuların yerine koyuyorum ve böyle güzel statlarda başarıya ulaşmanın ayıp olacağını düşünüyorum. Bize bu kadar özen gösteren büyüklerimize ve ülkemize borcumuzu da başarıyla ödemek zorundayız.”

Yarasalar uyanırken

Valencia hatırı sayılır bir süredir uykuda. En azından bu sezona kadar öyleydi. Hantal kadro, yarıda kalan stadyum inşaatı, sürekli değişen teknik adamlar derken istikrarsızlık adeta taraftarların alıştığı bir unsur olmuştu. Ne var ki geçtiğimiz yaz takımın başına geçen Marcelino, bu gidişata karşı isyan bayrağını ilk kaldıran isim oldu. Şampiyonluğun favori adaylarından biri olamasa bile kadrosundan taktığına, beslenme programından kazanma hırsına dek nam-ı diğer Yarasalar bambaşka bir görüntü çiziyor.

Mustafa Akkaya

İnternete girip Wikipedia'da "Valencia managers" sayfasını açtığınız zaman kulüp tarihindeki tüm teknik adamların listesini görürsünüz. 95 yıllık tarihinde 57 teknik adamla çalışan Valencia'da Rafael Benitez'in ne kadar ayrı bir yere sahip olduğunu sadece bu sayfada bile anlayabilirsiniz. Zira onca isim arasında sayfanın

sağında sadece onun resmi bulunur. Sonrasında Liverpool'da mükemmelleştireceği disiplinli ve reaktif futbol anlayışının temellerini burada atan Rafa, kulüpteki üç yıllık zaman dilimine iki La Liga şampiyonluğunun yanı sıra bir de UEFA Kupası zaferi sığdırmayı bilmişti. Liverpool'da başardıkları, Kop tribününde açılan bayraklarda

Rafa Benitez'i Shankly, Paisley, Fagan ve Dalglish'in yanına beşinci figür olarak ekliyordu. Fakat geride bıraktığı Valencia aslında o kadar da mutlu değildi artık. Hatta biraz daha açıksözlü olmak gerekirse onunla geçirdiği günleri mumla arayacaklardı. Rafa Benitez, Valencia'ya imza attığında 78 yıllık bir kulübün 41. teknik adamı olacaktı.

Ancak o ayrıldıktan sonra geçen 14 yılda Valencia tam 16 teknik adamla çalıştı! Sürekli biriken ve devasa bir hal alan borçlar transfer yapmayı imkânsız hale getirirken David Villa ve David Silva gibi yıldızlar da elden çıkarılıyordu. Bu şartlarda yapmaya çalıştığı yeni stadyumu bile bitiremeyecekti Yarasalar. Önce 2009-2010, sonra da 2014-2015 sezonuna yetiyeceği açıklanan Nou Mestella bugün hâlâ inşaat halinde! Tüm bu süreçte Valencia'nın el değiştirmesi şaşırtıcı olmadı. 2014'te kulübün kontrolünü alan ve halen sahibi olan Singapurlu işadamı Peter Lim, ünlü menajer Jorge Mendes ile olan iş ortaklıklarını Valencia'da da sürdürdü. Mendes'in meslekteki siftahı olan Nuno Espirito Santo'yu alelacele takımın başına getiren Lim, o sezon ligi dördüncü bitirerek ufak bir başarı elde etse de ilerleyen iki sezonda tam dört teknik direktör eskitti! Lim'in kurbanları arasındaki Cesare Prandelli, bu karmasına sadece 3 ay dayanırken, göreve gelişi bile bir hayli gülünç olan Gary Neville 4 ay idare edebiliyordu. Nitekim durmuş saatin bile günde iki kez doğru gösterdiği bir dünyada Peter Lim de geçtiğimiz yaz takımı Marcelino'ya emanet ederek gemisini şimdilik dalgasız bir limana yanaştırmış oldu.

Marcelino devrimi

53 yaşındaki Marcelino, 21 yıllık teknik adamlık kariyerinin çoğunda İspanya'nın vasat takımlarında görev yaptı. 2011 yazında Sevilla ile ele geçirdiği fırsatı kullanamadı ve Endülüs ekibinde sadece 6 ay kalabildi. Asıl bireysel sıçrayışını Villarreal'de yapan Marcelino, yeni takımındaki üç sezonun tamamında ligi

ilk 6'da bitirmeyi başardı. Özellikle 2016'daki La Liga dördüncülüğü ve UEFA Avrupa Ligi yarı finali, Marcelino'nun CV'sini daha parlak hale getirdi. Yeni sezonda Villarreal'in başında kalsaydı ne olurdu bilinmez ama yönetim kuruluyla anlaşmazlık yaşayarak görevinden ayrıldı. Nitekim zamanın rüzgârı onu Valencia'nın başına savurdu ve Marcelino'ya kariyerindeki en ciddi fırsatı sundu. İspanya'nın en çok taraftara sahip üçüncü kulübüne imza atan ve bu güzel fırsat doğrultusunda büyümeyi hedefleyen Marcelino'nun ilk ihtiyaç duyduğu şey, kendisi gibi büyümeyi amaçlayan futbolculara sahip olmaktı. Dolayısıyla genç yeteneklere fırsat verebilmek adına maaşı ve yaşı yüksek olduğu kadar motivasyonu düşük oyuncularla yollar ayrıldı. Negredo Beşiktaş'ın, Enzo Perez Arjantin'in, Abdenour Marsilya'nın, Diego Alves de Flamengo'nun yolunu tuttu. Onların yerine ise patlamaya hazır veya kendini ispat etmeye odaklanmış isimleri getirdi Marcelino. Juventus'ta Buffon'un arkasında bekleyen Neto ve Inter'de istediği çıkışı yakalayamayan Kondogbia ilk önemli transferler oldu.

İtalya'dan sonra İngiltere pazarına da el atan Marcelino, Arsenal'dan Gabriel Paulista ve Manchester United'tan Andreas Pereira'yı da ekibine aldı. Yine de hâlâ bir eksik vardı. Peter Lim'in yakın dostu Jorge Mendes'in portföyündeki isimlerden biri, Marcelino'nun özellikle dikkatini çekiyordu. Geçtiğimiz Ağustos'un son günlerinde Lim'i neredeyse zorla Paris'e gönderen "cesur" teknik adam, PSG'nin 21 yaşındaki genç cevheri Gonçalo Guedes'e adeta kafayı takmıştı. Başkanın onu almadan gelmesini

Gonçalo Guedes

Marcelino

istemiyordu. Nitekim görüşmeler olumlu ilerledi ve PSG'de şans bulması zaten zor olan Portekizli yetenek, transfer döneminin son gününde Valencia'ya kiralandı. Bu imza, Yarasaların sezon gidişatını belirleyecek bir hamle olacaktı. Marcelino'nun gençlere olan inancı tesadüf değil. La Liga'nın altyapıya önem veren kulüplerinden Sporting Gijon'da dört sene top koşturmasının yanında iki sezon da teknik direktörlük yaptı. Dolayısıyla Valencia'ya gelir gelmez bu isimleri kadrosuna toplaması ve altyapıdan yetişmiş Carlos Soler'e A takımında daha da fazla şans vermeye başlaması şaşırtıcı olmadı. Sonuçta onun takımında şüpheli ve önyargılı isimler değil, hızlı öğrenen ve hayal kurabilen gençler olmalıydı.

Oyun anlayışı

Son yıllarda tam bir teknik direktör değirmenine dönüşen Valencia'da elbette tutarlı bir oyun planı gözlemlemek de imkânsızdı. Marcelino ise Yarasalara kontratağa dayalı çabuk futbol anlayışını aşılamağa hiç vakit kaybetmedi. Tıpkı yıllar evvel Rafa Benitez'in yaptığı gibi... Oyunun nispeten yavaş ve sabırla kurulduğu İspanyol futbol kültüründe farklı tat yaratanlardan biri olmayı seçmişti. Basit düşünüyordu ve

amacı belliydi. Topu rakipten hemen kapamıyorsa disiplinli bir defans anlayışı güdecekti. Anı bir baskınla topu ele geçirmeyi başarırda üç pasla rakip ceza sahasına ulaşmayı hedefliyordu. İşte bu yüzden sezon öncesi hazırlık kampında oyuncularına basit ama etkili bir söylemi olmuştı: "Pas verdiğinizde toptan çıkan sesi duymalıyım!" Yani takımından sert ve direkt paslar bekliyordu Marcelino. Rakip henüz gardını almadan onun açıklarından faydalanabilmek istiyordu. İşte Marcelino'nun oyuncularına verdiği talimatların çoğu aslında bu kadar basit. Karmaşık yöntemlerden ve tariflerden hoşlanan bir teknik adam olmadı o. Aynı sezon öncesi kampında oyuncularının maçın belli anlarında sahanın

tam olarak neresinde durması gerektiğini dahi anlattı. Nitekim son yıllarda sürekli değişen teknik adamlar sonucu takımında yerleşim algısı da zedelenmişti. Marcelino sahayı bölgelere ayırdı ve bütün mevkilerin çeşitli anlardaki doğru konumlarını oyuncularına aktardı. Dolayısıyla son iki sezonu 12. sırada bitiren Valencia'nın bu sezon fazlasıyla daha derli toplu durmasının altında bunlar yatıyor. Aynı zamanda mücadeleci yapılarıyla Atletico Madrid ve Sevilla'nın ardından ligin en fazla ikili mücadele kazanan ekibi olarak da göze çarpıyorlar. Marcelino'nun sıradışı emeklerine rağmen Valencia'nın eksikleri de yok değil. Geçiş oyununa odaklanan ve savunma halinden çıkıp çabucak hücumla kalkabilen bir takım Yarasalar. Ancak zaman zaman yaşadıkları konsantrasyon kayıpları, oyun içinde takımın basit hatalar yapmasına sebebiyet verebiliyor. Bunu genç ve nispeten deneyimsiz bir ekip olmalarının yanı sıra oyunu soğutmaları gerektiğinde yeterince olgun kalamamalarına da bağlayabiliriz. Malûm konsantrasyon eksikliği Va-

lencia'yı sadece maç içinde değil, belli dönemlere yayılarak da etkileyebiliyor. Aralık ayında nispeten denk ve hatta kâğıt üstünde kolay bile görünen rakiplere karşı oynadığı dört maçın üçünü kaybetmesi de bundan kaynaklanıyor. Öte yandan büyük maçlarda da Valencia'nın geliştirmesi gereken ciddi yönleri bulunuyor. Ocak sonu ve Şubat başında Madrid'in iki devinin karşısına çıktıkları lig maçlarının arasına bir de Barcelona ile oynanan Copa del Rey yarı finalleri girmişti. Art arda oynanan bu dört büyük maçın tamamını kaybeden Yarasalar, rakip ağlara sadece tek gol gönderebildi ve genel olarak etkisiz bir görünüm çizdi. Kontratağa yönelik sistem şimdilik bu tarz büyük maçlar için bir çözüm üretmedi çünkü kaliteli ayaklara karşı kaybettikleri topları hemen geri alıp hızlı atağa çıkamıyorlar. Bu da set savunmasında onların zaafalarını daha kolay ortaya çıkarabiliyor.

Diyet

Bu sezon Valencia'da değişen şeyler teknik adam, taktik veya kadro ya-

pılanması ile sınırlı kalmadı. Marcelino'nun yönetimi altında acımasız bir diyet sistemi de uygulanmaya başladı. Buna göre her futbolcunun metabolizmasıyla paralel olarak ona özel diyet listesi hazırlanıyor. Hatta bu rejime harfiyen uyabilme-leri adına futbolcuların aileleri de konuyla ilgili bilgilendirilmiş durumda. Dolayısıyla sadece oyuncular değil, onlarla aynı çatı altında yaşayan tüm hane halkları bu katı beslenme anlayışını benimseyebiliyor! Elbette Marcelino ekibine sadece diyet listesi vermekle kalmıyor. Bu uygulamaların takibini fitness antrenörü Ismael Fernández doğrultusunda yakından yapıyor. Örneğin vücut yağ endeksi 9.5'in üstüne çıkan bir oyuncuyu kesinlikle oynatmıyor! Yani Marcelino taktik anlayış ve antrenmanlarda olduğu kadar oyuncuların beslenmesi konusunda da gayet basit ve bir o kadar sert. Her oyuncunun ideal istatistikleri önceden belirleniyor, her gün ölçülüyor ve antrenman tesislerindeki panoya asılıyor. Bu değer aralıklarının dışına çıkanlar ise cezalandırılıyor. Söylentiye göre kişisel vücut değerlerinin dışına çıkan veya birkaç gram (!) fazla kilosu bulunan futbolcular kendilerini adeta bir açlık grevine sokuyor ya da güne saunada başlamayı tercih ediyor! Kaptan Parejo da bir röportajında bu dedikoduları doğruluyor: "Hepimiz aç kaldık! Hatta bu konuda eşimle tartışma bile yaşadık!" Valencia, Rafael Benitez dönemindeki o özlenen yıllara Marcelino ile dönebilir mi? Bu yıl zor görünse de en azından önümüzdeki sezon için taraftarların umutsuz olmasına gerek yok. Marcelino kendisini anlayabilecek bir ekip kurdu ve ona uygun bir taktik anlayışını adım adım şekillendiriyor. Bu sezon özellikle büyük maçlarda öne çıkan eksiklerini giderebilirlerse sonbahardan itibaren daha da etkili bir Valencia izlemek mümkün.

Çılgınlığın mevsimi yok

Takımların gelirleriyle birlikte transfer harcamaları da artmaya devam ediyor. Premier Lig ve La Liga, tarihlerinin en yüksek kış harcamalarını bu sene yaptı. Beş büyük ligin toplam kış harcamasıysa 1 milyar euroya yaklaştı.

İbrahim Koçyiğit

PREMIER LIG

Geçen kış bir istisnaymış

Beklendiği gibi bu kış da transfere en çok parayı Premier Lig kulüpleri döktü. İngiltere'de takımlar bu kış kiralama sözleşmeleri dâhil olmak üzere 74 oyuncuya 480 milyon euro para harcadı. Gönderilen 89 oyuncudan elde edilen gelir ise 374 milyon euro seviyesinde kaldı ve toplamda 100 milyon euronun üzerinde bir açık oluştu. Oysa Premier Lig geçen kış tarihinde ilk kez transfer fazlası vermişti. Böylece bu alışılmadık durumun bir trend başlangıcı değil, bir istisna olduğu da anlaşıldı. Premier Lig'de bu sezon transfere en çok para harcayan ekip 79 milyon euronun neredeyse tamamını Virgil van Dijk için Southampton'a ödeyen Liverpool oldu. Tabii bu parayı rahatça harcayabilmelerinin sebebi Philippe

Cenk Tosun

Beş Büyük Ligin Bilançosu

Lig	Gelir	Gider	Bilanço
Premier Lig	480.68	373.94	-106.74
La Liga	277.6	177.48	-100.12
Bundesliga	74.4	112.44	38.04
Ligue 1	53.35	74.45	19.1
Serie A	34.3	88.68	54.38
Toplam	920.33	826.99	-93.34

Not: Tüm değerler milyon euro cinsinden verilmiştir.

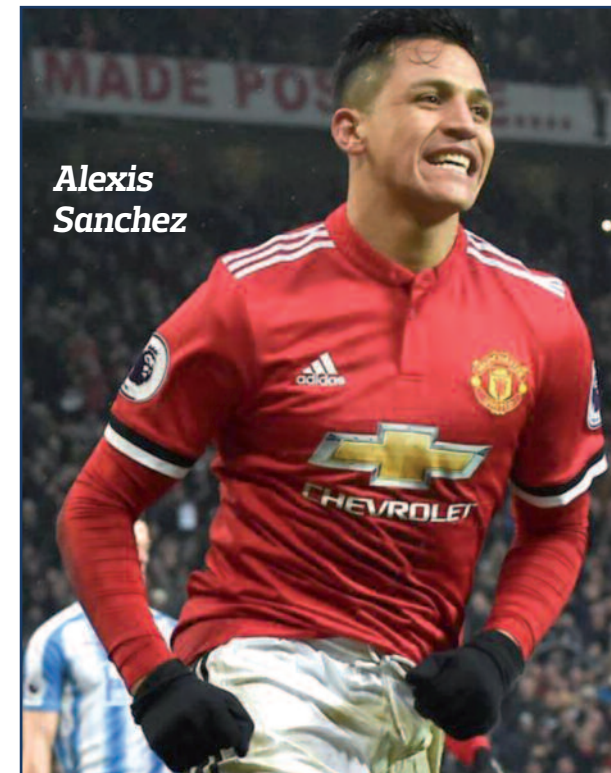
Her kış transfere bir önceki yaza kıyasla daha az para harcanmasına alıştık. Bu kış da durum değişmedi. Geçen yaz beş büyük ligde transfere 4 milyar eurodan fazla para harcadığını düşündüğümüzde bu kış harcanan 920 milyon euro devede kulak kalı-

yor, doğru. Ne var ki beş büyük ligde geçen kış yapılan harcamalar sadece 12 ay içinde neredeyse bir buçuk kat arttı. Üstelik bu kış Çin faktörünün denklemden neredeyse çıkmış olması yüzünden bilançodaki toplam açık geçen kıştan daha yüksek oldu.

Dünyada En Pahalı 10 Kış Transferi

Oyuncu	Eski Takımı	Yeni Takımı	Bonservisi
1. Philippe Coutinho	Liverpool	Barcelona	120
2. Virgil van Dijk	Southampton	Liverpool	78.8
3. Alexis Sanchez	Arsenal	Manchester United	Takas
4. Diego Costa	Chelsea	Atletico Madrid	66
5. Aymeric Laporte	Athletic Bilbao	Manchester City	65
6. Pierre-Emerick Aubameyang	Borussia Dortmund	Arsenal	63.75
7. Cedric Bakambu	Villarreal	Sinobo Guan	40
8. Henrikh Mkhitaryan	Manchester United	Arsenal	Takas
9. Inigo Martinez	Real Sociedad	Athletic Bilbao	32
10. Lucas	Paris Saint-Germain	Tottenham	28.4

Not: Bütün değerler milyon euro cinsinden yazılmıştır. Takasta kullanılan futbolcuların sıralamadaki yerleri piyasa değerlerine göre belirlenmiştir.

Alexis Sanchez

Coutinho için Barcelona'dan gelen 120 milyon euroydu. Coutinho bu bedelle bu kış dünyanın en pahalı transferi unvanını aldı. Premier Lig'de gelir-gider hanesini etkilemeye de değeri yüksek olan bir başka transfer de Arsenal ile Manchester United arasındaki Alexis Sanchez - Henrikh Mkhitaryan takası oldu. Şampiyonluğu neredeyse şimdiden ilân eden Manchester City de para harcamadan duramadı ve Aymeric Laporte için Athletic Bilbao'nun hesabına 65 milyon geçti. Bırakın gol atmaya, rakip kaleye gitmeyi bile neredeyse unutan Everton, işleri tersine çevirebilmek için Beşiktaş'tan Cenk

Tosun'u 22 milyon euro bedelle (bonuslar hariç) renklerine bağladı. Theo Walcott için de Arsenal'e bu bedelin 500 bin euro fazlasını ödediler. Arsenal ise Dortmund'dan Aubameyang'ı 63.75 milyon euroya transfer etti. Chelsea, Emerson'u Roma'dan 20 milyon, Oliver Giroud'yu Arsenal'den 17 milyon, Ross Barkley'yi de Everton'dan 16.9 milyon euroya aldı. Paranın kaynağı ise Diego Costa için Atletico Madrid'in ödediği 66 milyon euroydu. Böylece Avrupa'da yine transferin merkezi olan Premier Lig kulüpleri, en pahalı 10 transferin sekizinde ya satıcı ya alıcı ya da ikisi birden olarak işin içindeydi.

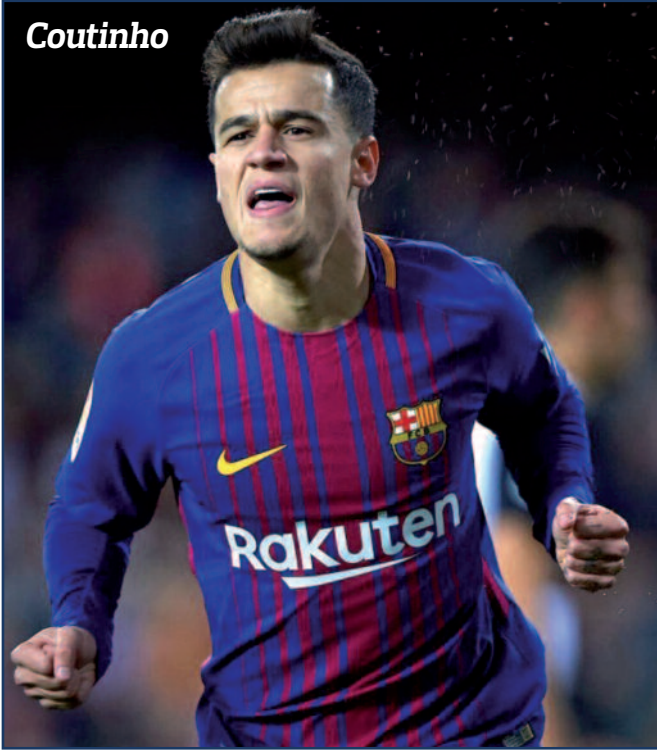
Geçen kıştan farklı

Tıpkı Premier Lig gibi La Liga'da da geçen kış unutturan bir transfer dönemi yaşandı. Geçen kış kiralık sözleşmeleri hariç sadece 18 oyuncu alıp 20 oyuncu gönderen kulüplerin kasasından yalnızca 24.5 milyon euro çıkmıştı. Oysa Neymar etkisinin devamının yaşandığı bu kış La Liga kulüpleri transfere toplam 277 milyon euro harcadı ve kasalarına da 177 milyon euro girdi.

Tabii burada toplam 277 milyon euroluk harcamanın 120 milyonunun sadece tek bir kulüpten çıktığını da unutmamak gerek. Coutinho için Liverpool'a bu parayı gönderen Barcelona, Palmeiras'tan Yerry Mina'yı da 11.8 milyon euroya aldı. Javier Mascherano ise 5.5 milyon euro bedelle Çin'in (Hebei China Fortune) yolunu tuttu. La Liga'da tek bir futbolcu için en yüksek ikinci harcamayı yapan kulüpse Diego Costa'yı Chelsea'den

Coutinho

66 milyon euroya alan Atletico Madrid oldu. Üstelik başkent ekibi bu transferin karşılığında kasasına neredeyse hiç para koyamadı.

La Liga'da bu sezon beklediği sonuçları almaktan çok uzak olan Real Madrid ise bunu telafi etmek için kendini transfere vermedi. Eflatun-beyazlılar sanki FIFA'dan transfer cezası almışçasına kadrosuna ne ekleme yaptı ne de oyuncu gönderdi.

Yeni transfer düzenlemeleri yüzünden Çin'e giden oyuncu sayısının ve bonservis bedellerinin oldukça düştüğü bu kış bu ülkeye giden en pahalı isim La Liga'dan çıktı. Villarreal'den Sinobo Guan'a

transfer olan Bakambu, eski takımına 40 milyon euro kazandı. Real Sociedad'dan Athletic Bilbao'ya 32 milyon euroya transfer olan Inigo Martinez ise bu kış dünyadaki en pahalı 10 transfer arasında yer aldı.

Daha tutumlu

Bundesliga kulüpleri bu kışı da büyük çılgınlıklar yapmadan geçirdi ve yine ayaklarını yorganlarına göre uzatmaya dikkat etti. Geçen kış yaklaşık 20 milyon euroluk bir transfer açığının yaşandığı ligde bu kışın bilançosu 38 milyon euroluk artı yazdı. Takımlar toplam 74.4 milyon euro harcarken kasalarına toplam 112.44 milyon euro koydu. Dörtüncü şampiyonluğa koşan Bayern Münih, Hoffenheim'dan Sandro Wagner'i 13 milyon euroya aldı ve başka da harcama yapmadı. Aubameyang transferiyle kasasını dolduran Dortmund ise bu paranın üçte birini (21.5 milyon euro) Manuel Akanji için Basel'e gönderdi. Bundesliga kulüpleri bu kış o kadar

Aubameyang

tutumlu davrandı ki, Admir Mehmedi (Leverkusen - 8 milyon euro) ve Renato Steffen (Basel - 1.75 milyon euro) için harcanan 9.75 milyon euroluk toplam para Wolfsburg'u bu kış ligin en bonkör üçüncü takımı yapmaya yetti bile. Harcamaların bu kadar düşük kaldığı ligde dönemi kârda kapatmak da birçok takım için hiç zor olmadı. 74.45 milyon euro artı yazan Dortmund'un dışında Hoffenheim, Bayern'den gelen 13 milyona hiç dokunmadı. Transfer yapmayan Leverkusen de Mehmedi'yi Wolfsburg'a gönderdiği dönemi yaklaşık 9 milyon euroluk kârda kapattı.

Fırtına sonrası sessizlik

Malum, uzun süredir Ligue 1'in transfer gelir ve giderlerini inceleyen sadece Paris Saint-Germain'in ne yaptığına bakmak bile yeterli oluyor. Geçen kış Draxler ve Guedes'e hatırı sayılır paralar verdikten sonra yazın da Neymar transferiyle dünya piyasasını alt üst eden Paris Saint-Germain, Finansal Fair Play kısılacı yüzünden frene basmış taklidi yapıyor. (Taklit dememizin sebebi, Mbappe için yapacakları 180 milyon euroyu bulacak ödemenin tarihini öteleme taktikleri.)

Hal böyle olunca bu kış Ligue 1'de transfer harcamaları 53 milyon euro seviyesinde kaldı ve gelirler 74 milyon euroyu aşınca lig sürpriz bir biçimde artıya geçti. PSG, Lassana Diarra'yı bonservis-

Pellegrini

siz olarak renklerine bağlaması dışında oyuncu transfer etmezken, Lucas'ı Tottenham'a 28.4 milyon euroya göndererek ligin toplam gelirlerinin üçte birinden fazlasını kasasına koydu. Pietro Pellegrini için Genoa'ya ödenen 21 milyon euro, Monaco'yu bu kış Ligue 1'in transfere en fazla para harcayan takımı yapmaya yetti. Sakho (West Ham - 10 milyon) ve Guitane (Le Havre - 8 milyon) için 18 milyon euro ödeyen Rennes ise bu kış ligin en bonkör ikinci takımıydı. Martin Terrier

için Lille'e 11 milyon euro ödeyen Lyon, bu kış Fransa'da transfere sözünü etmeye degecek bir meblağ harcayan son takım oldu.

Kış döneminin en kârlı ligi

Geçen kış La Liga'nın sıra dışı cimriliği olmasaydı Avrupa'nın transfere en az para harcayan ligi unvanını alacak olan Serie A, Barcelona'nın yardımıyla bu unvana 12 ay gecikmeli de olsa kavuştu. İtalya'da takımlar bu kış transfere sadece 34 milyon euro harcadı. Kasalarına ise 88 milyon euro koydular. Böylece Serie A bu kış hem en az para harcayan hem de en fazla kâr eden büyük lig oldu. Transfer sirkülasyonunun yaklaşık yüzde 80'inin kira-lık futbolcular üzerinden döndüğü Serie A'da bu kış transfere en fazla para harcayan kulübün kasasından sadece 7 milyon euro çıktı. Bu ekip Juventus'tan Lirola'yı transfer eden Sassuolo'ydu. Ceter için Kolombiya kulübü Quindio'ya 3.2 milyon ödeyen ve toplamda 5.7 milyon euro harcayan

Lirola

Cagliari ise ligin en bonkör ikinci takımı oldu. Oyuncu transfer etmeyen Roma ise Emerson, Moreno ve Doumbia'nın satışlarından toplam 29 milyon euro kazandı. Pellegrini'yi 21 milyon euroya Monaco'ya satan Genoa ise transfer dönemini toplam 26.7 milyon euro gelirle kapattı. Juventus, Leonardo Mancuso'yu Pescara'dan 2 milyon euroya alırken, Sassuolo'ya 7 milyon euroya sattığı Lirola'nın yanı sıra Mattiello, Bunino, Margiotta ve Vitale'nin satışlarından toplam 12.5 milyon euro kazandı. Inter ise Benfica'dan Lisandro Lopez'i 450 bin euroya kiralarken, Barbosa (Santos), Joao Mario (West Ham) ve Nagatomo'yu (Galatasaray) kiralık olarak gönderip kasasına 3.4 milyon euro koydu. Bu dönemi oyuncu almadan geçiren Milan'ın tek geliri Jose Sosa için Trabzonspor'un ödediği 3.4 milyon euro oldu.

Yolumu annem açtı

Kasımpaşa'nın Nijeryalı forveti, mekanik mühendisi bir baba ve öğretmen bir annenin 6 çocuğundan biri. İki ablası iş kadını, bir kardeşi doktor. Futbol için üniversite eğitimini yarıda bırakan genç golcü, çok faydalı geçtiğine inandığı Tunus tecrübesinden sonra geldiği Süper Lig'in ardından Avrupa'nın dev kulüplerinden birinde forma giymenin hayalini kuruyor. 24 yaşındaki oyuncu, futbolcu olmasını annesine borçlu olduğunu ise "Beni en çok destekleyen kişi annemdi. Bana ayakkabılar, formalar aldı. Beni idmanlara götürdü, getirdi. Beni bu yolda cesaretlendirdi" sözleriyle anlatıyor.

Rasim Artagan

3 1 Ocak 1994 Nijerya doğumlusun. Öncelikle nasıl bir çocukluk geçirdin? Kalabalık bir ailede büyüdüm. Üç erkek kardeşim, iki de ablam vardı. Her şeyi birlikte yapar, birlikte zaman geçirirdik. O yüzden güzel bir çocukluk geçirdiğimi söyleyebilirim. Aile içinde tek futbol oynayan benim. Bu da benim için ayrı bir mutluluk. **Aileni tanıyabilir miyiz? Annen, baban ne işle meşgul? Kardeşlerini de tanıtır mısın?** Babam mekanik mühendisi ve bir şirkette çalışıyor. Annem öğretmen.

Ama şimdi öğretmenlik değil, devletin bir kolunda eğitim sekreterliği yapmaya başladı. Bir erkek kardeşim okuldan yeni mezun oldu. Diğeri doktor. O da yeni mezun. Ablalarım iş kadını. Onlar da çeşitli alım-satım işleri yapıyor. **Nijerya'da nasıl bir yaşantın vardı? Mühendis bir baba ve öğretmen bir anneden gelen bir çocuk olarak öğrenim hayatın hakkında da bilgi verir misin?** Üniversiteye başladım. Devam da ettim. Ama daha sonra futbola olan yeteneğimi keşfettim ve kendimi futbola yönlendirdim. Bu sebeple

okulu bırakmak zorunda kaldım. Ama benim için doğru bir karar olduğunu düşünüyorum. Çünkü bu mesleği yaparak aileme de yardımcı oluyorum.

Sendeki futbol yeteneğini ilk kim keşfetti?

Aslında beni en çok destekleyen kişi annemdi. Futbolcu olabileceğimi söyleyen kişi annemdi. Çünkü bana ayakkabılar, formalar aldı. Beni idmanlara götürdü, getirdi. Annemin desteğini açık bir şekilde söyleyebilirim. Beni bu yolda cesaretlendirdi. Bir de Usen diye bir hocam vardı. Beni keşfeden de o oldu. Onun yönetimi altında antrenman yapıyordum. Belki futbol yeteneğimi kendisi keşfetti ama beni cesaretlendiren ve futbolculuk yolumu açan kişi kesinlikle annemdir.

Genellikle babalar çocuklarının futbolcu olmasını ister. Bugüne kadar yaptığın röportajlarda ilk defa bir annenin oğlunu futbolcu yaptığını duyuyorum.

Garip bir durum daha var aslında. Babam futbolcu olmama karşıydı. Buna karşılık annem hep beni destekledi. Aslında çok kolay değildi. Çünkü Nijerya'da anne-babaların, çocuklarının futboldan para kazanacaklarına olan

Babam mekanik mühendisi, annem öğretmen. Bir kardeşim doktor, ablalarım iş kadını. Üniversiteye başladım ama daha sonra futbola olan yeteneğimi keşfettim ve kendimi futbola yönlendirdim. Doğru bir karar olduğunu düşünüyorum. Çünkü bu mesleği yaparak aileme de yardımcı oluyorum.

inancı çok az. O yüzden altyapı dönemim biraz zor geçti. Benim için en önemli şey annemin ve hocamın vermiş olduğu destekti. Onlar sayesinde zor dönemi iyi atlattım ve futbolcu olabildim. Ama ailelerinden destek görmeyen diğer arkadaşlarımla işleri çok zordu.

Futbol yaşantına Akwa United'da başladığını görüyoruz. Akwa'da ve Nijerya'da nasıl bir altyapı eğitimi aldın? Bu kulüpten sonra Dolphin FC takımına transfer oluyorsun. Dolphin FC günlerin nasıl geçti?

Dolphin FC, Akwa United'tan daha yüksekte bulunan bir takım. Türkiye'nin

ladiktan ve ortamı öğrendikten sonra daha iyi işler yaptım. Maçların ritmini yakaladım ve oynamaya başladım.

Seninle birlikte futbola başlayan birçok arkadaşın bugün futbolcu olamadı ama sen bunu başardın. O arkadaşlarına oranla neleri farklı yaptın da bugün profesyonel bir sporcu olabildin?

Birincisi, Tanrı'ya inandım. İkincisi ise kendime inandım. İyi çalışırsam, bir şeyleri doğru yaparsam başarabileceğime inandım ve bu inancımı da daima koruyorum. Çalışmaya devam ediyorum. Amaçladığım şeye ulaşmayı hep başardım. Her zaman en iyi futbolcu olduğuma dair bir düşünce var aklımda. Bu düşünceyi sürekli takip edip, elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Belki de beni diğerlerinden farklı kılan şey kendime olan inancım.

Süper Ligi gibi düşünün. O seviyede olan bir takım. Dolphin FC'ye gittikten sonraki ilk sezon çok zorlandım. Genç bir oyuncu olarak birçok şey öğrendim ama zorluklara katlanmak durumundaydım. Ama bir sonraki sene uyum sağ-

Tanrı'ya ve kendime inandım. İyi çalışırsam, bir şeyleri doğru yaparsam başarabileceğime inandım. Amaçladığım şeye ulaşmayı hep başardım. OHer zaman en iyi futbolcu olduğuma dair bir düşünce var aklımda. Bu düşünceyi sürekli takip edip, elimden gelenin en iyisini yapıyorum.

Tunus tecrübesinin bana gerçekten çok yardımı oldu. Hem futbolumu geliştirmemi hem de tecrübe kazanmamı sağladı. Hem ligde hem de Şampiyonlar Ligi'nde goller attım. Tunus'taki tecrübemle ilgili olarak her şeyin iyi olduğunu düşünüyorum. Kendime güvenimi sağladı diyebilirim.

2015 yılında Tunus'un Esperance takımı seni transfer ediyor. Tunus günlerin nasıldı? Futbolunu geliştirmende ne gibi katkıları oldu?

Gittiğim lig, Nijerya'dan daha kaliteli ve rekabetçi bir ligdi.

Benim açımdan da takım içinde rekabet ortamı vardı. İlk kez Nijerya dışında futbol oynamaya gitmiştim.

Milli maçları

saymazsak ilk kez yurt dışına çıkıyordum. Millî takımla daha önce Nijerya'nın dışına çıkmıştım ama ilk kez kendi kariyerim için başka bir ülkeye futbol oynamaya gittim. O yüzden Tunus tecrübesinin bana gerçekten çok yardımı oldu. Hem futbolumu geliştirmemi hem de tecrübe kazanmamı sağladı. İlk sezonunda bir fark oluşturduğumu düşünüyorum. Hem ligde hem de Şampiyonlar Ligi'nde goller attım. Tunus'taki tecrübemle ilgili olarak her şeyin iyi olduğunu düşünüyorum. Gelecekle alakalı olarak kendime güvenimi sağladı diyebilirim. **16 takımlı Tunus 1. Ligi'ndeki kariyerine baktığımızda ilk sezonda 14, ikinci sezonunda 11 maçta forma giydiğini görüyoruz.**

Özellikle ikinci sezonda az oynamanın sebebi neydi?

Millî takımda bir sakatlık yaşamış ve Tunus'a sakat olarak dönmüştüm. Teknik direktörümüz sakatlığım olmasına rağmen beni oynatmak istedi. Ben de kendisine sakatken oynayamayacağımı söyledim. Bu olayın ardından bir süre bana şans vermedi ve takımın dışında kaldım. O yüzden oynadığım maç sayıları az görünebilir ama bu bir meydan okumaydı benim için. Kariyeriniz boyunca her zaman meydan okumalarla karşılaşacaksınız. Bu olay beni durdurmadı. Söylediğim gibi, her zaman kendime inanmaya devam ettim.

Sahip olduğum yeteneğe

inandım ve çalışmayı sürdürdüm. **2016 yılının Ağustos ayında yolun Kasımpaşa ile kesişiyor. Transfer hikâyesini anlatır mısın?** Beni buraya Rıza Çalimbay getirdi. O dönemde menajerimle iletişime geçmişlerdi. Menajerim de benim maçlarımdan görüntüler gönderdi. Onlar da o görüntüleri izleyip beni istediler. Transferim de bu şekilde gerçekleşti. **Çok genç ve nispeten tecrübesiz sayılabilecek bir dönemde Kasımpaşa'ya geliyorsun. Ancak ilk sezonunda Süper Lig'de 29, Tür-**

Takım olarak birbirini seven insanlardan oluşuyoruz. Amacımız da her maçı kazanmak. Her maçta elimizden gelenin en iyisini yapıp galibiyete ulaşmak istiyoruz. Bu sahip olduğumuz birliğin ve ruhun da bizi Avrupa'ya götürebileceğine inanıyorum. Çünkü oyuncu kalitesi olarak değerli bir takımımız var.

kiye Kupası'nda 9 maçta forma şansı buluyorsun. 25'i ilk 11 olmak üzere toplam 38 maçta 2221 dakika sahada kalıyorsun. 6 da golün var. Bunlar genç ve tecrübesiz sayılabilecek bir oyuncu için çok iyi rakamlar. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsun?

Süper Lig'e gelmem oldukça iyi bir meydan okumaydı. Ama daha önce de söylediğim gibi kendime inandım. Her zaman bir fark yaratarak takıma katkıda bulunabileceğime inandım. İşler nasıl olursa olsun kendime inancımı sürdürdüm. Genç bir oyuncu olsam bile bunları başarabileceğimi gösterdim. Kendi inancımı kendime kanıtlamış oldum.

Başarılı oyunun bu sezon da devam ediyor. Röportaj yaptığımız güne kadar 20 Süper Lig, 3 de Türkiye Kupası maçında forma

giydin, şimdiden ligde 6 golün var. Bu sezonu nasıl değerlendirdirsin?

İyi olduğunu düşünüyorum. Böyle de olmak zorunda. Çünkü her sezon kendimi geliştirmeye devam etmem gerekiyor. Her sezon bir önceki sezondan daha iyi şeyler yapmalıyım. Daha çok gol atmalıyım. Hücum oyuncusu olarak takıma daha fazla katkı vermeliyim. Bu hem benim hem de takımım için iyi bir durum. Takımın alabileceği en çok galibiyeti almasında rol oynamalıyım. Zaten böyle olması gerektiğini düşünüyordum. Her zaman kendimi geliştirme amacıyla olduğum için böyle devam edeceğine inanıyorum.

Kasımpaşa sezon sonuna kadar Avrupa iddiasını sürdürmek istiyor. Takımdaki havayı ve sezon sonu hedeflerini anlatır mısın?

Takım olarak birbirini oldukça seven insanlardan oluşuyoruz. Amacımız da her maçı kazanmak. Her maçta elimizden gelenin en iyisini yapıp galibiyete ulaşmak istiyoruz. Bu sahip olduğumuz birliğin ve ruhun da bizi Avrupa'ya götürebileceğine inanıyorum. Çünkü oyuncu kalitesi olarak değerli bir takımımız var. Takım olarak bu birliğimizi koruduğumuz sürece de Avrupa hedefini gerçekleştireceğimize inanıyorum.

Teknik direktör Kemal Özdeş genç oyuncularla çalışmayı seven bir teknik adam. Kendisiyle nasıl bir ilişkin var?

Kemal Hoca benim burada kalmamı sağlayan ve kontratımı uzatan teknik direktör. Ona bir

Gol atan oyuncuları çok izliyorum. Onların gol attığını görünce ben de bunu bu şekilde yapabileceğimi düşünüyorum. Onlardan birisi Ronaldo. Messi de aynı şekilde. Kendi ligimizde Adebayor ve Vagner Love skora çok fazla katkı yapan oyuncular. Onları izlerken bir şeyler öğrenmeye çalışıyorum.

hoca olarak çok inanıyorum. O da bana inanıyor. Bütün oyuncularına inanıyor. Bu benim için önemli bir durum. İyi çalışıyorum ve bana şans verdiğinde kendimi kanıtlamaya uğraşıyorum. Bir oyuncu için en önemli şey, şans geldiğinde bu şansı en iyi şekilde kullanmak ve boşa çıkarmamaktır. Benim yaptığım şey de bu. Aramızdaki ilişki bu şekilde devam ediyor. Genç oyunculara inanıyor. Genç oyuncuların iyi çalıştığını görüyor. Çünkü iyi çalışan oyuncular forma şansı geldiği zaman bu performansı vermek için hazır olan oyuncularlardır. Dediğim gibi, ona hoca olarak inanıyorum ve o da bana inanıyor. Şans geldiğinde elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum.

Hem kanatlarda hem de santrfor oynayabilen çok yönlü bir oyuncusun. Kendine hangi oyuncular örnek alıyorsun?

Gol atan oyuncuları çok izliyorum. Kendime onları örnek alıyorum. Onların gol attığını görünce ben de bunu bu şekilde yapabileceğimi düşünüyorum. Onlardan birisi Ronaldo. Çok fazla gol atıyor. Messi de aynı şekilde. Kendi ligimizde Adebayor ve Vagner Love skora çok fazla katkı yapan oyuncular. Onları izlerken bir şeyler öğrenmeye çalışıyorum. Onların yaptığı aksiyonlardan bir şeyler kapmaya çalışıyorum ki onlar kadar skora katkı yapabileyim. **Kariyerinin henüz başında sayılırsın. Kendine nasıl bir yol çizdin? Hayallerin neler?**

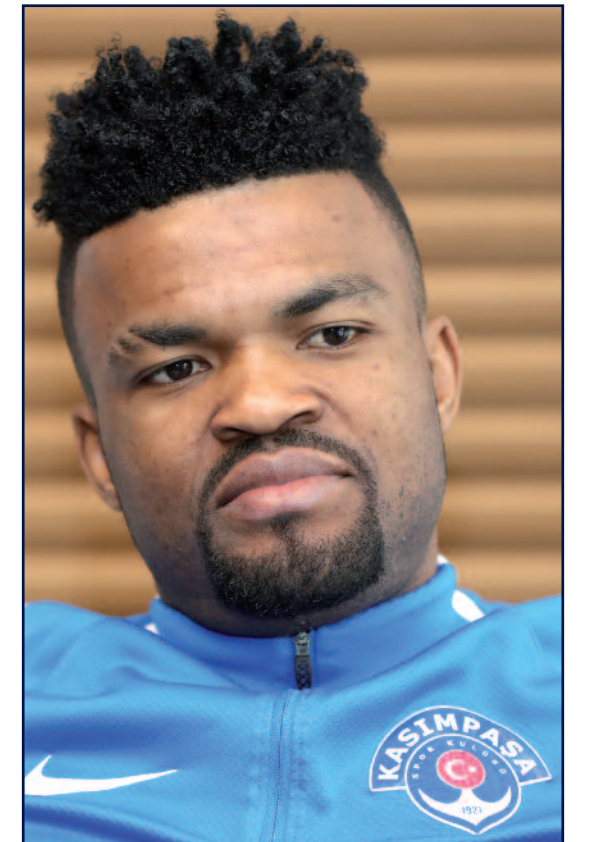
Şampiyonlar Ligi'nde oynamak ve büyük takımlarda forma giymek... Real Madrid, Manchester United, Chelsea gibi takımlarda oynayabilmek... Tabii bu bütün oyuncuların hayali ve benim de hayallerimden birisi. Bunun için çok fazla çaba sarf ediyorum.

Nijerya ve Tunus'tan sona Süper Lig'i nasıl buldun? Farklar neler?

Türkiye liginin Avrupa'daki en iyi liglerden birisi olduğunu düşünüyorum. Çünkü buradaki takımların hepsi iyi. Kendi evinizde de oynasanız, deplasmanda da oynasanız takımların hepsi çok iyi. Nijerya ve Tunus'ta durum biraz daha farklı. Sadece büyük takımlar çok iyi oyunculara sahip. Türkiye'de ise bütün takımlar çok iyi oyunculara sahip olduğu için durum biraz daha farklılaşıyor.

Fas, Tunus, Cezayir gibi ülkelerdeki oyuncular, Türk oyuncularından daha fazla transfer yapıyor. Sence bunun sebebi nedir?

Aslında bu durum yeteneğin yanı sıra inançla da alakalı. Çok iyi liglerde oynayan kaliteli oyuncular, bazen fırsatları iyi değerlendiremeyebiliyor ya da

“ Türkiye liginin Avrupa’daki en iyi liglerden birisi olduğunu düşünüyorum. Çünkü buradaki takımların hepsi iyi. Nijerya ve Tunus’ta sadece büyük takımlar çok iyi oyunculara sahip. Türkiye’de ise bütün takımlar çok iyi oyunculara sahip olduğu için durum biraz daha farklılaşıyor.

lara sahipti. Ama son dönemde Nijerya’nın o eski sükseli zamanlarından uzak olduğunu görüyoruz. Sence bunun sebepleri neler?

Aslında hâlâ çok iyi genç oyuncularımız var. Bu gençler sayesinde Dünya Kupası’na katılma hakkını kazanabildik. Genç oyuncuların kendilerini gösterebilmeleri için Dünya Kupası büyük bir fırsat. Eğer Rusya’ya gelir ve izleme fırsatı bulursanız, bu genç oyuncuların neler yaptıklarını göreceksiniz.

Türk Milli Takımı hakkında ne düşünüyorsun?

Benim gördüğüm kadarıyla şans faktörü oldukça önemli. Bu şans bazen yanınızda olmayabiliyor. Çok iyi oynadığınız maçları bazen kaybedebiliyorsunuz. Ya da kötü oynadığınız maçları şans faktörüyle kazanabiliyorsunuz. Türk Milli Takımı belki Dünya Kupası’na katılamadı ama oldukça iyi oyuncuları var. Belki bir sonraki Dünya Kupası’nda tekrar kendisini gösterecek. Bu Dünya Kupası’na katılamayan tek takım Türkiye değil. Birçok takım katılamadı. Zamanla Türkiye’nin çok daha iyi işler yapacağını düşünüyorum.

İstanbul’da nasıl bir hayatın var? Boş zamanlarını nasıl değerlendirirsin?

Netflix’ten film izlemeyi seviyorum. Boş zamanlarımda İstinye Park’a gidiyorum ve alışveriş yapıyorum. Aynı zamanda güzel bir restorana gidip pizza yemeyi seviyorum.

Bizim unuttuğumuz, senin eklemek istediğin bir şey var mı?

Umarım Kasımpaşa bir gün Süper Lig’in şampiyonu olur.

72 bu fırsat onlara bir türlü gelmiyor. Biraz sahip oldukları yetenek ve hedefleriyle alâkalı olduğunu düşünüyorum.

Ligimizde hangi oyuncuları beğeniyorsun?

Süper Lig’de gerçekten çok kaliteli oyuncular var. Ricardo Quaresma, Pepe kalitesi tartışılmaz isimler. Cenk Tosun çok iyi bir golcü ve nitekim Everton’a transfer oldu. Ligdeki pek çok oyuncunun skora yaptıkları katkıyı gördüğünüzde çok fazla etkileniyorsunuz ve bu oyuncuları izlemek büyük bir keyif.

Türkiye’de forma giyen bir Nijeryalı olarak, Türk futbolcuları

nasıl buluyorsun?

Aslında daha önce birlikte çalıştığım Türk oyunculardan Adem Büyük’ü söyleyebilirim. Adem Büyük harika bir oyuncu. Çok yetenekli. Özellikle hava toplarında topu hemen yere indirebiliyor. Çok meziyetli bir oyuncu. Bizim takımımızdan Veysel Sarı’yı söyleyebilirim. Bu ligde oynayan genç oyuncuları söyleyebilirim. Her zaman çalışmaya devam etmeleri gerekiyor. Genel olarak Türkiye’de harika yetenekler olduğunu düşünüyorum.

Nijerya, Türkiye’nin de yakından tanıdığı Jay Jay Okocha, Amokachi, Uche gibi efsane oyuncu-

“ Nijerya’nın hâlâ çok iyi genç oyuncuları var. Bu gençler sayesinde Dünya Kupası’na katılma hakkını kazanabildik. Genç oyuncuların kendilerini gösterebilmeleri için Dünya Kupası büyük bir fırsat. Eğer Rusya’ya gelir ve izleme fırsatı bulursanız, bu genç oyuncuların neler yaptıklarını göreceksiniz.

SPOR TOTO’DAN TÜRKİYE’YE DESTEK.

Spor kulüplerimize
2 Milyar 632 Milyon ₺

Halkımıza
26 Milyar 633 Milyon ₺

Ülkemize **2.541 adet**
yeni spor tesisi

Vergiler yoluyla hazinemize
15 Milyar 480 Milyon ₺

SPORTOTO
TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI

www.sportoto.gov.tr

Favorilerin biri tamam, gerisi devam

UEFA Avrupa Ligi'nde ikinci tur heyecanı, Şubat ayındaki maçlarla geride kaldı. Kupanın favorilerinden Napoli, Leipzig engeline takılırken; Atletico Madrid, Arsenal, Milan, Dortmund ve Lazio gibi diğer iddialı ekipler yollarına devam etti.

Napoli - RB Leipzig: 3-3 (1-3, 2-0)

U

UEFA Avrupa Ligi'nde ikinci turun en çetin eşleşmelerinin başında belki de Napoli ile Leipzig arasındaki mücadele geliyordu. Eşleşmede ilk bakışta Napoli bir adım önde görünebilirdi belki ama İtalyan ekibi, kendi liginde Juventus ile nefes kesen bir şampiyonluk mücadelesi vermekteydi ve bu durum da ister istemez Avrupa Ligi'ndeki performanslarına olumsuz yansıtacaktı. Nitekim Napoli Teknik Direktörü Maurizio Sarri, kendi evlerindeki ilk maçta takımını biraz rotasyona tâbi tutacaktı. Her ne kadar mücadelenin golsüz biten ilk yarısı sonrasında ilk gol 52. dakikada Adam Ounas vasıtasıyla Napoli'den geldiyse de sonrasında 61'de Timo Werner ve 74'te Bruma'nın golleri Leipzig'in üstünlüğü ele geçirmesini sağlıyor, 90+3'teyse Werner maça son noktayı koyuyordu. İç sahada alınan 3-1'lik mağlubiyet, Napoli'nin tur şansının büyük ölçüde yitip gitmesi anlamına da gelmekteydi. İtalyanlar rövanşta ideale yakın kadrolarıyla sahaya çıkıp Leipzig'in kendi kalelerine isabetli bir şut bile gön-

dermesine fırsat vermese de oynanan oyun, turu geçmeye yetmeyecekti. 33. dakikada Piotr Zielinski ve 86. dakikada da Lorenzo Insigne'nin kay-

dettiği goller, karşılaşmayı 2-0 Napoli'nin kazanmasını sağladı ama turu geçen taraf, deplasman golü avantajı sayesinde, Leipzig olmuştu.

Celtic - Zenit: 1-3 (1-0, 0-3)

Z

enit, 2008'de UEFA Kupası'nı kazandığında finalde Rangers'ı mağlup etmişti. 10 yıl sonra Rus ekibinin Kupa 2'de bu seferki rakibiye İskoçların diğer devi Celtic olmuştu. Her ne kadar İskoç futbolu son yıllarda büyük bir gerileme içindeyse de Celtic, kendi sahasında hemen her takıma karşı etkili olabilen bir ekipti. Zaten Glasgow'da oynanan ilk maçta da oyunun kontrolünü rakibine bırakmayan yeşil-beyazlılar, bitime 12 dakika kala Callum McGregor ile bir de gol bulacak ve mücadeleden 1-0'lık galibiyetle ayrılacaktı. Ancak Celtic'in, tribün desteğinden yoksun bir halde Zenit'e kafa tutması da hiç kolay olacağı benzemiyordu. Bu durum da kendisini rövanş maçının ilk anlarından itibaren belli etti. Zenit, mücadelenin sekizinci dakikasında tecrübeli savunmacısı Branislav Ivanović ile 1-0 öne geçerken, 27. dakikaya gelindiğinde de Daler Kuzyayev ile farkı ikiye çıkartıyordu. Rus temsilcisi, maçın ikinci yarısında dakikalar 61'i gösterirken bir gol de Aleksandr Kokorin ile buldu ve böylece 3-0'lık net bir galibiyet olarak Avrupa Ligi'nde son 16 takım arasına kaldı.

Son 16 Eşleşmesi

Lazio (İtalya)-Dinamo Kiev (Ukrayna)
Leipzig (Almanya)-Zenit (Rusya)
Atlético Madrid (İspanya)-Lokomotiv Moskova (Rusya)
CSKA Moskova (Rusya)-Lyon (Fransa)
Marsilya (Fransa)-Athletic Bilbao (İspanya)
Sporting (Portekiz)-Plzeň (Çek Cum.)
Dortmund (Almanya)-Salzburg (Avusturya)
AC Milan (İtalya)-Arsenal (İngiltere)

Kopenhag - Atletico Madrid: 1-5 (1-4, 0-1)

Sampiyonlar Ligi'nde Chelsea, Roma ve Karabağ ile birlikte yer aldığı bir grupta pek de beklenmedik bir biçimde üçüncü olan ve bu sayede yoluna Avrupa Ligi'nden devam etmesi gereken Atletico Madrid, elbette turnuvada kalan 32 takım içinde en güçlü kadroya sahip iki-üç ekipten biri konumundaydı. Ancak yıllardır Şampiyonlar Ligi'nde zirveye oynamaya alışmış İspanyol temsilcisinin Avrupa Ligi'ne ne kadar motive olabileceği de muammaydı. Kopenhag'da oynanan ilk maçta 15. dakika geride kalmak üzereyken ev sahibi ekibin Viktor Fischer ile 1-0 öne geçmesinin ardından da Atletico ile ilgili kafalardaki

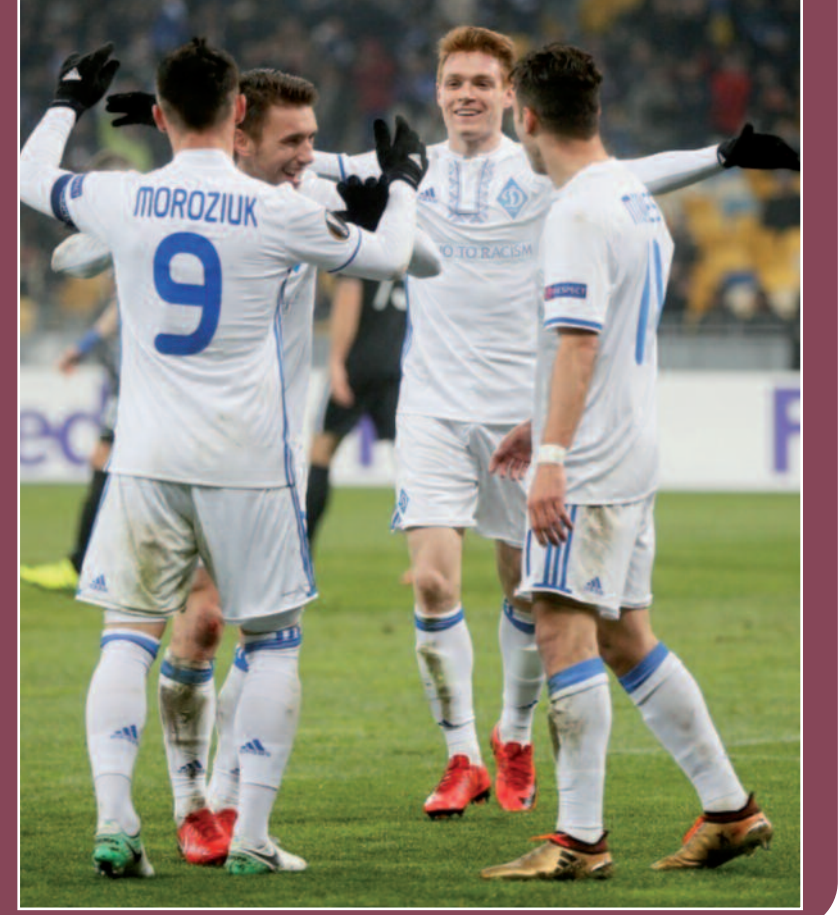

soru işaretleri bir nebze daha artıyordu. Ancak Diego Simeone'nin öğrencileri çok geçmeden güçlerini gösterecek ve 21. dakikada Saul, 37'de de Kevin Gameiro'nun golleriyle ilk yarıyı önde kapatacaklardı. İkinci devrede de Antoine Griezmann ve Vitolo ile iki gol daha bulan

Atletico, 4-1 kazanarak daha ilk maçtan işi bitiriyordu. İspanya'daki rövanştaysa henüz yedinci dakikada Gameiro ile skor üstünlüğünü ele geçirecek olan Madrid ekibi, sonrasında ise kendisini fazla yormadı ve mücadeleden bu tek golle galip ayrılarak üçüncü tura yükseldi.

AEK - Dinamo Kiev: 1-1 (1-1, 0-0)

Yunanistan Ligi'nde Olympiakos'un yıllardır süren hegemonyasını kırabilmek adına bu sezon PAOK ile birlikte nefes kesen bir yarıya giren AEK, bir yandan da Avrupa Ligi'nde üst turlara çıkabilmenin hesaplarını yapıyordu. Ancak karşılarında da bu alanda son derece tecrübeli bir ekip olan Dinamo Kiev vardı. Ukrayna ekibi, Atina'daki ilk maçta 19. dakikada Viktor Tsyhanov'un golüyle 1-0 öne geçerken, uzun süre de bu üstünlüğünü koruyordu. Bitime 10 dakika kalsaydı Astrit Ajdarevic, AEK adına skora dengeyi getirecek ve maç da bu şekilde, 1-1 sona erecekti. Galibiyeti son anlarda kaçırmamasına karşın Dinamo Kiev yine de evine avantajlı dönen taraf olmuştu. Zira golsüz bir beraberlik halinde tur onların olacaktı. Bunun bilincinde olan Dinamo Kiev de rövanшта savunma güvenliğini ön planda tuttu. Buna ek olarak AEK'in de hücumda yeterince çoğalamamasıyla birlikte karşılaşma 0-0 sona erdi ve deplasman golü avantajıyla tur atlayan taraf da Dinamo Kiev oldu.

Nice - Lokomotiv Moskova: 2-4 (2-3, 0-1)

ikinci turdaki en heyecanlı maçlara sahip olan eşleşmelerden biri de Nice ile Lokomotiv Moskova arasındaki idi. Fransız temsilcisi, sezon arasına Rusya Ligi'nde lider olarak giren rakibi karşısında henüz dördüncü dakikada Mario Balotelli'nin ağırlı havalandırmasıyla 1-0 öne geçerken, 28. dakikada da kazandığı penaltıyı yine Balotelli'nin filelere göndermesiyle farkı ikiye çıkartmıştı. Ancak bundan sonra devreye, Beşiktaş'tan da hatırladığımız Manuel Fernandes girdi. İlk yarı bitmek üzereyken Lokomotiv'in kazandığı penaltı atışında farkı bire indiren Portekizli yıldız, 69. dakikada takımına beraberliği getirecek, 77. dakikadaysa hat-trick yaparak geceye damgasını vuracaktı. Lokomotiv, Fernandes'in bu golleriyle 2-0 yenik duruma düştüğü mücadeleden 3-2'lik galibiyetle ayrılmış ve rövanş öncesinde de çok büyük bir avantaj elde etmişti. Nitekim Rus ekibi, Moskova'daki ikinci maçta da rakibine üstünlüğünü kabul ettirecek ve Igor Denisov'un 30. dakikada attığı golle bu karşılaşmayı da 1-0 kazanarak adını bir üst tura yazdıran taraf olacaktı.

Dortmund - Atalanta: 4-3 (3-2, 1-1)

U UEFA Avrupa Ligi'nde ikinci turun en çekişmeli maçlarının Dortmund ile Atalanta arasında oynandığını söylemek abartı olmayacaktır. İki maçta da karşılıklı atılan goller ve son dakikalara kadar süren heyecanla futbolseverler müthiş bir 180 dakika seyretti. Dortmund'da oynanan ilk maçta ev sahibi ekip ilk yarıyı 30. dakikada Andre Schürrle'nin attığı golle 1-0 önde kaparken ikinci devreye Atalanta müthiş bir giriş yaptı. Josip Ilıcic 51. ve 56. dakikalarda fileleri havalandırarak İtalyan ekibini 2-1 öne geçirdi. Ancak Dortmund'un da daha söyleyecek sözü vardı ve 65'te skoru eşitleyen yeni transfer Michy Batshuayi, son dakikada bir kez daha sahneye çıkıp tabelaya 3-2'lik galibiyeti yazdırdı. Yine de 3-2'lik mağlubiyet, Atalanta açısından bir dezavantaj sayılmazdı. Rövanшта 11. dakikada Rafael Tolo ağırlı havalandırdığında da 1-0 öne geçmiş ve tur için yeterli skoru elde etmişlerdi. Fakat 83. dakikaya gelindiğinde Marcel Schmelzer'in attığı gol, turu Atalanta'dan Dortmund'a taşıyacaktı. Nitekim maç 1-1 sona erdi ve Alman ekibi son 16 takım arasındaki yerini aldı.

Spartak Moskova - Athletic Bilbao: 3-4 (1-3, 2-1)

Athletic Bilbao'nun bu sezon La Liga'da çok iyi bir sezon geçirdiği söylenemezdi. Üstüne üstlük savunmalarındaki en önemli isim olan Aymeric Laporte da ara transferde Manchester City'ye gitmişti ve yılın en soğuk zamanlarından birinde Moskova'da oynayacak olmaları da onlar açısından ayrı bir handikapı. Spartak Moskova ise Şampiyonlar Ligi'nde beklediğini bulamadıktan sonra gözünü Avrupa Ligi'ne çevirmişti. Ne var ki iki ekip arasında Moskova'da oynanan ilk maç, hiç beklenmedik bir senaryoya sahne oldu. 22. ve 39. dakikalarda iki kez ağları havalandıran Bilbao'nun yıllanmış şarap misali golcüsü Artiz Aduriz, takı-

mını iki farklı üstünlüğe taşıran ilk yarının son anlarında İlya Kutepov'un kendi ağlarını havalandırmasıyla da skor 3-0'a geliyor ve Spartak daha yarışın başında yoldan çıkma tehlikesiyle karşı karşıya kalıyordu. İkinci yarıda artan Spartak baskısı sadece 60. dakikada Luiz Adriano ile bir gol getirince de mücadele 3-1 Bilbao lehine sona erdi. İkinci maçta Spartak yine

tur şansını zorlamak için elinden geleni yapıyor ve ilk yarının bitimine doğru da Luiz Adriano ile 1-0 öne geçiyordu. Ancak 57. dakikada Xabier Etxeia'nın attığı golle durum 1-1'e geliyordu. Spartak, bitime beş dakika kala Lorenzo Melgarajo ile bir gol daha bulduysa da bu gol onlar adına sadece maçın kazanılmasına yaradı ve turu atlayan taraf da Athletic Bilbao oldu.

Lyon - Villarreal: 4-1 (3-1, 1-0)

Avrupa Ligi'ndeki zorlu eşleşmelerden biri de Lyon ile Villarreal arasındaydı. Kendi liginde üst sıraları zorlayan ancak Şampiyonlar Ligi potasına girmeleri çok da kolay görünmeyen iki ekip, Devler Ligi'ne kestirmeden giden yolun Avrupa Ligi şampiyonluğundan geçtiğinin bilincindeydi ve bu da belli ki mücadelenin dozunu had safhaya çıkaracaktı. Fransa'daki ilk maçta golsüz biten ilk yarı sonrasında Lyon ikinci devreye

fırtına gibi giriyor ve 46. dakikada Tanguy Ndombele, üç dakika sonrasındaysa Nebil Fekir'den gelen gollerle 2-0 öne geçiyordu. Villarreal,

63. dakikada Pablo Fornals ile farkı bire indirdiyse de bitime sekiz dakika kala Memphis Depay'ın topu filelerle buluşturması sayesinde Lyon ilk maçı 3-1'lik avantajla geride bırakıyordu. İspanya'daki rövanştaysa istediğini alan yine Fransızlar olacaktı. Maç boyunca rakibinin gol yollarında aradığı fırsatları bulmasına müsaade etmeyen Lyon, 85. dakikadaysa Bertrand Traore ile bir de gol buluyor ve böylece bu maçı da 1-0 kazanarak son 16 takım arasındaki yerini alıyordu.

Kızılyıldız - CSKA Moskova: 0-1 (0-0, 0-1)

Rusların Şampiyonlar Ligi'nden UEFA Avrupa Ligi'ne geçiş yapan bir diğer ekibi de CSKA Moskova'ydı. CSKA'nın Sırp temsilcisi Kızılyıldız'a rakip olması, aslında bundan belki bir 30 sene önce gerçekleşseydi ciddi bir Doğu Avrupa derbisinden bahsedilebilirdi fakat Kızılyıldız, Avrupa'nın zirvesine çıktığı yıllardan artık çok uzaktaydı. Zaten bu eşleşmede Sırp ekibine şans tanıyanların sayısı da bir hayli azdı. Yine de Kızılyıldız, CSKA önünde hayli dirençli bir performans ortaya koyacaktı. Belgrad'daki ilk maç golsüz eşitlikle sona eriyordu. Moskova'daki rövanшта da Kızılyıldız rakibiyle başa baş mücadele etse de ilk yarının duraklama dakikalarında Alan Dzagoev'in attığı gol, turun anahtarının CSKA'nın eline geçmesini sağlayacaktı. Taraflar ikinci yarıda da izleyenlere başka bir gol seyretileremeyince mücadeleyi 1-0 kazanan CSKA tur vizesini alan taraf oldu.

Real Sociedad - Salzburg: 3-4 (2-2, 1-2)

La Liga'da aradığını bulamayıp gözünü Avrupa Ligi'ne çeviren İspanyol temsilcilerinden biri de Real Sociedad'dı. Karşılarındaki Salzburg ise yıllardır bir türlü Şampiyonlar Ligi'ne katılamayıp Avrupa Ligi'ne kalması ve burada da ilk tur gruplarında çok iyi sonuçlar almasına karşın eleme turlarına gelince tıkanıp kalmasıyla dikkat çeken bir ekipti. Taraflar ilk olarak San Sebastian'da karşı karşıya gelirlerken maçın 27. dakikasında ev sahibi ekip büyük bir talihsizlik yaşıyor ve Mikel Oyarzabal'ın ters bir vuruşla kendi ağlarını havalandırması neticesinde 1-0 yenik duruma düşüyordu. Real Sociedad maçın ikinci yarısındaysa 57. dakikada Alvaro Odriozola ve 80. dakikada da Adnan Januzaj'ın gollerıyla skoru lehine çevirmeyi

bilmişti. Ancak 90+4'te Takumi Minamino'nun golü, 2-2'lik beraberliği ve avantajı Salzburg'a getiriyordu. Avusturya'daki ikinci maçta da Salzburg oyuna iyi başlarken 10. dakikada Moanes Dabour ile 1-0 öne geçiyordu.

Raul Navas 28'de Sociedad'a beraberliği getirirken ilk yarı bu skorla bitecek, ikinci yarıdaysa 74. dakikada kazanılan penaltıyı Valon Berisha'nın gole çevirmesiyle Salzburg maçı 2-1 kazanıp tur atlamayı başlıyacaktı.

Steaua Bükreş - Lazio: 2-5 (1-0, 1-5)

E

ski günlerinin uzağında olan bir başka Doğu Avrupa takımı Steaua Bükreş (hatta artık resmi olarak bu adı bile kullanamıyor ve kayıtlarda FCSB olarak geçiyorlar), Serie A'nın güçlü rakiplerinden Lazio ile eşleştğinde doğal olarak turun favorisi İtalyan ekibiydi. Ancak Bükreş'teki ilk maçta Rumen temsilcisi 29. dakikada Harlem Gnohere ile 1-0 öne geçiyor ve maç boyunca bu üstünlüğünü korumayı başarinca da İtalya'daki rövanşa umutlu gidiyordu. Gelgelelim Lazio, ikinci maçta Steaua'nın kilidini erkenden açacaktı. İlk yarıda ikisi Ciro Immobile ve biri de Bastos'tan gelen gollerle 3-0'lık üstünlüğü yakalayan Lazio, turun kapısını

da ardına kadar aralamıştı. İkinci yarıнын başlarında Felipe Anderson'un farkı dörde çıkar-masıyla birlikte Steaua'nın gardını iyice düşüren Lazio, 71. dakikada Immobile'nin

hat-trick yapmasıyla da skoru 5-0'a getiriyordu. 82'de Gnohere'nin Steaua'nın şeref sayısını kaydetmesiyle de maçın skoru ortaya çıktı. 5-1 kazanan Lazio, üçüncü turdaki yerini almıştı.

Ludogorets - Milan: 0-4 (0-3, 0-1)

A

vrupa futbolunun devleri arasında son yıllarda belki de en çok hayal kırıklığı yaşayan taraf Milan olabilir. Serie A'da son şampiyonluğunu yedi sene evvel kazanan kırmızı-siyahlılar, son dört sezondaysa kendi liginde ilk dörde dahi giremedi. Dahası bu sezonların son üçünde, bırakın Şampiyonlar Ligi'ni, Avrupa Ligi'ne dahi katılamamışlardı. Sezon başında kulübün Çinli bir milyarder tarafından satın alınması, Milano ekibinde umutların tazelenmesini sağlamıştı belki ama ligde yine istenilen seviyeye çıkılamaması ve geçen günlerde kulübün sahibi-

maçta rakibine karşı anca 45 dakika direnebildi ve devre biterken Patrick Cutrone'nin attığı gol, Milan'ı 1-0 öne geçirdi. İkinci yarıda da 64. dakikada Ricardo Rodriguez'in penaltısı ve son dakikada da Fabio Borini'nin golüyle 3-0'ı bulan Milan, turu neredeyse ilk maçtan geçmiş oluyordu. Milan, bir hafta sonra kendi evinde oynanan rövanş maçını da

nin iflâsını açıklaması sonrasında ortaya yine kapkara bir tablo çıktı. Milan'ın bu şartlar altında Bulgar temsilcisi Ludogorets önünde ne yapabileceği de merak konusuydu. Ancak Ludogorets, Razgrad'daki ilk

Borini'nin 21. dakikada ağırlı havalandırması neticesinde 1-0 kazanmayı bildi ve Avrupa Ligi'ni kazanarak önümüzdeki yıl Şampiyonlar Ligi'nde yer alma hedefi doğrultusunda bir adım daha atmış oldu.

Partizan - Viktoria Plzen: 1-3 (1-1, 0-2)

i

ki Doğu Avrupa ekibini karşı karşıya getiren bir diğer eşleşme, Partizan ile Viktoria Plzen arasındaydı. Her ne kadar bu sezon Çek ekibi daha formda bir görüntü çizse de Belgrad'daki ilk maçta Partizan rakibine hayli zor anlar yaşatıyor ve 58. dakikaya gelindiğinde de Leandre Tawamba'nın golüyle 1-0'lık üstünlüğü de yakalıyordu. Fakat bitime dokuz dakika kala Radim Reznik, konuk ekip adına skora dengeyi getiriyor ve mücadelenin de 1-1 sona ermesi üzerine avantajı yakalayan taraf Plzen oluyordu. Çek Cumhuriyeti'ndeki rövanşta da Partizan uzun süre başa baş bir mücadele ortaya koyduysa da 67. dakikada Michael Krmenčík, Plzen'i 1-0 öne geçiriyor, 90+4'te Ales Cermak'ın attığı golse Çek temsilcisine 2-0'lık galibiyeti ve turu getiriyordu. Böylece uzun bir aradan sonra eleme turlarında iki takımla mücadele etme hakkını elde eden Sırbistan'ın iki takımı da (Kızılyıldız ve Partizan) ilk eleme turu sonrasında devre dışı kalmış oluyordu.

Östersund - Arsenal: 82-4) 0-3, 2-1

U

EFA Avrupa Ligi'nde sezonun en sürpriz ekiplerinden biri, hiç şüphesiz İsveç ekibi Östersund'du. Avrupa kupalarında ilk kez mücadele etmesine karşın eleme turlarında Galatasaray ve PAOK'u saf dışı bırakan, ardından da Athletic Bilbao, Hertha Berlin ve Zorya Luhansk'ın bulunduğu gruptan 10 puan toplayarak çıkan Östersund, ikinci turdaysa Arsenal'in rakibi olmuştu. Elbette iki ekip arasındaki kadro kalitesi ve tecrübe farkı, Arsenal'i eşleşmenin mutlak favorisi yapıyordu. Nitekim İsveç'teki ilk maçta da Arsenal; Nacho Monreal, Sotiris Papagiannopoulos (kendi kalesine) ve Mesut Özil'den gelen gollerle 3-0 kazanarak bu farkı skor tabelasına da yansıtmayı bilmişti. Ancak Londra'daki rövanşta bir ara çok garip şeyler oldu. 22. ve 23. dakikalarda Hosam Aiesh ve Ken Sema ile peş peşe iki gol bulan Östersund, maçın ilk yarısını da 2-0'lık üstünlükle tamamladı. İsveç ekibi yemeden bir gol daha atması halinde maçı uzatmalara taşıyabilecekti. Ancak Arsenal'in Sead Kolasinac ile 47. dakikada bulduğu gol, bu mucizenin ihtimalini ortadan kaldırıyor ve İngiliz ekibi, bir ara kâbus görmesine karşın tur atlamayı biliyordu.

Astana - Sporting: 4-6 (1-3, 3-3)

K

azakistan temsilcisi Astana, ilk tur gruplarında Slavia Prag ve Maccabi Tel Aviv'i geride bırakıp Villarreal'in ardından ikinci sırayı almış ve böylece Avrupa Ligi'nde son 32 takım arasına kalmayı başaran ilk Kazak ekibi olmuştu. Astana, bu turdaysa Portekiz'in Sporting ekibiyle eşleşti. Evindeki ilk maçta henüz yedinci dakikada Marin Tomasov'un golüyle 1-0 öne geçen Astana, ilk yarı boyunca da bu skoru korumayı başarmıştı. Ancak ikinci yarının başlarında Sporting 48'de Bruno Fernandes, 50'de Gelson Martins ve 56'da da Seydou Doumbia ile olmak üzere peş peşe üç gol bulunca Astana bir anda havlu atma noktasına gele-

cekti. Mücadele de bu gollerle 3-1 Sporting lehine sonuçlandı. Lizbon'daki rövanşta da futbol-severler gollü bir mücadele izliyordu. Ev sahibi ekip, üçüncü dakikada Bas Dost ile 1-0 öne geçmiş, Astana da buna 37'de Tomasov ile cevap verince ilk yarı 1-1'lik eşitlikle geçmişti. İkinci devrede 53. ve 63. daki-

kalarda Bruno Fernandes'in attığı goller sonrasında 3-1'lik üstünlüğü yakalayan Sporting, turu geçmeyi de bir bakıma garantiliyordu. Son 10 dakikada Patrick Twumasi ve Dmitri Shomko'nun ağları havalandırmasıysa, Astana'ya elenmesine rağmen teselli niteliğinde bir beraberliği getiriyordu.

Marsilya - Braga: 3-1 (3-0, 0-1)

B

u sezon Ligue 1'de ilk üçte yer alma mücadelesi veren Marsilya, Avrupa Ligi'nde de boş durmuyor. Fransız temsilcisi, Portekiz ekibi Braga'yı kupanın dışına iterek son 16 takım arasına kalmayı başardı. İlginç bir not, bu eşleşmedeki taraflardan Marsilya, ilk turda Konyaspor'un grubunda yer alırken, Braga ise Başakşehir'in grubundan çıkmıştı. Fransa'da oynanan ilk maçta Marsilya, henüz dördüncü dakikada Valere Germain ile 1-0

öne geçiyordu. Karşılaşma uzun süre bu skorla devam ederken, 69'da yine Germain ağları havalandırdı ve fark ikiye çıktı. 74'teyse Florian Thauvin son sözü söyledi,

böylece Marsilya 3-0 kazanarak Portekiz yolculuğu öncesinde büyük bir avantaj elde etti. İkinci maça geldiğindeyse Braga'nın kolay kolay pes etmeye niyeti olmadığı görülecekti. Karşılaşmanın 31. dakikasında Ricardo Horta ile 1-0'lık üstünlüğü yakalayan Portekiz ekibi, maç boyunca daha fazlası için de çaba sarf etti.

Ancak bu çabalar sonuç getirilmeyince maç da bu skorla sona erdi ve turu geçen taraf da ilk maçtaki skorun getirdiği avantajla Marsilya oldu.

tadelle®

TÜM DÜNYA SESİNİ DUYANA KADAR

destekle

MİLLİ TAKIMLAR RESMİ ÇİKOLATA TEDARİKÇİSİ

MİLLİ TAKIMLAR RESMİ ÇİKOLATA TEDARİKÇİSİ
Türkiye
tadelle®
el ele

#kazantürkiye

En iyisi Fas

Afrika Uluslar Kupası'na benzer bir formatta düzenlenen ancak sadece kendi ülkelerinin liglerinde forma giyen futbolcuların mücadele edebildiği Afrika Uluslar Şampiyonası'nı en büyük favori Fas kazandı.

Afrika kıtasının millî takımlar seviyesindeki en prestijli ikinci turnuvası olan Afrika Uluslar Şampiyonası, 13 Ocak-4 Şubat tarihleri arasında oynandı. Beşinci kez düzenlenen turnuvaya katılan takımlar arasında bu yaz Rusya'da boy gösterecek sadece iki ekip vardı; Nijerya ve Fas. Finalde de bu iki ekip karşılaşırken, gülen taraf ev sahibi Fas oldu. Fas böylece bu kupayı tarihinde ilk kez kaldırdı. Afrika Uluslar Kupası'na benzer bir formatta düzenlenen turnuvanın "ağabeyinden" en büyük farkı, millî takımların sadece

ülkelerinin liglerinde mücadele eden oyunculardan oluşmasıydı. Bir başka deyişle şampiyon olan Fas takımının tüm oyuncuları Fas liglerinde mücadele eden Faslı isimlerdi.

A Grubu'nda Fas ve Sudan rahattı

Kupayı hem ilk kez düzenlendiği 2009 hem de son kez düzenlendiği 2016 yıllarında kazanan Demokratik Kongo, bu kez elemelerde havlu attı ve Fas vizesi alamadı. Bu da hem güçlü bir kadroya sahip olan hem de

ev sahibi avantajı bulunan Fas'ın turnuva öncesi en büyük favori olarak gösterilmesine neden oldu. A Grubu'nda mücadele eden Fas'ın kadrosundaki isimlerin 12'si Casablanca, altısı Wydad ve altısı da Raja kulüplerinde oynayan ve dolayısıyla birbirlerini çok iyi tanıyan isimlerdi. Ev sahipleri ilk maçta turnuvaya daha önce sadece bir kez, 2014'te katılıp gruptan çıkamayan Moritanya ile karşı karşıya geldi ve maçı da 4-0 kazandı. Ne var ki ilk golü bulmaları için 66 dakika uğraşmaları gerekti.

Fas'ın ikinci maçtaki rakibiye turnuvaya lig şampiyonu Horoya'nın iskeletiyle (sekiz futbolcu) katılan Gine'ydi. Fas, son turnuvayı dördüncü bitiren Gine'yi, El Kaabi'nin hat-trick'i sayesinde 3-1 yendi ve ikinci maçlar sonunda gruptan çıkmayı garantiledi. Turnuvadaki tek tecrübesi ev sahibi olduğu 2011'de elde ettiği üçüncülük olan Sudan, ilk maçta Gine'yi 2-1, ikinci maçta ise Moritanya'yı 1-0 yendi ve son maçına Fas gibi çeyrek finali garantilemiş olarak çıktı. İki ekibin grup birinciliği için çıktığı maç golsüz bitince birincilik averajla Fas'a gitti. Gine ise son maçta Moritanya'yı tek golle geçse de grup üçüncüsü olarak turnuvaya veda etti.

Zambiya ve Namibya güle oynaya

2009'da turnuvayı üçüncü bitiren Zambiya, bu seneki turnuvaya 2016'da çeyrek finalde takılan kadrodan sadece üç futbolcu getirdi. Ekip bu köklü değişimin karşılığını almak için Namibya, Fildişi Sahili ve Uganda ile B Grubu'nu ilk ikide bitirme mücadelesi verdi. İlk maçta rakip daha önce üç kez grup aşamasında takılan Uganda'ydı. Zambiya, haftalar önce antrenör değişikliğine giden rakibi karşısında üç puanı 3-1'lik skorla aldı. İkinci maçta rakip son turnuvanın üçüncüsü Fildişi Sahili'ydı. 8 ve 74'üncü dakikalarda gelen gollerle Zambiya sahadan çeyrek finali garantilemiş olarak ayrıldı. Ekvator Ginesi ile birlikte tarihindeki ilk Afrika Uluslar Şampiyonası tecrübesini Fas'ta yaşayan iki ekibin biri olan Namibya, turnuva yolculuğuna 90'da gelen golle 1-0 kazandığı Fildişi maçıyla başladı. Ardından gelen 1-0'lık Uganda galibiyetinde ise tabela ancak 90+2'de değişebilmişti. Her şeye rağmen

ikide iki yaparak çeyrek finali garantileyen Namibya son maçında Zambiya karşısında öne geçtiği maçta bir puana razı oldu ve grup ikinciliğini almayı başardı.

Rusya umudu Nijeryalıları ateşledi

Fas gibi bu yaz Rusya'da düzenlenecek FIFA Dünya Kupası için gün sayan Nijerya, turnuvaya A Millî Takım Teknik Direktörü Gernot Rohr'un ekibinde bulunan Salisu Yusuf yönetiminde gitti. Oyuncuların birçoğu Rusya'ya gidecek kadroya girmesi beklenmeyen isimlerdi. Yine de "bir umuttur yaşatan insanı" düsturuyla oldukça

motive bir performans gösterdiler. Nijeryalı futbolcuların yüksek motivasyonu Ruanda maçının golsüz bitmesini engelleyemedi ancak sonrasında gelen Libya ve Ekvator Ginesi galibiyetleriyle toplanan yedi puan grup birinciliği için yetti. Ülkedeki siyasi çalkantıların hâlâ durulmaması ve hatta liglerin ancak aralıklarla oynanabilmesine rağmen Libya, Nijerya yenilgisini Ekvator Ginesi ve Ruanda galibiyetleriyle telafi etti ve grup ikincisi olarak çeyrek finale yükselmeyi başardı. Aslında elemeleri geçemeyen ama ev sahipliğinin (hazırlıkları yetiştiremeyeceği gerekçesiyle) Kenya'dan alınıp Fas'a verilmesiyle

GOL KRALLIĞI

Ayoub El Kaabi (Fas)	9 gol
Salih El Tahir (Libya)	3 gol
A. Mulenga (Zambiya)	3 gol

boşalan kontenjan için play-off oynayıp kazanan Ruanda dört puanda kaldı ve grup üçüncüsü olarak kupaya veda etti. Ekvator Ginesi ise ilk Afrika Uluslar Şampiyonası macerasını puansız tamamladı.

Kongo ve Angola gol yemeden...

Turnuvaya daha önce sadece 2014'te katılıp çeyrek finalde elenen Kongo, bu sene ilk maçında Kamerun'u 1-0, ikinci maçındaysa Burkina Faso'yu 2-0 yenerek gruptan çıkmayı erken garantiledi. 2011'de finali Tunus'a kaybeden Angola ise 0-0'lık Burkina Faso beraberliğinin ardından Kamerun'u tek golle geçti ve son maçta Kongo ile 0-0 berabere kalarak beş puan topladı. Böylece hem Kongo hem de Angola hiç gol yemeden çeyrek finale yükselmeyi başarmış oldu. Türkiye'de Galatasaray ve Trabzonspor formaları da giyen ve A Milli Takım'a yıllarca kaptanlık yapan Rigobert Song'un çalıştırdığı Kamerun ise iki kez katılıp çeyrek final gördüğü turnuvada bu sefer sadece Burkina Faso'dan bir puan

alabildi ve grup sonuncusu olarak erkenden havlu attı.

Fas hariç iki farklı kazanan çıkmadı

Turnuvanın grup aşamasından sonraki bölümünde Fas ve rakipleri arasındaki fark biraz daha fazla ortaya çıkmaya başladı. Çeyrek finalde Namibya ile karşılaşan Fas, gol krallığına koşan El Kaabi'nin perdeyi açtığı maçı 2-0 kazanarak son dört takım arasına kalmayı başardı. Bir diğer çeyrek final eşleşmesinde Sudan, Zambiya önünde Saif Tere'nin 32'nci dakikada bulduğu golle öne geçti ve rakibinin beraberliği bulmasına engel olarak turnuvada yoluna devam etti. Çeyrek finalin en nefes kesen eşleşmesi ise Nijerya ile Angola arasında oynandı 56'nci dakikada Va'nın golüyle öne geçen Angola, 90+2'de yarı finali kutlamaya başlamak üzereyken Okpotu'nun golüyle yıkıldı. Uzatmalara giden maçın 109'uncu dakikasında bu kez

Gabriel Okechukwu sahneye çıktı ve Nijerya'yı yarı finale taşıyan golü Angola filelerine bıraktı. Son çeyrek final eşleşmesinde ise Libya, Kongo karşısında 14'üncü dakikada öne geçti ancak 32'de Makiesse'ye engel olamadı. Kalan dakikalar ve iki uzatma devresi skoru değiştirmeyince maçın galibini penaltılar belirledi. Libya beş atışını da gole çevirirken Kongo'da Mouko'nun kaçırdığı penaltı yarı finale mal oldu.

El Kaabi hiç boş geçmedi

Bu aşamaya kadar turnuvada ülkesinin gol attığı hiçbir maçı boş geçmeyen Faslı yıldız El Kaabi, yarı finalde de Libya karşısında 73'üncü dakikada takımını öne geçirmeyi başardı. Bitime dört dakika kala Khalleefah'ın golüyle maç uzatmalara gitse de El Kaabi üzerine düşeni 97'de bir kez daha yaptı. El Karti'nin 119'daki penaltı golüyle Libya'nın tüm umudunu yerle bir etti. Diğer yarı final eşleşmesi ise Nijerya ile Sudan'ı buluşturdu. Nijerya

Baskı da az, ilgi de...

Afrika Uluslar Şampiyonası'nın farklı statüsü, yani sadece kendi ülkelerinin liglerinde oynayan futbolcuların turnuvada mücadele edebilmesi, organizasyonu hem olumlu hem olumsuz etkiledi. Lobi olarak futbol dünyasının merkezi olan Avrupa'da mücadele eden hiçbir futbolcu takımından ayrılmak zorunda kalmayınca, Afrika Uluslar Şampiyonası üzerinde Afrika Uluslar Kupası'nda olduğu gibi bir baskı olmadı. Öte yandan ülkelerin en büyük yıldızları genelde yurt dışında oynadığı ve bu turnuvada mücadele edemediği için birçok futbolcu kolay kolay bulamayacakları fırsatlar yakalamış oldu. Ne yazık ki statünün olumlu etkileri bunlardan ibaret kaldı. Avrupa liglerinde mücadele eden hiçbir futbolcunun Fas'a gidememesi, organizasyonun kıta dışında gördüğü ilgiyi bir hayli azalttı. İngiliz basınında "Neden Toure turnuvaya gitmiyor?" ve benzeri haberler haricinde turnuva kendine çok az yer bulabildi. Üst düzey isimlerin yokluğu seyirci sayılarını da etkiledi.

Fas maçları haricindeki tüm karşılaşmalar boş tribünlere oynandı. Hatta Fas'ın final oynadığı karşılaşmada bile tribünlerin sadece üçte ikisi dolabildi. Gerçi bu noktada seyircileri suçlamak da çok anlamlı değil zira ülke-lerin milli takım teknik direktör-

leri bile turnuvaya ilgi göstermedi! 16 takımın sadece 9'u as teknik direktörleriyle turnuvaya katılırken, şampiyon Fas ve finalist Nijerya dâhil yedi takımın as teknik direktörü, teknik ekipten bir başka isme görevini devretmeyi tercih etti.

henüz 16'ncı dakikada çeyrek finalin yıldızı Okechukwu ile öne geçti. Maçta başka gol sesi çıkmayınca finale yükselen ekip Nijerya oldu. Sudan ise normal süresi 1-1 biten üçüncülük maçında Libya'yı penaltılarla yenerek teselli buldu. 4 Şubat'ta Kazablanka'da 45 bin seyircinin önünde Fas ve Nijerya'yı buluşturan final mücadelesi, turnuva tarihinin

en farklı final skoruna sahne oldu. Kâğıt üzerinde maçın net favorisi olarak görülen Fas, Hadraf'ın iki, El Karti ve El Kaabi'nin birer golüyle sahadan 4-0'lık galibiyetle ayrıldı ve tarihinde ilk kez Afrika Uluslar Şampiyonası şampiyonu oldu. Bu aynı zamanda 1976 Afrika Uluslar Kupası şampiyonluğundan bu yana Fas'ın elde ettiği ilk kıta şampiyonluğu.

Hakemlik bizde baba mesleği

MHK'nın umut beslediği genç hakem, bir dönem Süper Lig'de düdük çalan Selami Şimşek'in oğlu. Lise yıllarına kadar lisanslı olarak futbol, basketbol ve yüzmeyle uğraşan tepeden tırnağa bir sporcu, profesyonel bir cankurtaran... Bu özellikleri onu tam bir atlet haline getirmiş ve hakemlik hayatına da büyük bir avantaj olarak yansımış. Hakemliğin "baba mesleği" olmasının avantajını ise gönüllü bir mentöre sahip olarak kullanıyor.

Rasim Artagan

M MHK'nın gelecek vaat eden hakemlerden biri olarak gördüğü Bahattin Şimşek'i daha yakından tanımak istiyoruz.

1 Ocak 1988 doğumluyum. Aydın'da doğup büyüdüm. Üniversiteyi de Aydın'da okudum. Daha doğrusu Aydın'dan hiç çıkmadım diyebilirim. Sadece üniversitede okurken hem çalışma hem de spor olsun diye Fethiye'de cankurtaranlık yaptım. Çocukluğum hep spor üzerinde geçti. Lisanslı olarak futbol, basketbol oynadım ve yüzdüm. Futbolda Aydınspor'un altyapısındaydım. Daha sonra lisanslı olarak yüzdüm. Basket-

“ Lisanslı olarak futbol, basketbol oynadım ve yüzdüm. Futbolda Aydınspor’un altyapısında idim. Daha sonra lisanslı olarak yüzdüm. Basketbolu da Gençlik Spor Kulübü’nde 7-8 yıl kadar oynadım. Yüzme liseye kadar olan bölümde sürdü. Üniversitede okurken profesyonel cankurtaranlık yaptım.

bolu da Gençlik Spor Kulübü’nde 7-8 yıl kadar oynadım. Yüzme liseye kadar olan bölümde sürdü. Üniversitede okurken profesyonel cankurtaranlık yaptım.

Bu ilginç bir durum. Hayatımızda her dakika karşımıza bir cankurtaran çıkmıyor. Neler yaşadınız orada?

Cankurtaran olarak hayat kurtarmadım. Turizm bölgesinde çalıştığımız için cankurtaran bulundurulması mecburiydi. Ölüdeniz’de, Kumburnu plajında çalıştım. Orada hem tatilimi yaptım hem İngilizce mi geliştirdim. Şanslıyım, müdahalede bulunmam gereken bir olay olmadı. Açıkçası olsun da istemiyordum zaten. Onun sorumluluğu çok büyük.

Ailenizi tanıyabilir miyiz? Bildiğimiz kadarıyla babanız da eski bir üst klasman hakemi...

Annem aslında ev hanımı ama daha sonra kendisine kadın giyimi üzerine bir dükkân açtık. Babam Selami Şimşek emekli beden eğitimi öğretmeni ve aynı zamanda eski futbol hakemi. 1996-99 yılları arasında Süper Lig’de görev yaptı. Ancak talihsiz bir kaza geçirdi ve kademeli olarak hakemliği bırakmak zorunda kaldı. Bir düşün esnasında bacağına araba çarpmış ve o yüzden sakatlanmıştı. Uzun yıllardır gözlemcilik yapıyor. Şu an üst klasman gözlemcisi. Abim 2004’ten beri İstanbul’daydı

ama o da 3 ay önce İzmir’e taşındı. Bense 1.5 yıldır evliyim. Eşim Ankaralı ve maliye mezunu. Yazın gireceği sınavlara hazırlanıyor. **Ailenizde sizden başka spor yapan birileri var mı?**

Abim 1-2 yıl kadar hakemlik yaptı. Fakat koşmayı sevmediği için kısa sürede bıraktı. Üniversitede okurken Aydın’a tatile geldiğinde hakemlik yapıyordu. İl hakemiydi. Babadan oğula geçen bir hakemlik serüvenimiz var. **Adnan Menderes Üniversitesi’nde BESYO’yu bitirdiğinizi biliyoruz. Eğitim hayatınızdan da bahseder misiniz?**

Küçüklüğümünden beri spora olan sevdam, eğitim yıllarıma da yansdı. Üniversitede tek amacım ya turizm ya da beden eğitimi okumaktı. Spor ağırlıklı olduğum için beden eğitimi mini seçtim. Futbol antrenörlüğü mezunuyum. 2006 yılında Adnan Menderes Üniversitesi BESYO’ya girdim, 2010’da mezun oldum. Bitirir bitirmez askere gittim. Askerliğim de şansına İzmir’e çıktı. Her hafta sonu evimdeydim. Fut-

“ Spora olan sevdam, eğitim yıllarıma da yansdı. Futbol antrenörlüğü mezunuyum. Futbolun hem okulunu okudum hem oynadım hem de babadan gelen bir hakemlik kültürü var. Bu benim hakemlik gelişimimde çok faydalı oldu. Halen de oluyor.

bolun hem okulunu okudum hem oynadım hem de babadan gelen bir hakemlik kültürü var. Bu benim hakemlik gelişimimde çok faydalı oldu. Halen de oluyor. Her ne kadar “Babadan mentör olmaz” deseler de birçok maçtan sonra beraber oturup muhakememizi yapıyoruz. Bu benim için çok faydalı oluyor.

Babanızın maçlarına gider miydiniz? Açıkçası hayal meyal hatırlıyorum o dönemleri. Babamın maçlarına hiç gitmedim.

Hakemlik sizde baba mesleği olduğu için mi bu yola yöneldiniz?

Futbol hakemliği hiç aklımda yoktu. Babam emekli beden eğitimi öğretmeni. Spor onun da yaşam biçimiydi yani. Ama hakemlik benim hayalimde hiç yoktu. Kursa katıldım. İlk maça çıktıktan sonra bunun bırakılmayacak bir tutku olduğunu anladım. Bu seviyelere kadar gelebildim. Şu an bile yolun çok başındayım. Önümüzde uzun yıllar var. İnşallah bu kategorilerde uzun yıllar görev yapmak nasip olur.

Hakemlik çok zor bir meslek.

Sürekli hedefteki adamsınız.

10 maçı mükemmel idare etseniz de bir maçtaki küçük bir hata yüzünden hepsi unutuluyor. Buna rağmen ne oldu da, “Tamam ben kesin olarak profesyonel bir hakem oluyorum, başka bir yola sapmaya-çagım” dediniz?

Dediğiniz gibi, bir hata yaptığınız

“ Rosetti’nin genç hakemlere bakışı çok olumlu. Türk hakemliğine ciddi anlamda katkı sağladığını düşünüyorum. Yolun başında olduğum için gerek kadrodaki tecrübeli ağabeylerimden, gerekse Rosetti’nin eğitimlerinden öğrendiklerimle kendimi geliştirmeye çalışıyorum.

zaman, yönettiğiniz 10 iyi maç unutuluyor. Fakat bu bir meslek. Hatalı maçlarımız da olabilir. İyi yönettiğimiz maçlar da olacaktır. Onlar daha fazla olacaktır. Bu duruma ister istemez kendimizi alıştırıyoruz. Bu işten maddi-manevi birçok kazancımız var. Mantalitemizi, kafa yapımızı, hayatımızı hakemliğe adanmış oluyoruz. Yaşantımızı buna göre şekillendiriyoruz.

MHK’nın hakem danışmanlığını yapan ve hakemlerimizi eğiten Roberto Rosetti ile nasıl bir ilişkiniz var?

Rosetti’nin genç hakemlere bakışı çok olumlu. Ali Palabıyık, Arda Kardeşler, Halil Umut Meler, Ümit Öztürk gibi genç hakemlere çok pozitif bakıyor. Her arada gençlerle konuşuyor. Benim de kendisiyle diyaloglarım oluyor. Türk hakemliğine ciddi anlamda katkı sağladığını düşünüyorum. Yolun başında olduğum için gerek kadrodaki tecrübeli ağabeylerimden, gerekse Rosetti’nin eğitimlerinden öğrendiklerimle kendimi geliştirmeye çalışıyorum.

Bir hakem için şöhret sahibi olmak, saha içinde lider pozisyonunda bulunmak ya da adaleti sağlamak gibi birçok faktör var. Bu faktörlerden hangilerini kendinize yakın hissediyorsunuz?

Aslında bunların hepsinin bir hakemde olması gerekiyor. Herkesin kişisel özelliklerine bağlı olarak bir tarzı vardır. Açıkçası herkes benim mütevazı olduğumu söyler. Ama sonuçta saha içini bir şekilde yönetmemiz gerekiyor. Tabii ki mütevazı olmak güzel bir şey; benim hoşuma da gidiyor. Ama saha içinde oyun kuralları neyi gerektiriyorsa o şekilde davranmamız gerekiyor. Çünkü oradaki oyun bizim düdüğümüzle duruyor, bizim

kararımızla sonlanıyor veya başlıyor. Bu anlamda saha içinde dirayetli ve güçlü olmak gerekiyor. Biz sahada gördüğümüzü değerlendiriyoruz.

25 Ekim 2008 tarihinde Denizli-spor'un Gençlerbirliği'ni 3-2 mağlup ettiği PAF Ligi maçıyla yeşil sahalara yardımcı hakem olarak adım attınız. O ilk günü nasıl hatırlıyorsunuz?

Yardımcı hakem olduğum için çok bir şey hatırlamıyorum. Ama hakem olarak ilk maçım Yeşil Bursa ile Arsinspor arasındaki mücadeleydi. Çok heyecanlıydım. Hatta heyecandan yol planı bile yapamamıştım. Otobüsle gitmiş-

tim Bursa'ya. Araba kiralamamıştım. Yardımcı hakemlerim tecrübeliydi. Yanıma tecrübeli yardımcı hakemler vermişlerdi. Müsabakadan sonra iki takım oyuncuları da, "Hocam ilk maçınmış. Tebrik ederiz. Hayırlı olsun. Aramıza hoş geldin" tarzında şeyler söylemişlerdi. Belki de çoğu benden yaşça büyüktü. 2012 yılıydı... Güzel bir anıydı. O maçı hiç unutamam. **O tarihten sonra neredeyse bütün liglerimizde maç yönettiniz. Ancak ilk Süper Lig deneyiminizi geçen sezon 2 Haziran 2017 tarihindeki Gençlerbirliği-Kasımpaşa maçıyla yaşadınız. Diğer liglerle Süper Lig arasındaki fark-**

“ Süper Lig'deki en önemli fark hız. İlk maçıma çıktığım zaman 15 dakika nereye koşacağımı bilemedim açıkçası. Oraya mı gideyim, diğer tarafa mı koşayım şaşırdım. Süper Lig'de oyuncular kendilerine daha iyi bakıyor. Daha hızlı ve daha güçlüler. Futbolu ve kuralları daha iyi biliyorlar.

ları anlatır mısınız?

Süper Lig'deki en önemli farkın hız olduğunu söyleyebilirim. Kesinlikle hız. Oyuncular daha profesyonel. İlk maçıma çıktığım zaman 15 dakika nereye koşacağımı bilemedim açıkçası. Oraya mı gideyim, diğer tarafa mı koşayım şaşırdım. Devre arasında ise daha rahat olmam gerektiğini düşündüm. Çıkıp daha rahat bir maç yönettim. Ligin son maçıydı. Oyuncular da "Hadi bitsin de tatile gidelim" havası vardı. Süper Lig'de oyuncular kendilerine daha iyi bakıyor. Daha hızlı ve daha güçlüler. Mücadele dozu daha yüksek. Futbolu daha iyi biliyorlar. Neyin faul, neyin kırmızı kart, neyin ofsayt olduğunun çok çok daha iyi farkındalar. Kuralları neredeyse bizler kadar biliyorlar. **Hakemler hakkında belki de en çok akla gelen soru budur... Çünkü iyileri kimse konuşmaz... Kötü bir maç yönettikten ya da TV'den hata yaptığınızı gördükten sonra neler hissediyorsunuz?** "Keşke yapmasaydım" diyorum. Sizin de bildiğiniz gibi gözlemciyle birlikte maç sonu toplantısı yapıyoruz. O toplantıda yaptığımız iyi şeyleri değerlendiriyoruz. Yaptığımız hatanın farkına ise sığağı sığağına varmıyoruz. Fakat eve

gidip dinlendiğimizde, ertesi gün bunun yanlış olduğunun daha net farkına varıyoruz. Elbette üzülmüyoruz. "Keşke yapmasaydık" diyoruz. Fakat üzüntümüz de bir veya iki gün sürmeli. Maksimum iki gün olmalı. Bu hatanın sebebini bulmaya çalışıyorum. "Ben bunu neden yaptım?" diye soruyorum kendime. Bulduğum zaman da yaptığım hatayı ve sebebini yazıyorum. Bir sonraki maça çıkmadan da bu notlarımı okuyorum ve tekrar muhakeme yapıp maça hazırlanıyorum. **Süper Ligimizin yeni hakemlerindensiniz. Bu seviyeye gelirken dönüm noktanız neresi oldu?** 2015 yılında Halil Umut Meler, Ümit Öztürk, Caner Ak, Mehmet Emre Atasoy Süper Lig'e çıktığı zaman ben de seminere çağırılmıştım. Süper Lig aday hakemi dim. O sırada Malta'daydım. Hakemlik için dil eğitimine

gitmiştim. O güne kadar da 2. Lig ve 3. Lig'de zorlu müsabakalar yönetmiştim. Fakat "Seni ön plana çıkan şey ne?" dediğiniz zaman hakemliğe başladığımdan beri herkes atletik değerlerimin iyi olduğunu söyler. Birinci sebep bence bu. Dönüm noktası neresidir? B klasman hakemiymken yönettiğim Menemenspor - Ankaragücü maçı diyebilirim. Birinci ve ikinci sıradaki takımların maçıydı. Çok önemli ve kritik bir müsabakaydı. Penaltı, kırmızı kart ve 7 golün olduğu bir müsabakaydı. O maçtan sonra, Yusuf Namoğlu başkanımızın MHK'sı bana güvenip A klasman maçı verdi. Manisaspor-Samsunspor maçını da başarıyla yönettim ve ardından bir daha 1. Lig'de Denizlispor-Ümraniyespor maçında görevlendirildim. Bu maçtan da alnımın akıyla çıktım. Dönüm noktam bu şekilde oldu. Sonrasında Süper Lig semi-

nerine çağırıldım. Daha sonra ilâve hakem oldum. İsmim yavaş yavaş duyulmaya başladı. Tek bir maç yok aslında beni yukarı çıkartan... Birden değil, yavaş yavaş çıktım. O yüzden "şu maç" diyebileceğim bir maç yok. Mesela Ümit Öztürk'ün Kasımpaşa-Tuzlaspor maçında bir deparı vardı; herkes onu hatırlar. Bana sorarsanız, benim öyle bir dönüm noktam yoktu. Yavaş yavaş oldu her şey. **Hakemlikteki hedefiniz nedir? Kendinizi hangi maçı yönetirken görmek isterdiniz?** Tabii ki hedefim FIFA kokartı takıp, Avrupa'da müsabakalar yönetmek. Ama her zaman yaptığım gibi basamakları yavaş yavaş çıkmakta fayda görüyorum. Ben şu an Süper Lig hakemiyim. İlk hedefim Süper Lig'de belirli sayıda maç yönetmek. Daha sonra kalıcı olmak. Daha sonra da kendimi geliştirip FIFA kokartı

“ Bir hata yaptığımda sebebini bulmaya çalışıyorum. "Ben bunu neden yaptım?" diye soruyorum kendime. Bulduğum zaman da yaptığım hatayı ve sebebini yazıyorum. Bir sonraki maça çıkmadan da bu notlarımı okuyorum ve tekrar muhakeme yapıp maça hazırlanıyorum.

takmak ve Avrupa'da görev almak. Bu artık hayal değil. Çünkü Cüneyt Hoca yolumuzu o kadar güzel açtı ki, arkadan gelmemiz için ön ayak oluyor şu an.

Kendinizi daha da geliştirmek için neler yapıyorsunuz?

2015 yılında dil eğitimi için Malta'ya gittim. Daha sonra İngilizce kurslarına hep devam ettim. Halen de gidiyorum. FIFA kokartı takabilmek için, öncelikle İngilizcenizin iyi olması gerekiyor. Şu anda İngilizcem orta düzeyde. Bu yaz da nasip olursa tekrar bir ülkeye gideceğim.

Türk hakemliğinin önünde Cüneyt Çakır gibi uluslararası arenada çok başarılı olmuş bir örnek var. Çakır'ın başarıları sizi nasıl etkiliyor?

Cüneyt Hoca'nın başarılı olması bizim özgüvenimizin yerine oturmasına yardımcı oluyor. Bizim hayal bile edemeyeceğimiz yerlerde Cüneyt Hoca'mız maçlar yönetiyor. Yazın da Dünya Kupası'na gidecek. Bu bizim için

onur verici bir şey. Biraz önce de söylediğim gibi bu yol açık ve yolu açan da Cüneyt Hoca. Biz de arkasından gidebilmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Genç hakemler de çok şanslı. Profesyonel hakemlik geldi. Artık hakemlik bir meslek oldu. Cüneyt Hoca'mızın öncü olduğu bir yerde kendilerine bakarlar, profesyonel yaşamaya dikkat ederlerse ki buna ben de dâhilim; uzun yıllar burada görev yapıp, Türk hakemliğine katkıda bulunabilirler.

Kendinize örnek aldığınız hakem ya da hakemler var mı?

Cüneyt Çakır, Halis Özkahya ya da Fırat Aydınus'u bu kadroya girmeden önce sadece TV'de görüyordum ya da kendileriyle havalimanında karşılaşıyordum. Bu kadroya girdikten sonra üst düzeydeki hakemlerin kişiliklerini de tanımaya başladım. Şu hakemden şunu, şu hakemden bunu alıyorum diye bir şey söyleyemem. Her hakemin kendime göre olumlu yönlerini alıyorum.

Kadroda 22 kişiyiz. En gençleri de biziz. Benden 1 yıl önce yükselmiş bir hakemden bile bir şeyler alabilirim. Bu anlamda gelişime açık olmamız gerekiyor. Bunu da bu kadroda bulunduğumuz sürece iyi değerlendirip, ağabeylerimizden, hocalarımızdan gerekli doneleri toplayarak kendimizi geliştirmemiz gerekiyor.

Üniversitede futbol üzerine eğitim almanın faydasını hakemlikte görüyor musunuz? Gençlere nasıl tavsiyelerde bulunursunuz?

Beden eğitimi okuyunca ister istemez spor hayatınızın içine giriyor. Gençlere şöyle bir tavsiyede bulunabilirim. Fiziksel yeterlilik olarak evet BESYO çok önemli. Ama İngilizcelerini kesinlikle geliştirmeleri gerekiyor. Genç yaşta adımlar atmaları gerekiyor. 2015'te dil eğitimine gittim; keşke daha önce imkânım olsaydı da 5 yıl önce gitseydim.

Boş zamanlarınızda neler yaparsınız? Hobileriniz neler?

Bu aralar çok boş vaktim yok. Boş vakitlerimi de eşimle geçiriyorum. O şu anda çalışmıyor. Bu açıkçası benim de işime geliyor. Çünkü birlikte vakit geçirecek fırsat buluyoruz. Aydın'da yaşıyoruz. Eşimle beraber gezmek ve dinlenmek için Kuşadası'na gidiyoruz bazen. Orada yazlığımız var. Kayınpederim de Mordoğan'da yaşıyor. Sıklıkla kendisinin yanına balık tutmaya gidiyorum. Sabahları tekneyle denize açılıyor. Geri kalan vakitlerde eşimle sosyal aktivitelerde bulunuyoruz. Sinemayı çok seviyoruz. Yeni çıkan filmleri takip etmeye çalışıyoruz. **Hobilere değinmişken fobilere değinmemek olmaz. En büyük korkularınız nelerdir?**

Evde tek kalamama diyebilirim. Sürekli seminerde, sürekli maçta olduğumuz için evde tek kalmayı sevmiyorum. Hiç hoşlanmam. Eşim hep yanımda olsun isterim. Ya da ona çok alıştım. Bu da olabilir.

TÜRKİYE KIRMIZI BEYAZ

dyo

Tüm renklere saygılıyız, kırmızı beyaza aşığız.
Milli takımın en renkli destekçisi DYO, ay yıldız başarılar diler.

TFF

Türkiye Futbol Federasyonu
Turkish Football Federation

Cambaz ipten indi

Futbol dünyasını şenlendiren top cambazlarının belki de son büyük temsilcisi olan Ronaldinho da futbolculuk hayatını noktaladığını açıkladı. Brezilyalı yıldız, son yılları çalkantılar içinde geçmiş olsa da ardında müthiş bir kariyer öyküsü bıraktı.

Onur Erdem

Dünya futbolu Lionel Messi ile Cristiano Ronaldo'nun egemenliği altına girmeden önce belki de en çok parlayan yıldız oydu. Hatta sadece saf yetenek söz konusu olduğunda çoğu kişiye göre gelmiş geçmiş en iyisiydi. Eşsiz top tekniğini müthiş kıvraklığı ve sürati ile birleştirdiğinde durdurulması adeta imkânsızdı. Kendini gerçek anlamda futbola verdiği 2002-2006 aralığında neredeyse kazanılmadık kupa bırakmayan Ronaldinho, sonrasında biraz da saha dışındaki yaşantısındaki düzensizliklerin sahaya da yansımalarıyla gerilemeye başlayacak ve takım arkadaşı Messi'nin 'kulağı geçen boynuz misali' sivrilmesiyle de bir anlamda gözden düşecekti. Sonrasında ara ara saman alevi gibi parlamalarla futbolseverlerin ağzına bir tutam bal çaldıysa da bir daha zirvedeki günlerinin seviyesine gelemedi. En son iki buçuk yıl önce Fluminense forması giyen ve buradaki kısa macerasının ardından da zaten 'de facto' olarak futbolu bırakmış durumda olan Ronaldinho, geçen ay ise bu yöndeki kararını res-

men açıkladı. Hiç kuşkusuz futbolseverler onun eksikliğini uzun süre hissedecektir. Ronaldinho veya tam adıyla Ronaldo de Assis Moreira, 21 Mart 1980'de Brezilya'nın Porto Alegre kentinde hayata gözlerini açtı. Ailesi futbolculardan oluşuyordu. Babası ve amcaları hep amatör düzeyde futbol oynamışlar ancak profesyonelliğe geçmeyi başaramamışlardı. Bunun sonucunda da aile kendisini fakirlikten tam anlamıyla kurtaramamıştı. Ronaldinho'nun kendisinden dokuz yaş büyük ağabeyi Roberto da futbolcu olma yolundaydı ve Gremio kulübünün altyapısında yer alıyordu. Ailenin Roberto'dan beklentileri çok büyüktü. Ronaldinho'nun babası bir tersane işçisi olarak çalışıyordu. Annesi ise evliliğinin ilk yıllarında kozmetik malzemeleri satarken sonrasında hemşirelik sınavlarını kazanıp hemşire olmuştu. Bu durumda ailenin kendisini yoksulluktan kurtarmasının en kestirme yolu da ağabey Roberto'nun bir an önce futbol kariyerinde basamakları hızlıca tırmanmasıyla mümkün

olacağı benziyordu.

Babasını kaybetti futbola sarıldı

Nitekim 1987'nin sonuna gelindiğinde Gremio, Roberto'yu A takımına çıkartmaya karar verecek ve bunun karşılığında da ona ailesiyle birlikte oturması için bir villa hediye edecekti. Böylece favelalardaki yoksul yaşantıdan kendini kurtaran aile, daha nezh bir semtte ve çok daha konforlu

bir evde oturma şansını da yakalamış oluyordu. Ancak bu yeni ev, aileye pek de uğurlu gelmeyecekti. Zira birkaç ay sonra baba Joao, bahçedeki havuzda geçirdiği bir kalp krizi neticesinde hayatını kaybedecekti.

Ronaldinho'nun futbola ilgisi neredeyse yürümeye başladığı günlerden itibaren kendisini belli etmişti. O dönemde ona futbolu çok daha fazla sevdiren, sürekli ona futbolla ilgili yeni yeni şeyler öğretmeye çalışan ve onu ilerde gerçek bir futbolcu olmaya teşvik eden kişi de babasıydı. Dolayısıyla babasını bu denli erken kaybetmek Ronaldinho'yu hayli derinden etkilemişti. Ancak bir yanda da futbolcu olmayı sanki babasının anısına karşı bir vazife gibi hissedecek ve bu anlamda da futbola çok daha sıkı sıkıya bağlanacaktı.

Brezilya'da plaj futbolu ve futsalın hayli popüler olması, Ronaldinho'nun da futbolculuk macerasına bu alanlarda başlamasına neden olmuştu. Bu da daha küçük yaşlarda top tekniğinin müthiş bir şekilde gelişmesini sağlamıştı. Yedi yaşındayken gittiği ilkokulun futbol takımına da giren Ronaldinho'nun, aslen Ronaldo olan adının Ronaldinho, yani küçük Ronaldo halini alması da burada olacaktı çünkü kendisi arkadaşları arasında en ufak tefek ve çelimsiz görünümdeki çocuktı.

Ronaldinho 11 yaşındayken, ailesinin başına bir talihsizlik daha gelecekti. Ağabeyi Roberto ağır bir diz sakatlığı geçiriyordu ve görünüşe göre bu sakatlığın neticesinde de Roberto'nun kariyeri beklenen parlaklığa erişemeyecekti. Nitekim aylar sonra tekrar futbol oynayacak düzeye geldiğinde Gremio kulübü kendisiyle yola

devam etmeye yanaşmayacak ve bunun sonucunda da Roberto, İsviçre'nin Sion kulübüne transfer olacaktı. Ağabeyinin İsviçre'ye taşınması sonrasında Ronaldinho, annesi ve kız kardeşi ile birlikte evin tek erkeği olarak yaşamak durumunda kalmıştı ve bu da onun sorumluluklarını arttırmaktaydı.

Vitrine çıkmaya başlıyor

Ronaldinho, aynı dönemlerde Gremio kulübünün altyapısında oynamaktaydı ve yetenekleriyle yaşıtları arasından sıvırmektedir. 13 yaşındayken yerel bir takımla oynadıkları ve 23-0 kazandıkları bir maçta takımının bütün gollerini attığıdaysa yakın gelecekte dünya çapında bir yıldız olmasının önünde hiçbir engel bulunmadığının sinyallerini vermişti. Gremio yetkilileri zaten onun üzerine titriyordu. Ancak göstermekte olduğu performans artık Brezilya'da alt yaş gruplarını takip eden hemen herkesin dikkatini çekmekteydi. Bunun sonucunda, 16 yaşına geldiğinde Brezilya U17 Millî Takımı'na da çağrılacaktı. 1997'de Mısır'da düzenlenecek olan U17 Dünya Kupası ise onun şöhretinin henüz bu genç yaşta, Brezilya sınırları dışına taşmasını da sağlayacaktı. Turnuvada Brezilya ilk turda Avusturya, ABD ve Umman'a rakip olurken Ronaldinho, 7-0 kazandıkları Avusturya maçında penaltıdan bir de gol kaydetmişti. Brezilya çeyrek finalde Arjantin'i devirdikten sonra yarı finalde Almanya önüne çıkacak ve Ronaldinho bu maçta da son gole penaltı noktasından imzasını atacaktı. Karşılaşmayı genç Sambacılar 4-0 kazanmıştı. Brezilya daha sonra finalde de Gana'yı 2-0 yenerek şampiyonluğa ulaştı.

Bu başarının ardından Ronaldinho, 1998 sezonu ile birlikte Gremio'nun A takımında da kendisine düzenli olarak yer bulmaya başlayacaktı. Bu ilk sezonunda 48 maça çıkan genç yıldız aday, sekiz kez de rakip fileleri havalandırmıştı. Ronaldinho asıl çıkışınıysa 1999 sezonunda gerçekleştirecekti. Gremio formasını yine 48 maçta giymiş fakat bu sefer gol sayısını 23'e çıkartmıştı. Ronaldinho'nun Brezilya'nın genç takımlar düzeyindeki macerası da sürüyordu. İlk olarak sene başındaki Güney Amerika U20 Şampiyonası'nda yer aldı. Ancak Brezilya, turnuvayı üçüncü sırada bitirecekti. Daha sonra Nisan ayında Nijerya'da düzenlenen Dünya Gençler Şampiyonası'nda Brezilya U20 Millî Takımı'yla birlikte boy gösterdi. Fakat bu kez de takımı çeyrek finale kadar gelebilmişti.

Millî takımdaki ilk tecrübe

Bütün bu gelişmeler yaşanırken, Brezilya A Millî Takımı yetkililerinin de gözü Ronaldinho'nun üzerindediydi. 1999 yazında hem Copa America hem de FIFA Konfederasyonlar Kupası maçları vardı ve 2002 Dünya Kupası öncesinde bu iki turnuvaya, yeni isimlerin millî takıma entegre edilmesi adına büyük önem verilmekteydi. Bu isimlerin başında da Ronaldinho geliyordu. Genç oyuncu, A Millî Takım ile ilk maçına da Copa America'dan dört gün önce Letonya ile oynanan ve 3-0 kazanılan hazırlık karşılaşmasında çıkmıştı. Haziran sonundan Temmuz ortasına kadar süren Copa America'nın ilk turunda Brezilya'nın gruptaki rakipleri Meksika, Şili ve Venezuela'ydı. Üç maçta da oyuna ikinci yarılarında dâhil olan Ronaldinho, Venezuela'yı 7-0 yendikleri maçı takı gollerden birisini de kaydetmeyi bilmişti. Brezilya'nın çeyrek finalde Arjantin'i 2-1 mağlup ettiği karşılaşmada oyuna girmeyen Ronaldinho, yarı finalde Meksika'yı

2-0'la geçtikleri maçtaysa son çeyrek saatte görev almıştı. Ronaldinho, Brezilya finalde Uruguay'ı 3-0 yenerken bu maçı da kenardan seyretmekle yetindiyse de sonuçta öyle ya da böyle 19 yaşında kariyerinin ilk büyük kupasını kazanmış oluyordu. Sadece altı gün sonrasındaysa Ronaldinho yine Brezilya formasıyla, bu kez FIFA Konfederasyonlar Kupası'nda sahaya çıkıyordu. Karşılarındaysa Almanya vardı. Güçlü rakipleri önünde maçı ilk on birde başlayan Ronaldinho 90 dakika sahada kalırken rakip filelere bir de gol bırakacak ve Brezilya da maçı 4-0'lık etkileyici bir skorla kazanacaktı. Brezilya, bir sonraki karşılaşmada da ABD'yi Ronaldinho'nun tek golüyle deviren, Yeni Zelanda ile oynadığı son grup maçını da 2-0 kazanıyor ve yıldız oyuncu rakip filelere yine bir gol bırakıyordu.

Bir sonraki aşama yarı finaldi ve Brezilya'nın rakibi bu sefer diğer grubun ikincisi Suudi Arabistan'dı. Bu kez ortaya 8-2'lik akıllara zarar bir skor çıkarken Ronaldinho da hat-trick yaparak yine adından çokça söz ettirmişti. Ne var ki bu doludizgin gidiş finalde Meksika

karşısında son bulacak ve rakibine 4-3 mağlup olan Brezilya, turnuvadan ikincilikle ayrılacaktı. Ronaldinho ise attığı altı golle hem turnuvanın gol kralı olmuş hem de en değerli oyuncusu seçilmişti. Artık Avrupa'nın dev kulüpleri, onu kadrosuna katabilmek için büyük bir yarış içerisindeydi. 2000 sezonuyrsa, Ronaldinho'nun artık Brezilya'nın kendisine dar geldiğini açıkça haykırdığı bir sezon olacaktı. Gremio formasıyla çıktığı 49 maçta 41 kez rakip fileleri sarsmıştı. Aynı yılın Eylül ayındaysa Ronaldinho, Brezilya Olimpik Millî Takımı'yla Sydney Olimpiyatları'nda boy gösterecekti. Ancak Sambacılar çeyrek finalde, daha sonra altın madalyayı da kazanacak olan Samuel Eto'lu Kamerun'a kaybedecekti.

Paris'e sürpriz transfer

2001 yazında artık Ronaldinho'nun Avrupa'ya gelmesine kesin gözüyle bakılıyordu. İlk etapta kendisiyle en çok ilgilenen kulüpse Arsenal'di. Ancak Birleşik Krallık'ta futbolcularla ilgili çalışma izni prosedürlerinin çok katı olması, bu transferin önünü tıkayacaktı. Premier Lig ihti-

malinin ortadan kalkması sonra-sındaysa çoğu kişi Ronaldinho'nun La Liga veya Serie A ekiplerinden birine gitmesini bekliyordu. Ancak sürpriz bir gelişme yaşandı ve Gremio ile pazarlıklarda elini çabuk tutan Paris St. Germain, genç yıldızı beş milyon euro karşılığında renklerine bağlayan taraf oldu (O günlerde PSG'nin günümüzdeki kadar büyük maddi güce ve popülariteye sahip olmadığını da hatırlatmak gerek). Fransa'daki ilk sezonunun ilk yarısında zaman zaman maçlara yedek kulübesinde başlasa da ikinci devreden itibaren takımının banko oyuncusu olan Ronaldinho, sezonu 48 maçta 13 golle tamamlayacaktı. Sezon sonundaysa kendisinin gerçek bir dünya yıldızı mertebesine yükselmesini sağlayacak olan Dünya Kupası'ndaydı sıra... Turnuvanın ilk turunda Brezilya'nın rakipleri Türkiye, Kosta Rika ve Çin'di. Ronaldinho, son Kosta Rika maçında dinlendirilirken ilk iki maçta ilk on birde sahaya çıkacak ve Çin filelerine de penaltıdan olmak üzere bir gol bırakacaktı.

Brezilya'nın üç maçını da kazanıp gruptan lider çıkması sonrasında ikinci turdaki rakibiye Belçika'ydı. Kırmızı Şeytanları da 2-0'la kupa-nın dışına iten Sambacılar, çeyrek finaldeyse İngiltere'yle eşleşmişti. Bu maç, Ronaldinho'nun hem olumlu hem de olumsuz manada tarihe geçeceği bir karşılaşma olacaktı.

Dünya Kupası'nda gelen zafer

Brezilya karşılaşmaya tutuk baş-larken İngiltere, ilk yarının ortala-rında Michael Owen'in golüyle 1-0 öne geçmişti. Devre bitmek üzerey-ken Ronaldinho'nun asistinde Rivaldo'nun attığı golse skora dengeyi getirmişti. İkinci yarı başladıktan beş dakika sonraysa Brezilya, rakip yarı alanın ortala-rında sağ çaprazdan bir duran top kazanmıştı. Ronaldinho topun başına geçtiğinde herkes ondan on sekiz içine bir orta kesmesini bekliyordu belki ama kaleci David Seaman'ın biraz önde durduğunu fark eden kurnaz oyuncu kaleyi düşünüyor ve topu ağlarla buluş-turmayı da başarıyordu. Hem turnuvanın en güzel golü hem çok kritik bir maçta hem de çok değerli bir rakibe karşı... Dünya Kupala-rında bu tanıma uyan son güzel golü belki de 16 sene evvel Diego Mara-dona yine İngiltere'ye karşı atmıştı. Maradona'nın Arjantin'i o golden bir hafta sonra kupayı da kucakla-mıştı. Şimdi Ronaldinho da üstelik daha genç yaşta benzer bir başarıyı yakalayabilecek miydi? Zihinlerde tam da bu soruların do-landığı esnadaysa beklenmedik bir gelişme daha oluyor ve Ronaldinho, Danny Mills'e yaptığı faul sonra-sında kırmızı kartla oyun dışında kalıyordu. Yine de Brezilya, müca-deleden 2-1 galip ayrılarak yarı finale yükselmeyi başaracaktı. Ronaldinho'nun kırmızı kart cezası nedeniyle yer alamadığı bu turdaki maçtaysa Türkiye ile bir kez daha

karşı karşıya gelen Brezilya, bu sefer de tek golü bir galibiyet elde edecek ve finalde Almanya'nın rakibi olacaktı. Ronaldinho, final maçında ilk on birdeki yerini geri alırken, Almanya karşısında 2-0'lık galibiyete uzanacak Brezilya, bu sayede kupayı da kucaklayacaktı. Ronaldinho da 22 yaşında dünya şampiyonluğu yaşayarak kariyerini iyice zirve noktasına yaklaştıra-caktı.

Ronaldinho'nun Dünya Kupası sonrasında Paris St. Germain'de kalması zor gözükiyordu. Yine de Fransız ekibi, yıldız oyuncuyu bir süre daha kadrosunda tutmakta ısrarcıydı. Ancak PSG, 2002-2003 sezonunu Ligue 1'de orta sıralarda tamamlayınca, Ronaldinho'nun daha fazla Paris'te durmayacağı da netleşiyordu. Bu esnada elini en çabuk tutan tarafsa Barcelona ola-cak ve 30 milyon euro karşılığında bu transferi neticelendirecekti. İşin ilginç, Ronaldinho, Real Madrid ile Barcelona'nın o yaz döneminin transfer gündeminde birinci sırada değildi. İki kulübün de önceliği, İngiliz yıldız David Beckham'dı. Beckham transferini Real Madrid bitirince de Barcelona, Ronaldin-ho'ya yönelmiş, bu yolda da kadro-sunda Beckham'dan oluşan boşluğu Brezilyalıyla doldurmak isteyen Manchester United'la çekişmişti. Sonunda gülen taraf da Barcelona oldu. Katalan ekibinin bu transferden ne kadar kârlı çıktığıysa, kısa süre içerisinde Ronaldinho'nun Beckham'dan çok daha etkili bir performans ortaya koymasıyla net bir biçimde anlaşılabilecekti. Ronaldinho geldiğinde Barcelona biraz çalkantılı bir dönemden geçiyordu. Son dört sezonda şampiyonluk yarışının uzağında kalmışlardı. Hatta son sezonda ligi altıncı sırada tamamlamışlardı ki 1988'den beri gördükleri en kötü dereceydi. Ayrıca son üç sezonda ilk üçün de dışında kalmışlardı ve bu da 1981'den beri ilk kez oluyordu.

Barça'yı yeniden ayağa kaldırdı

Barcelona'daki ilk sezonunda Ronaldinho, Ekim ayından Ocak ayına kadar sakatlığı nedeniyle takımdan uzak kalacaktı ve bu süre zarfında da takım çok kötü sonuçlar alarak ligde 12. sıraya kadar gerilemişti. Yine kayıp bir sezon olacağının düşünüldüğü esnadaysa Brezilyalı yıldız takıma dönecek ve Barça'nın çehresi bir anda değişecekti. Seri galibiyetler almaya başlayan takım, 10 sıra bir-den tırmanacak ve sezonu da şam-

piyon Valencia'nın beş puan geri-sinde ikinci sırada tamamlayacaktı. Ronaldinho da İspanya'daki ilk sezonunda 45 maçta 22 gol atmıştı. Yılsonuna gelindiğindeyse Brezilyalı yıldız, FIFA tarafından dünyada yılın futbolcusu seçilecekti. Barcelona ile Ronaldinho'nun asıl çıkışıysa, 2004-2005 sezonunda başlıyordu. La Liga'da Real Madrid ile girdiği şampiyonluk yarışından galip çıkan Katalan ekibi böylece altı sene sonra ligi zirvede tamam-lamanın sevincini yaşayacaktı. Şampiyonlar Ligi'ndeysen Barcelona, o dönem belki de Avrupa'nın en

102 istim üzerindeki takımı olan Chelsea'ye 2-1 ve 2-4'lük skorlarla elenmişti. Ronaldinho ise Londra'daki ikinci maçta iki gol atarak skoru 3-0'dan 3-2'ye getirmiş ve takımının turu geçmesine neden olacak avantajlı skoru yakalamasını sağla-

mişti ancak bitime 15 dakika kala gelen Chelsea golü, hayalleri yıkmıştı. Yine de Ronaldinho, performansıyla maçın belki de en çok takdir toplayan ismiydi ve on sekiz üzerinde rakibine feyk attıktan sonra bir anda şutunu çıkarıp topu ağlarla buluşturması da gecenin futbol adına en güzel anı olmuştu. Yaz geldiğindeyse Ronaldinho bir kez daha Brezilya ile birlikte Konfederasyonlar Kupası'nda boy gösterecekti. İlk turda Meksika, Yunanistan ve Japonya'ya rakip olan Brezilya, Yunanistan'ı 3-0 yenerken Japonya ile 2-2 berabere kalmış, Meksika'ya ise tek golle boyun eğmişti. Ronaldinho ise Japonya'ya karşı bir kez ağları havalandırmıştı. Yine de Brezilya, Meksika'nın ardından ikinci sırayı alarak gruptan çıkıyor ve ardından da yarı finalle birlikte vites arttırıyordu. Sambacılar, yarı finalde Almanya'yı 3-2'lik skorla saf dışı bırakırken, Ronaldinho da penaltıdan bir gole imzasını atmıştı. Finaldeyse Brezilya'nın karşısında ezeli rakibi Arjantin vardı. Mücadeleyi 4-1'lik etkileyici bir skorla kazanmayı başaran Brezilya, böylece

kupaya da uzanacaktı. Ronaldinho ise final maçını da bir gol atarak geride bırakmıştı. Tabii bu parlak performanslar sonrasında 2005 sonuna gelindiğinde de yıldız oyuncu yine FIFA tarafından dünyada yılın futbolcusu seçilecekti. Ayrıca France Football'un verdiği Altın Top ödüllü de Ronaldinho'nun oluyordu. Artık futbol kamuoyunun çoğunluğu, onun yaşayan en iyi futbolcu olduğuna inanıyordu. 2005-2006 sezonuysa Ronaldinho için kariyerinin zirvesine çıkmasıyla o zirveden düşüşün başlangıcını bir arada barındıran bir sezon olacaktı. Barcelona ligde yine rakip tanımadan şampiyonluğa koşuyordu. 19 Kasım'da Santiago Bernabeu'da Real Madrid ile oynadıkları El Clasico mücadelesiyse, La Liga sezonunun özeti niteliğindediydi. Barcelona karşılaşmadan 3-0 galip ayrılırken Ronaldinho rakip fileleri iki kez sarsmış ve Diego Maradona'dan sonra Real Madrid tarafından ayakta alkışlanan ikinci Barcelona futbolcusu olarak tarihe de geçmişti. Sezon sonunda da Barcelona, ezeli rakibinin 12 puan önünde şampiyon olacaktı.

Zirveye çıkış ve ani düşüş

Şampiyonlar Ligi'ndeysen Katalan ekibinin 14 yıllık hasreti nihayet son bulacaktı. İlk turda Werder Bremen, Udinese ve Panathinaikos ile birlikte yer aldığı grubu 16 puanla zirvede tamamlayan Barcelona, ikinci turdaysa bir yıl evvel olduğu gibi yine Chelsea ile eşleşmişti. Nou Camp'daki ilk maçı 2-1 kazanan Barça, Camp Nou'daki rövanşta da Ronaldinho'nun golüyle öne geçmiş, İngiliz temsilcisi son dakikada bulduğu golle skoru eşitlese de 1-1'lik beraberlikle turu geçen Barcelona olmuştu. Katalan ekibi çeyrek finalde Benfica'yı 0-0 ve 2-0'lık skorlarla elerken Ronaldinho yine bir golle tura katkıda bulunmuştu. Yarı finaldeyse Barcelona, Milan'a karşı 180

dakikada tek golle üstünlük sağlarken, Ludovic Giuly'nin attığı o golün hazırlayıcısı Ronaldinho'ydu. Barcelona, Arsenal'e karşı oynadığı finaldeyse 1-0 geri düşmesine karşın 2-1 kazanmayı başaracak ve 1992'den sonra bu büyük kupayı ikinci kez müzesine götürmenin sevincini yaşayacaktı. Henüz 26 yaşında olan Ronaldinho kariyerinde hem kulüpler düzeyinde hem de millî takımlar düzeyinde çıkılabilecek en üst noktalara çoktan çıkmış, bireysel bazda da alınabilecek en prestijli ödüllerin hepsini toplamıştı. Artık bundan sonra kendi kendisiyle yarışması bekleniyordu ve bu yoldaki ilk büyük sınav da 2006 Dünya Kupası olacaktı. Brezilya, daha evvel 1958 ve 1962'de üst üste dünya şampiyonu olmuştu. 2006'da da bu başarısını tekrarlamaya çok yakın görünüyordu. Ronaldinho'nun yanı sıra Ronaldo, Adriano, Kaka gibi en üst düzey hücumcuların bulunduğu bir kadroya sahip olmaları, Brezilya'yı yine şampiyonluğun 1 numaralı favorisi haline getirmişti. Sambacılar ilk turda Hırvatistan, Avustralya ve Japonya ile birlikte yer aldıkları grupta da fazla zorlanmayacaktı. Oynadığı üç maçı da kazanan Brezilya, grup lideri olarak bir

103 üst tura yükselmişti. Bu turda da Gana'yı 3-0'la geçen Brezilya'da buna karşın Ronaldinho'daki tutuklulksa gözden kaçmıyordu. Dört maçta takımı gol atarken buna sadece bir asistle katkıda bulunan yıldız oyuncudan artık çeyrek final ve sonrasında açılması bekleniyordu. Fakat Brezilya, çeyrek finalde Fransa'ya tek golle boyun eğerek, üst üste iki şampiyonluk rüyasından uyanacaktı. Ronaldinho ise turnuvayı gol atamadan tamamlıyordu. 2006-2007 sezonu ile birlikte Barcelona'da da işler ters gitmeye başlayacaktı. Ronaldinho her ne kadar sezon sonunda 40 maçta 24 golle takımının en skorer oyuncusu oluyorsa da Katalan ekibi La Liga'da Real Madrid'in ikili averajla gerisinde kalarak şampiyonluğu kaçıracaktı. Şampiyonlar Ligi'ndeysen Chelsea, Werder Bremen ve Levski Sofya ile yer aldığı ilk tur grubundan ikinci sırada çıkan Barcelona, ikinci turdaysa Liverpool'a ilk maçta kendi sahasında 2-1 kaybediyor, deplasmandaki rövanşı 1-0

kazanmasına karşın da elenmekten kurtulamıyordu. Ertesi sezonsa, Ronaldinho ve Barcelona açısından daha zor bir hal alacaktı zira Barcelona bu kez şampiyonluk yarışına erken havlu atmış ve ligi Real Madrid ile Villarreal'in bir hayli gerisinde, üçüncü sırada tamamlamıştı. Şampiyonlar Ligi'ndeysen yarı finalde Manchester United'a 0-0 ve 1-0'lık skorlarla elenmişlerdi. Ronaldinho ise sezonu sakatlıklarla geçirmiş ve başlarda bölük pörçük oynayabilirken, son iki aydaysa hiç forma giyememişti.

Barcelona sonrası emekliliğe giden yol

Takımın iki sezondur hedeflerinin uzağında kalması, Ronaldinho'nun birkaç sene önceki hırslardan ve motivasyonundan uzak görünmesi, Brezilyalının üstüne üstlük sakatlık sorunlarının da baş göstermesi ve geriden Lionel Messi gibi yeni bir yıldızın da geliyor olması, sezon sonuna gelindiğinde Barcelona'nın

Ronaldinho ile yollarını ayırmasına da neden olacaktı. Yıldız oyuncu için en ciddi tekliflerse Milan ve Manchester City'den gelmişti. City'nin henüz günümüzdeki seviyeye çıkamamış olmasıysa, daha fazla para önermelerine karşın, Ronaldinho'nun tercihi Milan'dan yana kullanmasına yol açacaktı. Milano'da iki buçuk sene geçirecek olan Ronaldinho, özellikle ikinci sezonunda eskiyi hatırlatan bir performans ortaya koyduysa da kendisindeki fiziksel düşüş yine de gizlenecek gibi değildi ve bunda da düzensiz saha dışı yaşantısının etkili olduğu aşikârdı. Bir bakıma George Best'in kendisinden yıllar evvel yaşadığı müthiş çıkış ve ani düşüşün benzerini, yine benzer sebeplerden ötürü yaşamaktaydı. Tabii bu düşüş esnasında 2010 Dünya Kupası'nda oynama şansını da kaçırmıştı. Neticede Milan'ın ondan istediklerini de tam anlamıyla karşılayamayacak ve 2011 yılı başında ülkesine dönerek Flamengo'ya imza atacaktı. Brezilya'daki ikinci dönemi, Ronaldinho'nun yattığı yerden tamamen ayağa kalkamasa da en azından doğrulduğu bir dönem olmuştu. Flamengo'da iyi geçen bir sezonun ardından ödemeleri yapılmadığı için buradan ayrılarak Atletico Mineiro'ya geçen yıldız oyuncu, Mina Gerais ekibinin 2013 yılında tarihinin ilk Libertadores Kupası'nı kazanmasında da başrol oynayacaktı. Bu sayede 2013'te Güney Amerika'da yılın futbolcusu da seçilecekti. Ronaldinho böylece Dünya Kupası, Konfederasyonlar Kupası, Copa America (veya Avrupa Şampiyonası), Şampiyonlar Ligi ve Libertadores Kupası şampiyonlukları yaşayıp ayrıca Güney Amerika'da, Avrupa'da ve dünyada yılın futbolcusu seçilen bugüne kadarki tek isim olarak futbol tarihinde de kendisine belki de apayrı bir bölüm açılmasını da sağlıyordu. Ne var ki bu performans artışına karşın Brezilya Teknik Direktörü

Luiz Felipe Scolari, Ronaldinho'yu, Brezilya'da düzenlenecek olan 2014 Dünya Kupası için kadroya çağırmayacaktı. Bu durum da huzursuz yıldızın önündeki son motivasyon unsurunun da eriyip gitmesine neden olmuştu. Nitekim 2014 yazında da Atletico Mineiro'dan ayrılmak isteyen Ronaldinho, sonrasında kimsenin aklına getiremediği bir yere, Meksika'nın Queretaro kulübüne gidiyordu. Burada da vasat bir sezon geçirdikten sonra Brezilya'ya geri dönüp birkaç maç Fluminense forması giyen Ronaldinho, 2015 sonunda da aslında fiilen futbolu bırakıyordu. Ancak kendisi resmi ağızdan açıklama yapmadığı için aradan geçen iki yılı aşın süre içerisinde sürekli futbola nerede ve nasıl döneceği yazılıp çizildi. Körfez ülkelerinden bir takıma mı gidecekti yoksa Çin'e mi? Ya da ABD'ye? Hatta bir ara adı Antalya-spor'la dahi anılmıştı. Ancak belli ki kendisi artık zihnen de yeşil sahalardan kopmuş durumdaydı ve malûmun ilâmı da 16 Ocak'ta

yapılan duyuruyla geldi. Şimdi merakla beklenen konuya Ronaldinho'nun jübilesinin yapıp yapılmayacağı, olursa da ne zaman ve ne şekilde olacağı... Kendisi de aslında buna yeşil ışık yakmış ve Dünya Kupası sonrası işaret etti. Yine de aman diyelim, koskoca Dünya Kupası finali gölgede kalmayın, ne olur ne olmaz!

1 Yıkamada Mükemmel Leke Çıkarma

Şimdi Ay Yıldızlı Formalarda

P&G

Türkiye Kadın Milli Futbol Takımı Gururlu Sponsoru

Dört koldan final peşinde

U19 ve U17 Millî Takımlarımız ile U19 Kadın ve U17 Kız Millî Takımlarımız, Mart ve Nisan aylarında Avrupa Şampiyonası Elit Tur'da finallere yükselebilmek için mücadele edecek. Millî Takımlarımız, kendi kategorilerinde mücadele ettiği 2017-18 UEFA Avrupa Şampiyonası Eleme Turlarından, Elit Tur vizesi olarak dörtte dört yapmıştı.

2

017'nin Ekim ve Kasım aylarında kendi kategorilerinde 2017-18 UEFA Avrupa Şampiyonası Eleme Turu'nda mücadele eden U19 ve U17 Millî Takımlarımız ile U19 Kadın ve U17 Kız Millî Takımlarımız, Elit Tur vizesi almış ve dörtte dört yaparak elemelerde bir üst tura yükselmişti. Sorumluluğunu Tolunay Kafkas'ın üstlendiği bu

takımlarımız, 2018'in Mart ve Nisan aylarında Elit Tur maçlarında mücadele edecek ve finallere yükselme şansını kovalayacak.

U19'un 5 yıllık hasreti

Antalya'nın Manavgat ilçesinde düzenlenen 2017-18 UEFA U19 Avrupa Şampiyonası Eleme

Turu 13. Grup'ta Galler, Kazakistan ve Slovakya ile mücadele eden U19 Millî Takımımız, ilk maçında Ufukcan Engin, Doğukan Sinik ve Güven Yalçın'ın gollarıyla Kazakistan'ı 3-0, ardından Joe Cameron Lewis (kendi kalesine) ve Muhayer Oktay'ın gollarıyla Galler'i 2-1 mağlup etmiş, Abdülkadir Ömür ve Güven Yalçın'ın ağları

havalandığı gruptaki son maçında ise Slovakya'ya 3-2 yenilmesine rağmen, grup ikincisi olarak Elit Tur biletini kazanmıştı. Teknik direktörlüğünü Vedat İnceefe'nin üstlendiği U19 Millî Takımımız, Elit Tur'da Danimarka, Avusturya ve Bosna-Hersek'le 7. Grup'ta mücadele edecek. Karşılaşmalar, 21-27 Mart arasında Danimarka'nın ev sahipliğinde oynanacak. 28 takımın 4'erli olarak 7 gruba ayrıldığı Elit Tur'da gruplarını lider bitirecek 7 takım, 16-29 Temmuz 2018 tarihlerinde Finlandiya'da düzenlenecek 2017-18 Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne katılmaya hak kazanacak. Ev sahibi Finlandiya ise finallere direkt olarak katılacak. En son 2013'te düzenlenen U19 Avrupa Şampiyonası Finalleri'nde müca-

dele eden U19 Millîler, Elit Tur'da grubunu lider tamamlayarak, bu heyecanı 5 yıl aradan sonra yeniden yaşamayı hedefliyor.

U17 başarısını tekrarlamak istiyor

Çek Cumhuriyeti'nin ev sahipliğinde oynanan 2017-18 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Eleme Turu 3. Grup'ta mücadele eden U17 Millî Takımımız, İsrail'e 1-0 yenildikten sonra Ermenistan'ı Serkan Bakan, Barışcan Işık Altunbaş, Mustafa Kaya ve Abdülkadir Çelik'in gollerıyla 4-0 mağlup etmiş, son grup müsabakasında ise ev sahibi Çek Cumhuriyeti karşısında Atakan Gündüz'ün penaltıdan kaydettiği golle mücadeleden 1-1 beraberlikle ayrılıp, grubu üçüncü bitir-

mişti. Tüm Eleme Turu maçlarının tamamlanmasının ardından, en iyi dört üçüncü arasında yer almayı başaran U17 Millîler, Elit Tur'da mücadele etmeye hak kazanmıştı. Teknik direktörlüğünü Ahmet Ceyhan'ın üstlendiği U17 Millî Takımımız, 2017-18 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Elit Tur'da İtalya, İzlanda ve Hollanda ile birlikte 5. Grup'ta yer alacak ve karşılaşmalar 7-13 Mart arasında Hollanda'nın ev sahipliğinde oynanacak. Elit Tur'da 32 takım, 4'erli olarak 8 grupta mücadele edecek ve gruplarını lider bitirecek 8 takım ile en iyi 7 grup ikincisi 4-20 Mayıs 2018 tarihlerinde İngiltere'de düzenlenecek 2017-18 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne katılmaya hak kaza-

nacak. Ev sahibi İngiltere ise finallere direkt olarak katılacak. U17 Milli Takımımız, hatırlanacağı üzere geçtiğimiz sene Hırvatistan'da düzenlenen 2016-17 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Finalleri'nde yarı finale yükselerek ilk dörde girmiş ve bu derece ile birlikte Hindistan'da düzenlenen 2017 FIFA U17 Dünya Kupası Finalleri'nde de yer alma başarısı göstermişti.

U19 Kadın ve U17 Kızlar Elit Tur'a hazır

Macaristan'ın ev sahipliğinde düzenlenen 2017-18 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Eleme Turu 10. Grup'ta mücadele eden U19 Kadın Milli Takımımız, Esra Manya ve İrem Eren'in gollerinin yeterli olmadığı ilk maçında Macaristan'a 5-2 kaybettikten sonra, Ermenistan'ı Ece Türkoğlu (3), Kader Hançar ve Ani Karapetyan'ın (kendi kalesine) attığı gollerle 5-0 mağlup etmişti. U19 Kadın Milliler son maçında ise İskoçya ile 0-0 berabere kalmış ve grup ikincisi olarak Elit Tur'a yükselmeyi başarmıştı. Teknik direktörlüğünü Suat Okyar'ın üstlendiği U19 Kadın Milli Takımımız, 2017-18 UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Elit Tur'da, İspanya, Avusturya ve İrlanda Cumhuriyeti ile birlikte 4. Grup'ta yer alacak. Karşılaşma-

lar, 2-8 Nisan tarihlerinde İrlanda Cumhuriyeti'nin ev sahipliğinde oynanacak. Elit Tur'da, 28 takım 4'erli olarak 7 grupta mücadele edecek. Gruplarını lider bitirecek 7 takım, 18-30 Temmuz 2018 tarihlerinde İsviçre'de düzenlenecek U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne katılmaya hak kazanacak. Ev sahibi İsviçre ise finallere direkt olarak katılacak. U19 Kadın Milli Takımımız, tarihinde bir kez UEFA U19 Kadınlar Avrupa Şampiyonası Finalleri'nde mücadele etmiş, 2012'de düzenlenen finallere ev sahibi olmasından ötürü direkt katılmıştı. U17 Kız Milli Takımımız ise Eston-

ya'da düzenlenen 2017-18 UEFA U17 Kızlar Avrupa Şampiyonası Eleme Turu 7. Grup ilk maçında Hollanda'ya 3-0, ikinci maçında ise Melike Öztürk'ün golüne rağmen Çek Cumhuriyeti'ne 2-1 mağlup olmuştu. U17 Kız Milliler, gruptaki son maçında ev sahibi Estonya'yı Dilan Yeşim Taşkın, Benan Altıntaş (2) ve Elif Keskin'in gollerıyla 4-0 geçerek, tüm gruplar arasında en iyi 5 üçüncüden biri olmuş ve Elit Tur'a yükselmişti.

Teknik direktörlüğünü Necla Güngör Kırağası'nın üstlendiği U17 Kız Milli Takımımız, 2017-18 UEFA U17 Kızlar Avrupa Şampiyonası Elit Tur 6. Grup'ta Avusturya, Polonya ve Bosna-Hersek ile karşılaşacak. 19-25 Mart 2018 tarihlerinde oynanacak maçlara Bosna-Hersek ev sahipliği yapacak. Elit Tur'da 28 takım, 4'erli olarak 7 gruba ayrılacak. Gruplarını lider bitirecek 7 takım, 9-21 Mayıs 2018 tarihlerinde Litvanya'da düzenlenecek Avrupa Şampiyonası Finalleri'ne katılmaya hak kazanacak. Ev sahibi Litvanya ise finallere direkt olarak katılacak. U17 Kız Milli Takımımız, Avrupa Şampiyonası Finalleri'nde bugüne kadar hiç yer alamadı.

DAMAT

AUTUMN - WINTER 2017/18

www.damattween.com

TFF yönetimi Bursaspor tesislerinde

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ile Yönetim Kurulu Üyeleri, Bursaspor Kulübü Başkanı Ali Ay'ı ziyaret etti ve TFF Yönetim Kurulu toplantısını Bursaspor Özlüce Tesisleri'nde gerçekleştirdi. Tesislerde incelemelerde bulunan TFF heyetinde Başkan Demirören ile birlikte Başkanvekilleri Servet Yardımcı, Nihat Özdemir, Ali Dürüst, İbrahim Usta, Yönetim ve İcra

Kurulu Üyeleri Cengiz Zülfiaroğlu ve Ali Düşmez, Yönetim Kurulu Üyeleri Erhan Kamışlı, Mustafa Çağlar, Mete Düren ve Fuat Guguloğlu ile Genel Sekreter Kadir Kardaş yer aldı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören ve Bursaspor Kulübü Başkanı Ali Ay'ın karşılıklı hediye takdiminde bulunduğu ziyaret sonrasında TFF Yönetim Kurulu toplantısı Bursaspor tesislerinde yapıldı.

İstanbul Üniversitesi Erasmus öğrencilerinden TFF'ye ziyaret

ev sahipliği adaylığı bilgilendirme paneli yapıldı. Panele Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim ve İcra Kurulu üyesi Cengiz Zülfiaroğlu'nun yanı sıra A Millî Takım Yardımcı Antrenörü Tayfur Havutcu ile U21 Millî Takımı Teknik Direktörü Alpay Özalan ve İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ergün Yolcu katıldı. Almanya, Avusturya, Fransa, Bulgaristan, Romanya, Polonya ve Hollanda'dan öğrenciler, İstanbul Üniversitesi'nin Beyazıt Kampüsü'nden Riva'ya Millî Takım otobüsü ile geldi. Tesislerde yer alan müze ve kütüphane'yi gezen öğrencilere Türkiye'nin adaylık tanıtım videosu izletildi, Ersin Düzen moderatörlüğünde Türkiye'nin UEFA EURO 2024 ADAYLIĞI ile ilgili interaktif sohbet gerçekleştirildi.

Avrupa Birliği Erasmus Projesi kapsamında İstanbul Üniversitesi'nde öğrenim gören öğrenciler ile proje kapsamında yurt dışında bir süre eğitim alacak olan Türk öğrenciler için TFF'nin Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Millî Takım Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde Türkiye'nin UEFA EURO 2024

Gönülden Kaleme

İsmail Gökçek

Üç T Prensibi

Bu kavramı 1999 yılında teknik direktör diplomamı almak için gittiğim A kursunda görmüştüm. Bu prensip iyi teknik direktör olabilmenin olmazsa olmaz koşullarından biriydi. Açılımı da "tespit, teşhis ve tedavi" şeklindeydi. İyi bir hocanın takımındaki sorunlar karşısında yapacağı tespit doğru olursa teşhis ve tedavi de bilgisi dâhilinde isabetli olacaktır. Bilginiz dâhilinde gözlem yapabileceğiniz kanısındayım. Eğer gözlem yeteneğiniz yoksa istediğiniz kadar bilgi sahibi olun, doğru tespitte bulunamazsınız. Futbol takımları genelde yirmi dört farklı karakter ve kişilikten oluşan, amacı, yeteneği doğrultusunda ailesinin geleceğini garantiye alabilmek için, sınırlı zamanda işini aktif olarak yapan küçük bir toplum grubudur. Bu grubu yöneten hocanın "3 T Prensibi"ni çok iyi uygulaması gerekir ki, başında bulunduğu takım başarılı olsun, kavga, gürültü yaşanmasın. Yani demem o ki, bu grubu birlikte tutabilmenin bazı kuralları ve prensipleri vardır.

Ülkemiz oldukça zor günlerden geçiyor. Dört bir koldan ülkemizi bölmek için çaba-layan güçler, geçmişte olduğu gibi bugün de bizi parçalamak için uğraşıyor. Yıllardır başarılı olamamalarının sebebi, örf ve adetlerimize olan bağlılığımız, farklılıklarımızla birlikte yaşama kültürünün bu topraklarda binlerce yıldır kök salmasıydı. Hoşgörü, tahammül ve saygı, toplumun çimentosuydu.

Peki, bugünlerde durumumuz nedir? Ben şöyle bir tespitte bulunuyorum, "tüketim, tahammülsüzlük ve tahrik". Büyük bir hızla üretmeden tüketmeye başladık. Buna manevi değerlerimiz de dâhil. Bunun sonucunda, birbirimizi dinlemeyi unuttuk ve tahammülsüzlük tavan yaptı. Hoşgörü-müzün azalması sebebiyle, toplumun tüm katmanlarında tahrik ön plana çıktı. Hızla tükettiklerimize birkaç örnek vermek gerekirse; en başta manevi değerleri-mizden uzaklaştık. Hep daha çoğunu almaktan, fazla kazanç uğruna her türlü oyunu planlamaktan ve bunu uygularken

ahlâkî değerleri boşlamaktan kaçınmadık. Sabretmek gibi bir erdemi terk ederek, her an patlamaya hazır bomba gibi olduk. En önemlisi de saygıyı tükettik. Doğal hayatı, denizi, havayı ve toprağın verimini tüket-tik.

Toplumumuzun büyük bölümünde taham-mülsüzlük hâkim. Kimse kimseyi dinlemi-yor. En ufak tartışma kavgayla sonuçlanıyor. Yoktan sebeplerle insanlar birbirine sonucu ölümle biten şiddet uygu-lamaktan kaçınmıyor. Tahrik olmayı sudan sebeplere dayandırdık. Örneğin bir maç-taki hakem yönetimini resmi sosyal medya hesaplarından "tahrik sebebi" sa-yarak, hakeme yapılan fiziksel saldırıya kılıf aramaktan kaçınmıyoruz. Bu örneği toplumun her alanında görebiliriz.

Ülkemizde her zamankinden daha çok bir-lik ve beraberliğe ihtiyaç duyduğumuz bu günlerde, "Ama, fakat, lâkin" gibi bağlaçları kullanmadan; çiftçi, sanayici, siyasetçi, sa-natçı, sporcu ve çeşitli meslek gurupları ile sivil toplum kuruluşlarıyla birlik olma za-manıdır. Tükettiklerimizi hızla geri kazan-malıyız. Birbirimize tahammül etmeyi öğrenmeliyiz ve sudan sebeplerle, doğru-luğu belli olmayan söylentilerle, tahriklere kapılıp hareket etmemeliyiz.

Birlikte yaşama kültürümüzün dibine di-namit döşeyen söylem ve eylemlere son vermeliyiz. Aksini yaptığımız her an bizi bölmek isteyenlerin ekmeğine yağ sürdü-ğümüzü aklımızın bir köşesinde turalım. Ülkemizin beka sorununu kökten çözmek için terörle sınır ötesinde mücadele eden askerlerimizin Allah yar ve yardımcısı olsun. Vatanımızda binlerce yıldır yaşadığımız kardeşliği bozmak isteyen egemen güçlere karşı hep birlikte bağlarımızı güç-lendirelim. Zaten bu toplumun genlerinde bulunan kardeşçe yaşama duygularımızı öne çıkaralım ki, daha önce de olduğu gibi şer güçlerin hevesleri kursağında kalsın. Türkiye'nin kolay yutulur lokma olmadı-ğını göstermenin tam zamanıdır. Sağlıkla kalın...

HER YERE ZAMANINDA

www.ptt.gov.tr

/PTTKurumsal

/Ptt.Kurumsal

/pttkurumsal

Kulüpler Birliği'nden Demirören'e ziyaret

Kulüpler Birliği Vakfı'nın yeni başkanı Fikret Orman ile başkan yardımcılar Erol Bedir ve Adil Gevrek, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören'e TFF'nin Riva'daki idari merkezinde nezaket

ziyaretinde bulundu. TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'ndeki ziyarette TFF Başkanvekilleri Servet Yardımcı, Hüsnü Güreli ve Ali Dürüst ile Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Cengiz Zül-

fıkaroğlu da yer aldı. TFF Başkanı Yıldırım Demirören, Kulüpler Birliği Vakfı Başkanlığı'na seçilen Fikret Orman ve yönetimini kutlayıp, Türk futboluna hizmetleri konusunda başarı diledi.

Atiker Konyaspor yönetimi Riva'da

Spor Toto Süper Lig takımlarından Atiker Konyaspor Kulübü Başkanı Fatih Yılmaz ve Yönetim Kurulu Üyeleri, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım De-

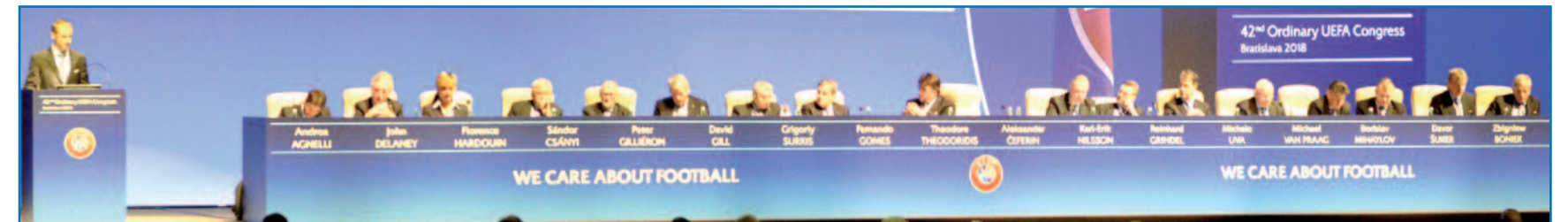
mirören'i ziyaret etti. Atiker Konyaspor Başkan Yardımcıları Ahmet Baydar ve Celalettin Çakıcı ile Asbaşkan Mehmet Günbaş'ın yanı sıra TFF Genel

Sekreteri Kadir Kardaş'ın da yer aldığı nezaket ziyaretinde Fatih Yılmaz tarafından TFF Başkanı Yıldırım Demirören'e forma takdim edildi.

UEFA Kongresi Bratislava'da yapıldı

42. UEFA Kongresi, UEFA'ya üye ülke federasyonların katılımı ile Slovakya'nın Bratislava kentinde yapıldı. Türkiye Futbol Federasyonu'nu 1. Başkanvekilli ve UEFA Yönetim Kurulu üyesi Servet Yardımcı, Yönetim Kurulu üyesi Alaattin Aykaç ile Genel Sekreter Kadir Kardaş'ın temsil ettiği kongrede, İspanya Futbol Federasyonu Başkanı Juan Luis Larrea Sarobe, UEFA Yönetim Kurulu'na; Macaristan Futbol Federasyonu Başkanı Sandor Csanyi ise FIFA başkan yardımcılığına birer yıl için seçildi. Sandor Csanyi'den boşalan FIFA Konseyi üyeliğine Portekiz Futbol Federasyonu Başkanı Fernando Gomes getirildi. Avrupa Profesyonel Futbol Ligleri Birliği Başkanı Lars-Christer Olsson, birliğin temsilcisi olarak UEFA Yönetim Kurulu'nun yeni üyesi oldu. Ayrıca kongrede UEFA talimatlarındaki değişiklikler anlatılırken, UEFA Uluslar Ligi ve ulusal müsabakaların yeni statüsü ve takvimi de konuşuldu. Bir sonraki UEFA Kongresi, 7 Şubat 2019'da Roma'da yapılacak.

Acıbadem Sports'tan atletik performans kursuna eğitim ve tesis desteği

118

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından düzenlenen Atletik Performans 2. Aşama Kursu iki grup halinde gerçekleştirildi. 28 Ocak'ta başlayan eğitimler, iki grup halinde 10 Şubat'ta tamamlandı. İki grupta toplam 68 kursiyerin katıldığı kurslara TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri ile Fulya Acıbadem Sporcu Sağlığı Merkezi ev sahipliği yaptı. Türkiye'nin tek FIFA Mükemmeliyet Merkezi olan Fulya Acıbadem Sporcu Sağlığı Merkezi'nde de 2 Şubat'ta teorik ve uygulamalı eğitimlerin yapıldığı kursta "Sakatlığa Yatkın Oyuncuyu Tespit Etme ve Önleme", "Kuvvet Ölçümlerinde Yeni Teknolojiler ve Antrenman Me-

totları" ile "Yorgunluk ve Sakatlık Riski için Sporcu Monitörizasyonu" konularının işlendiği eğitimleri, Acıbadem Sports ekibinden Dr. Anıl Işık ve Fzt. Serdar Korkmaz ile kondisyonerler Turgay Aslan-yürek ve Celal Başoğlu verdi. Fulya Acıbadem Sporcu Sağlığı Merkezi'ndeki ikinci eğitim, 5 Şubat'ta yapıldı. Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Gelişim Direktörlüğü tarafından düzenlenen kursta ayrıca Doç. Dr. Yusuf Köklü, Doç. Dr. Utku Alemdaroğlu, Doç. Dr. Mehmet Özçağlayan, Yrd. Doç. Dr. Alper Aşçı, Yrd. Doç. Dr. Şengül S. Talak, Aslan Başar, Fatih Yıldız, Dolu Arslan ve Umut Şahin eğitmen olarak yer aldı.

1 Blue3™

8 TIRAŞA KADAR DAYANIR

Gillette

TÜRK MİLLİ FUTBOL TAKIMI ERKEK BAKIM MARKASI

FGD ve Genç Milli Takımlar, Riva'ya taşındı

Çalışmalarını daha önce Türkiye Futbol Federasyonu'nun Beylerbeyi Tesisleri'nde gerçekleştiren Futbol Gelişim Direktörlüğü ve Genç Millî Takımlar departmanları, bundan böyle Riva'da bulunan Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde hizmet verecek. İlgili birimlere doğrudan başvurular,

Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri Riva - Beykoz - İstanbul adresine yapılacak. Futbol Gelişim Direktörlüğü ve Genç Millî Takımlar departmanlarına 0 216 554 51 00 - 0 216 554 51 01 numaralı telefonlardan ve 0 216 319 19 58 - 59 numaralı faks ile ulaşılabilecek.

Tutor İç Eğitim Programı Riva'da düzenlendi

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen antrenör kurslarında görev alan antrenör eğitmenlerinin (Tutor) katıldığı Tutor İç Eğitim Programı, Beykoz-Riva'daki Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde düzenlendi. 2-5 Şubat 2018 tarihleri arasında düzenlenen programda TFF Futbol Gelişim Di-

rektörü ve Genç Millî Takımlar Sorumlusu Tolunay Kafkas başta olmak üzere FGD Eğitim Müdürü Yücel Uyar, FGD FIFA/UEFA Teknik Koordinatörü Cezmi Turhan ile Doç. Dr. Mehmet Özçağlayan; antrenör eğitimcilerine TFF antrenör kurslarının daha verimli ve kapsamlı hale gelmesine katkıda bulunacak çeşitli bilgiler verdi.

Programda, antrenör eğitimcilerine gerçek temelli öğrenme, yetişkin öğrenme ilkeleri, antrenör eğitmenlerinin gelişimi, tutor-kursiyer iletişimi, UEFA-TFF kurs programlarının güncellenmiş versiyonları, TFF içi ve dışı eğitimleri hakkında bilgiler verilirken, sahada pratik uygulamalar da yapıldı.

Temsilciler Kurulu Değerlendirme Toplantısı yapıldı

Temsilciler Kurulu şubat ayı toplantısı, Bölgesel Değerlendirme Toplantısı ve 5-7 Ocak 2018'deki devre arası seminerine mazeretleri nedeniyle katılamayan temsilcilerin semineri, TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. Riva'daki Bölgesel Değerlendirme Toplantısı'na Temsilciler Kurulu üyeleri, İstanbul ilinde bulunan Üst Klasman Temsilcileri, Federasyon Güvenlik ve Akreditasyon Temsilcileri ile Klasman Temsilcileri katıldı.

Temsilciler Kurulu Başkanı Dr. Abdurrahman Arıcı, açılış konuşmasında müsabakalarla ilgili genel değerlendirmede bulundu. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da görevlerde dikkatli olunmasını isteyen Dr. Abdurrahman Arıcı, kurul tarafından hazırlanan genelgeler, talimatlar, hatırlatmalar ve rapor yazım standartlarının da daha dikkatli uygulanması gerektiğini vurguladı ve temsilcilere başarı diledi. Başkan Arıcı, toplantıya katılan temsilcilerin müsabakalarda karşı-

laştıkları konular ve talimatlarla ilgili görüş ve önerilerini de aldı. Mazeretleri nedeniyle devre arası seminerine katılamayan temsilcilere toplantının sabahki oturumunda talimat, statü, hatırlatmalar ve rapor yazım standartları ile ilgili eğitim verildi. Temsilci İşleri Direktörü Baki Şahin de Bölgesel Toplantı ve Mazeret Semineri'nde talimat, statü, idari hususlar, rapor düzenlemeleri ile ilgili karşılaşılan sorun ve soruların çözümleri konusunda temsilcileri bilgilendirdi.

TFF Gündemi

Psikolojik Performans Danışmanlığı 2. Basamak kursu Riva'da gerçekleştirildi

122

TFF Futbolda Psikolojik Performans Danışmanlığı Sertifikasyonu 2017 - 2018 Dönemi 2. Basamak

Kursu, TFF Hasan Doğan Millî Takımlar Kamp ve Eğitim Tesisleri'nde yapıldı. Riva'da 23-25 Şubat

2018 tarihleri arasında düzenlenen kursta, 1. Basamak Kursu'na katılmış olan toplam 33 kişi yer aldı.

Süper Lig Hakemleri seminerden geçti

Merkez Hakem Kurulu, 19-21 Şubat tarihlerinde Kavacık Limak Otel'de Süper Lig Hakem Semineri düzenledi. MHK Başkanı Yusuf Namoğlu, MHK Üyeleri, MHK Danışmanı Roberto Rosetti, Zihinsel Performans Eğitmeni Doç. Dr. Rıdvan Ekmekçi ve Süper Lig hakemlerinin katıldığı seminerde, Roberto Rosetti Video Yardımcı Hakem Sistemi, Doç. Dr. Rıdvan Ekmekçi ise Zihinsel Performans ile ilgili hakemlere eğitim verdi. Ayrıca hakemler, Fiziksel Gelişim Uzman Yardımcısı Dr. Tuba Kızılet ve ekibi nezaretinde kondisyon çalışmalarına devam etti.

Carrefour SA

MİLLÎ TAKIMLAR PERAKENDE TEDARİKÇİSİ

DESTEK LAZIMSA CARREFOURSA

Kalbimiz de,
Desteğimiz de,
Her zaman yanınızda.

#desteklazimsa

U19'lar Slovakya karşısında geri döndü

Bu ay içinde 2017-18 UEFA U19 Avrupa Şampiyonası Elit Tur maçlarında mücadele edecek olan Vedat İnceefe yönetimindeki U19 Millî Takımımız, Antalya'da Slovakya ile özel maçta karşı karşıya geldi. Belek ilçesindeki Susesi Spor Kompleksi'nde oynanan müsabaka 2-2 sona erdi. Turan Çakıl, Mehmet Ali Kapan, Mehmet Sancaktar ve Ahmet Has Yıldırım hakem dördlüğü'nün görev yaptığı maçta U19 Millî Takımımız Mehmet Ataberk Dadakdeniz, Furkan Korkut, Ahmet Gürleyen (Gökay Güney dk. 46), Alpay Çelebi, Doğukan Sinik (Oğulcan Sadiroğlu dk. 82), Emre Mert Arslan (İlker Karakaş dk. 45), Oğuz Kağan Güçtekin, Muhayer Oktay (Ufukcan Engin dk. 87), Kerem Atakan Kesgin (Batuhan Tekin dk. 87), Mert Yılmaz, Halil İbrahim Dervişoğlu (Ramazan Keskin dk. 82) kadrosuyla mücadele etti. Slovakya ise Frederik Valach, Vladimir Majdan (Lukas Simko dk. 89), Dominik Spiriak, David Filinsky (David Kocik dk. 58), Samuel Kozlovsky (Matej Madlenak dk. 68), Adam Brenkus (Richard Bedats dk. 58), Robert Bozenik (Michal Kralovic dk. 58), Branislav Sluka (Kristian Flak dk. 58), Martin Kovac (Tamas Nemeth dk. 68), Martin Rymareko (Daniel Martinka dk. 89), Adam Kopas kadrosuyla sahada yer aldı. Slovakya, etkili başladığı maçın daha 7'nci dakikasinda Martin Rymareko'nun attığı golle öne geçti. Aynı oyuncu 27'nci dakikada attığı golle farkı ikiye çıkardı. İkinci yarıda ise sahada bambaşka bir Türkiye vardı. Oyuna çok hızlı giren ay-yıldızlı gençler, 48. dakikada kazandıkları penaltıyı İlker Kara-

kaş'la gole çevirirken, 60. dakikada Kerem Atakan Kesgin'in golü maçın skorunu 2-2 olarak belirledi. U19 Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri ise şöyle: Kaleciler: Eren Bilen (Göztepe), Mehmet Ataberk Dadakdeniz (Bursaspor). Defans: Ahmet Gürleyen (Mainz 05), Alpay Çelebi (Beşiktaş), Batuhan Tekin, Furkan Korkut, Gökay Güney, (Galatasaray), Emre

Mert Arslan (Leipzig), Ramazan Keskin (Bursaspor). Orta Saha: Doğukan Sinik (Kemerspor 2003), Kerem Atakan Kesgin (Göztepe), Mert Yılmaz (RB Leipzig), Muhayer Oktay (Fortuna Düsseldorf), Oğulcan Sadiroğlu (AZ Alkmaar), Oğuz Kağan Güçtekin (Fenerbahçe), Ufukcan Engin (İstanbulspor). Forvet: Halil İbrahim Dervişoğlu (Sparta Rotterdam), İlker Karakaş (Gençlerbirliği).

U18'ler Rusya ile iki maç yaptı

Teknik direktörlüğünü Şenol Ustaömer'in üstlendiği U18 Millî Takımımız, Rusya ile Antalya'da iki özel maç yaptı. Belek ilçesindeki Susesi Spor Kompleksi'nde oynanan maçların ilki 1-1 biterken, ikinci müsabakayı Rusya 2-1 kazandı. 21 Şubat'taki ilk maçı Doğukan Özkan, Onur Taha Takır, Emre Aytun (Farukcan Genç dk. 86), Şahan Akyüz, Ozan Muhammed Kabak, Egehan Gök (Ramazan Emirhan Civelek dk. 78), Fatih Bektaş (Volkan Uluğ dk. 86), Berkin Taşkın, Burak Temir (Sertan İrkilmez dk. 63), Sefa Akgün (Abdussamed Karnuç dk. 63), Recep Gül (Behlül Aydın dk. 63) kadrosuyla oynayan gençlerimiz, 2. dakikada Gamid Agalor'dan yedikleri gole 13. dakikada Burak Temir'le

karşılık verdi ve mücadele 1-1 sona erdi. 23 Şubat'ta oynanan ve Rusya'nın 2-1 kazandığı ikinci maçı ise U18 Millî Takımımız, Mustafa Burak Bozan, Şahan Akyüz, Fatih Bektaş (Volkan Uluğ dk. 46), Burak Temir (Sertan İrkilmez dk. 74), Recep Gül, Ramazan Emirhan Civelek (Onur Taha Takır dk. 22), Berkehan Biçer, Farukcan Genç (Sefa Akgün dk. 46), Abdussamed Karnuç, Erdem Seçgin (Egehan Gök dk. 68), Behlül Aydın (Berkin Taşkın dk. 68) kadrosuyla oynadı. Bu müsabakada 68. dakikada Behlül Aydın'ın golüyle öne geçen gençlerimiz üstünlüklerini koruyamadı. Rusya, 72. dakikada Lion Kalentjev ve 88. dakikada Rüstem Khalnazarov'un gollerıyla sahadan 2-1 galip ayrıldı. U18 Millî

Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Doğukan Özkan (Beşiktaş), Mustafa Burak Bozan (Gazisehir). Defans: Berkehan Biçer, Onur Taha Takır, Şahan Akyüz (Altınordu), Emre Aytun (Hannover 96), Faruk Can Genç (Trabzonspor), Ozan Muhammed Kabak, Ramazan Emirhan Civelek (Galatasaray A.Ş.), Volkan Uluğ (Karadeniz Ereğli Belediye Spor). Orta Saha: Abdussamed Karnuç, Recep Gül (Galatasaray), Behlül Aydın, Sefa Akgün (Trabzonspor), Egehan Gök (Altınordu), Erdem Seçgin (Beşiktaş), Fatih Bektaş (Fenerbahçe). Forvet: Berkin Taşkın (Altınordu), Burak Temir (Gençlerbirliği), Sertan İrkilmez (Trabzonspor).

U17'den İrlanda'da çifte beraberlik

2017-18 UEFA U17 Avrupa Şampiyonası Elit Tur maçlarına hazırlanan Ahmet Ceyhan yönetimindeki U17 Millî Takımımız, İrlanda Cumhuriyeti ile deplasmanda oynadığı iki maçtan da beraberlikle ayrıldı. Galway şehrindeki Eamonn Deacy Park'ta sahnelenen maçların ilki 13 Şubat'ta oynandı ve 1-1 sona erdi. U17 Millî Takımımız Ersin Destanoğlu, Muhammed Emin Sarıkaya, Barışcan Işık Altunbaş (Hakan Yeşil dk. 67), Erdoğan Kaya, Atakan Gündüz, Muhammed Gümüşkaya (Muhammet Arslantaş dk. 54), Mustafa Kaya (Fırat Güllü dk. 67), Serkan Bakan, Ali Yavuz Kol, Oğuzhan Akgün, Süleyman Luş (Rıdvan Yılmaz dk. 78) kadrosuyla oynadığı maçın 66. dakikasinda penaltıdan

Atakan Gündüz'ün kaydettiği golle öne geçerken, İrlanda'ya beraberliği getiren golü 80+1'de Troy Parrot attı. İki takım arasında 15 Şubat'ta oynanan ve golsüz biten maçın 70. dakikasinda Atamer Bilgin kırmızı kart gördü. Gençlerimiz bu maçı Arda Akbulut, Rıdvan Yılmaz, Işık Kaan Arslan, Serkan Bakan (Furkan Çetinkaya dk. 78), Ali Yavuz Kol (Furkan Yeşil dk. 73), Oğuzhan Akgün (Muhammed Emin Sarıkaya dk. 79), İsmail Cem Kara, Atamer Bilgin, Barışcan Işık Altunbaş (Muhammed Gümüşkaya dk. 41), Erdoğan Kaya, Mustafa Kaya (Muhammet Arslantaş dk. 41) kadrosuyla oynadı. U17 Millî Takımımızın kadrosunda

yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Arda Akbulut (Trabzonspor), Cengizhan Şarli (Boluspor), Ersin Destanoğlu (Beşiktaş). Defans: Atakan Gündüz (Altınordu), Atamer Bilgin, Erdoğan Kaya, Rıdvan Yılmaz (Beşiktaş A.Ş.), Furkan Çetinkaya (Kasımpaşa), Işık Kaan Arslan, Süleyman Luş (Galatasaray A.Ş.), Muhammed Emin Sarıkaya (Bursaspor). Orta Saha: Ali Yavuz Kol, Fırat Güllü (Galatasaray), Barışcan Işık Altunbaş, Mustafa Kaya (Altınordu), Hakan Yeşil, İsmail Cem Kara (Trabzonspor), Muhammed Gümüşkaya (Fenerbahçe), Serkan Bakan (Göztepe). Forvet: Muhammet Arslantaş (Medipol Başakşehir), Oğuzhan Akgün (Beşiktaş).

Türkiye

opet'te fark var, temizlik var, ürünler de güzel. daha ne olsun?

yolculukta güvenilir ve güvenli gerçek duraklar.

opet ile kaliteli günleri yakala, hem yakıttan hem zamandan tasarruf et.

opet istasyonlarından çok memnunuz. zaten ben opet'ten başka yerden yakıt almıyorum, çok teşekkürler opet.

opet'in kurumsal kimliğine, personelinin duyarlılığına sonsuz teşekkürler. özellikle istasyonda unuttuğumuz

çantamızın bize iadesinde emeği geçenlere ayrıca teşekkürler. aklı kelden, yakıtı opet'ten alacağım diyorum.

opet candır, gerisi yalandır.

yolculuğumuz boyunca

güvenerek

yolumu gözlediğimiz yer.

gerçekten temizlik ve kalite açısından rakipsiz.

en bakımlı petrol istasyonları opet'in.

güler yüzle karşılıyorlar ve çok temiz, hijyenik.

çok beğeniyorum opet'i.

iyi ki varsınız,

en iyisi opet.

tebrik ederim opet. temiz tuvaletleriniz ile zaten takdir topluyorsunuz.

yıllardır motorin ve benzin alıyorum, ondan da memnunuz. bir de çocuklara trafik kurallarını

öğretmek konusundaki çabanızdan ötürü teşekkür ederim. opet yolları kısaltıyor.

Türkiye temiz tuvaleti opet'ten öğrendi.

sadece temiz tuvalet projesi değil, örnek köy projesi, yeşil yol projesi de vardır. gelibolu ve çanakkale şehitliğimize büyük projeler ile destek olmuştur.*

tuvalet denince opet.

20 senedir

opet'ten

başka yerden

yakıt almam.

her zaman

opet

yakıt kalitesinde de,

temizlikte de

1 numara

dedi.

Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması'nda, akaryakıt sektöründe müşteri bağlılık seviyesi

en yüksek marka Opet seçildi. Performans, kalite, hizmet denince

Türkiye yine Opet dedi. Herkese sonsuz teşekkürler.

*Bu ilandaki müşteri yorumları, gerçek Opet müşterilerinin sosyal medya hesaplarından alınmıştır.

Koç

/ Opet

/ OpetTr

opet

TMS - Türkiye Müşterinin Sesi Araştırması, KalDer - Türkiye Kalite Derneği ve Ipsos Araştırma ve Danışmanlık A.Ş. Detaylı sonuçları için lütfen www.opet.com.tr adresine bakınız. Araştırma Temmuz - Aralık 2015 döneminde, 18 yaş üzeri toplam 14.000 kişi ile yapılan görüşmeler sonucunda, telefonla anket yöntemiyle (CATI) yapılmıştır. Her sektör için 1.500 yanıt alınmıştır. Hassaslıklar: Erkekler ve kadınlar için ayrı ayrı, Opet, TMS 2015'te akaryakıt istasyonları markaları arasında birinci olmuştur.

U15'ten bir galibiyet, bir yenilgi

Teknik direktörlüğünü Nedim Yiğit'in yaptığı U15 Millî Takımımız, Rusya ile Antalya'da iki özel maçta karşı karşıya geldi. Belek ilçesindeki Gloria Sports Arena'da oynanan maçların ilkini gençlerimiz 4-1 kazanırken, ikinci müsabakadan Rusya 3-1'lik galibiyetle ayrıldı. 9 Şubat'taki 4-1'lik ilk maçı Kerem Yusuf Ersunar (Ahmet Çağrı Güney dk. 68), Yusuf Erdem Gümüş, Emin Bayram (Serdar Saatçi dk. 13), Abdullah Şahindere (Berke Gürbüz dk. 73), Ahmet Gülay (Abdullah Tazgel dk. 68), Samet Halvacı (Tuğbey Akgün dk. 40), Selman Faruk Dibek (Abdullah Soğucak dk. 59), Ömer Faruk Beyaz (Ata Öztürk dk. 73), Fehmi Koç (Ruhan Arda Aksoy dk. 68), Yiğit Emre Çeltik, Emre Demir (Eren Güler dk. 59) kadrosuyla oynayan U15 Millî Takımımızın gollerini 18. dakikada Emre Demir,

46. dakikada Yiğit Emre Çelik, 51. dakikada Fehmi Koç ve 64. dakikada Eren Güler kaydederken, Rusya'nın tek sayısı 17. dakikada Roni Mikhailovskii'den geldi. 14 Şubat'ta oynanan ve Rusya'nın 3-1 galibiyetiyle biten ikinci maçta ise U15 Millî Takımımız Osman Ertuğrul Çetin (Kerem Yusuf Ersunar dk. 41), Yusuf Erdem Gümüş (Abdullah Tazgel dk. 72), Abdullah Şahindere, Ahmet Gülay (Ruhan Arda Aksoy dk. 72), Selman Faruk Dibek (Eren Güler dk. 48), Ömer Faruk Beyaz, Fehmi Koç, Yiğit Emre Çeltik (Abdullah Soğucak dk. 65), Emre Demir, Serdar Saatçi, Tuğbey Akgün kadrosuyla mücadele etti. Bu maçtaki tek golümüzü 17. dakikada Fehmi Koç kaydederken, Rusya'yı galibiyete taşıyan golleri 12 ve 70. dakikalarda Artem Sokolov ile 15. dakikada Vladislav Shitov attı.

U15 Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Ahmet Çağrı Güney (Bursaspor), Kerem Yusuf Ersunar (Galatasaray), Osman Ertuğrul Çetin (Fenerbahçe). Defans: Abdullah Şahindere (Gençlerbirliği), Abdullah Tazgel (Bursaspor), Ahmet Gülay, Serdar Saatçi (Beşiktaş), Ata Öztürk (Kasımpaşa), Emin Bayram, Yusuf Erdem Gümüş (Galatasaray), Ruhan Arda Aksoy (Fenerbahçe). Orta Saha: Berke Gürbüz (Ankaragücü), Emre Demir (Kayserispor), Eren Güler, Selman Tuğbey Akgü (Bursaspor), Ömer Faruk Beyaz (Fenerbahçe), Samet Halvacı, Faruk Dibek (Galatasaray), Yiğit Emre Çeltik (Altınordu A.Ş.) Forvet: Abdullah Soğucak (Altınordu), Fehmi Koç (Antalyaspor).

ACIBADEM SPORTS FULYA'DA HİZMETİNİZDE

Acibadem Sports, Fitness Club ve FIFA akreditasyonuna sahip Sporcu Sağlığı Merkezi'ni aynı çatı altında birleştirerek fark yaratıyor. Acibadem Sports basketboldan futbola, yogadan pilatese, sporu sağlıklı yapmak isteyen herkese yeni bir yaşam tarzı sunuyor. Acibadem'in sportif yüzü Acibadem Sports hizmetinizde...

ACIBADEM
SPORTS

FIFA
MEDICAL
CENTRE OF
EXCELLENCE

İbrahim Gönencan vefat etti

Millî Takımlarda 1976 ile 2010 yılları arasında malzeme sorumlusu olarak görev yapan İbrahim Gönencan vefat etti. Merhum İbrahim Gönencan'ın cenazesi 17 Şubat 2018 Cumartesi günü Ankara Karşıyaka Mezarlığı Camii'nde öğle namazını müteakip kılınacak cenaze namazının ardından toprağa verildi. Merhum İbrahim Gönencan'a Allah'tan rahmet; ailesi ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Muhammet Yürükuslu'yu kaybettik

Atiker Konyaspor'un yanı sıra Altınordu, Sakaryaspor, Diyarbakirspor ve Konya Anadolu Selçukspor takımlarında forma giyen futbolcu Muhammet Yürükuslu'nun vefat ettiğini derin üzüntü içerisinde öğrenmiş bulunuyoruz. Türkiye Futbol Federasyonu olarak Muhammet Yürükuslu'ya Allah'tan rahmet; ailesi, sevenleri ve futbol camiasına başsağlığı dileriz.

U14'lerden farklı Makedonya galibiyeti

Teknik direktör Gönör Şahinkaya yönetimindeki U14 Millî Takımımız, Makedonya ile Antalya'da ile özel maçta karşı karşıya geldi. Belek ilçesindeki Gloria Sports Arena'da oynanan maçların ilkini U14 Millî Takımımız 4-1 kazanırken, ikinci müsabaka 1-1 sona erdi.

13 Şubat'taki ilk maçta Sacit Eren Nasuh, Ersin Yılmaz (Egemen Tutar dk. 49), Botan Özpolat (Efe Birinci dk. 36), Mehmet Emin Kaburga, Buğra Çağlıyan,

Barış Atak (Ahmet Karademir dk. 36), Mustafa Erdilman (Demir Ege Tıknaz dk. 49), Melih Bostan (Uğurcan Şebelek dk. 57), Burak İnce (Yunus Emre Adıgüzel dk. 57), Adem Metin Türk (Emrah Mutlu dk. 49), Kadir Yiğit (Ahmet Buğra Güven dk. 36) kadrosuyla oynayan U14 Millî Takımımızın gollerini 5. dakikada Melih Bostan, 32. dakikada penaltıdan Adem Metin Türk, 35. dakikada Mustafa Erdilman ve 49. dakikada Buğra Çağlıyan kaydetti.

Makedonya'nın tek golünü ise 65. dakikada Besar Gudjuhi attı. İki takım arasında 15 Şubat'ta oynanan ve 1-1 sona eren maçı ise U14 Millî Takımımız Bayram Kılıç, Ersin Yılmaz (Egemen Tutar dk. 36), Botan Özpolat (Efe Birinci dk. 36), Mehmet Emin Kaburga, Buğra Çağlıyan, Mustafa Erdilman (Demir Ege Tıknaz dk. 36), Melih Bostan (Uğurcan Şebelek dk. 61), Burak İnce (Yunus Emre Adıgüzel dk. 61), Adem Metin Türk (Emrah Mutlu dk. 52), Ahmet Karademir (Barış Atak dk.

23), Kadir Yiğit (Ahmet Buğra Güven dk. 47) kadrosuyla oynadı. Bu maçın 6. dakikasında Enis Buci ile öne geçen Makedonya'ya gençlerimiz 23. dakikada Melih Bostan'la karşılık verdi. U14 Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevkileri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Bayram Kılıç (Osmanlıspor), Sacit Eren Nasuh (Bursaspor). Defans: Ahmet Buğra Güven, Botan Özpolat, Ersin Yılmaz (Galatasaray), Efe Birinci (Çorluspor), Egemen Tutar (Beşiktaş), Kadir Yiğit (Bursaspor), Mehmet Emin Kaburga (Kasımpaşa). Orta Saha: Adem Metin Türk (İstanbul Soma Aslan Gücü), Ahmet Karademir (Atiker Konyaspor), Barış Atak (Bursaspor), Buğra Çağlıyan (Eskişehirspor), Burak İnce (Altınordu), Demir Ege Tıknaz (Beşiktaş), Emrah Mutlu (Galatasaray), Mustafa Erdilman (Antalyaspor), Yunus Emre Adıgüzel (Kasımpaşa). Forvet: Melih Bostan (Fenerbahçe), Uğurcan Şebelek (Trabzonspor).

LİSANSLI TARAFTAR ÜRÜNLERİ

eshop.tff.org'da

Ülkemizin en önemli değerlerinden biri olan, zaferleriyle coştığımız, heyecanını yediden yetmişe milyonlarla paylaştığımız Millî Takımımızın izlerini, renklerini, hatıralarını taşıyan ürünler Türkiye Futbol Federasyonu tarafından açılan online mağazamızda bulunmaktadır.

eshop.tff.org adresinden Millî Takım için üretilmiş pek çok farklı ürünü satın alabilirsiniz.

Online mağazadan perakende satışın yanı sıra, toplu alımlar yoluyla bu ürünleri talep eden kurum ve kuruluşlar için de özel kampanyalar düzenleniyor.

Millî Takım ürünlerini tüm futbolseverlerin rahatça ulaşabileceği şekilde sunma hedefinin yanı sıra, çeşitliliği her geçen gün artan bu ürünleri, ülkemizin turistik değer taşıyan hediyelik eşyaları arasında vazgeçilmez yapmak da bir diğer amacımız.

Ay-Yıldızlı formanın ise dünyada en çok satılan Millî Takım formaları arasında bulunmasını sağlamak da bir diğer öncelikli hedefimiz.

Bu yolculukta sizlerin de değerli desteklerine ihtiyaç duyuyoruz.

Satış noktalarınızda Millî Takım ürünlerine yer vermek, kataloglarınızda ve stoklarınızda bulundurmak isterseniz, urunsatis@tff.org adresine bir mail yollamanız yeterli. Ürünlerimiz hakkında tüm soru ve istekleriniz için de yine bu adresten bizimle iletişime geçmenizi rica ederiz.

Destekleriniz için teşekkür eder, saygılarımızı sunarız.

Türkiye Futbol Federasyonu

U17 Kızlardan Kuzey İrlanda'ya çifte fark

Mart ayındaki 2017-18 Avrupa Şampiyonası Elit Tur maçlarına hazırlanan U17 Kız Millî Takımımız; Kuzey İrlanda ile Antalya'da oynadığı iki özel maçı da farklı skorlarla kazandı. İki maça da Manavgat ilçesinde bulunan Emir Hotels bünyesinde bulunan Arslan Zeki Demirci Spor Kompleksi ev sahipliği yaptı. Teknik direktörlüğünü Necle Güngör Kırağası'nın üstlendiği U17 Kız Millî Takımımız, Sude Nur Sözüdoğru (Simge Cam dk. 63), Ferda İpek Çevik, Aze Sude Sayan, Havane Dilbe, Dilan Yeşim Taşkın (Didem Dülber dk. 67), Büşra Kuru (Zeynep Cahil dk. 63), Dilara Anna Aleya Lüpkes (Mesude Alayont dk. 32), Rabia Nur Yılmaz (Şehriban Dülek dk. 57), Elif Keskin (Berivan İçen dk. 67), Ece Tekmen, Melike Öztürk kadrosuyla oynadığı ilk maçı 4-0 kazandı. Bu müsabakadaki gollerimizi 24 ve 67. dakikalarda Melike Öztürk ile 40 ve 55. dakikalarda Ece Tekmen kaydetti. Kızlarımız, Senem Pınar Özer

(Simge Cam dk. 70), Ferda İpek Çevik, Aze Sude Sayan, Havane Dilbe, Dilan Yeşim Taşkın (İlayda Ekmekçi dk. 67), Büşra Kuru, Rabia Nur Yılmaz (Dilara Anna Aleya Lüpkes dk. 30), Elif Keskin (Didem Dülber dk. 64), Ece Tekmen (Zeynep Cahil dk. 70), Melike Öztürk, Shirin Susaane Fırat (Mesude Alayont dk. 40) kadrosuyla oynadığı ikinci maçı da 3-0 kazanırken, gollerimizi 26 ve 69. dakikalarda Ece Tekmen ile 58. da-

kikada Melike Öztürk kaydetti. U17 Kız Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevki-leri ve kulüpleri şöyle: Kaleciler: Simge Cam (Geçit Belediyesi), Senem Pınar Özer (Beşiktaş), Sude Nur Sözüdoğru (Horozkent). Defans: Aze Sude Sayan (Beşiktaş), Didem Dülber, İlayda Ekmekçi (Fomget Gençlik ve Spor), Ferda İpek Çevik (Dudullu), Havane Dilbe (Horozkent). Orta Saha: Berivan İçen, Elif Keskin (Beşiktaş), Büşra Kuru (FC Speyer), Dilan Yeşim Taşkın (SKN Frauen), Dilara Anna Aleya Lüpkes (VFL Borussia Mönchengladbach), Mesude Alayont (Horozkent), Rabia Nur Yılmaz (Fomget Gençlik ve Spor), Shirin Susanne Fırat (Grasshopper), Şehriban Dülek (Pendik Çamlık). Forvet: Ece Tekmen (Kocaeli Harb-İş), Melike Öztürk (İncirliova Belediyespor), Zeynep Cahil (Dudullu).

Ali Düşmez'e ödül

Türkiye Futbol Vakfı tarafından düzenlenen "2017 Türkiye Futbol Vakfı Ödülleri" sahiplerini buldu. TFF Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi, TASKK ve İASKF Genel Başkanı Ali Düşmez,

"Yılın Spor Adamı" seçildi. Beşiktaş'taki Point Otel'de gerçekleştirilen ödül töreninde Ali Düşmez, TFF 1, 2 ve 3. Lig ile alt kategori liglerde yaptığı çalışmalardan ötürü ödüle

lâyık görüldü. Ali Düşmez, ayrıca Fabrico Martin Agosto Ramirez'e Yılın En İyi Kalecisi Ödülü'nü de takdim etti. Ampute Futbol Millî Takımı da Jüri Özel Ödülü'nün sahibi oldu.

Futsalda Hollanda ile iki maç yaptık

134

Teknik direktör Sercan Görgülü yönetimindeki Futsal Millî Takımımız, Hollanda ile Portekiz'de iki özel maçta karşı karşıya geldi. İki takım arasında Portekiz'in Albuferira şehrinde oynanan ilk ma 4-4 sona erdi. Bu maçta Futsal Millî Takımımızın gollerini 17. dakikada Yiğitcan Yenilmez, 19, 28 ve 32. dakikalarda Serhat Çiçek kaydederken, Hollanda'nın gollerini 8. dakikada Zaid El Morabiti, 11. dakikada Omar Tispu-dali, 26. dakikada Mo Attaibi ile 30. dakikada Amin Niyali kaydetti. Aynı şehirde oynanan ikinci maçı ise Hollanda 5-3 kazandı. Bu maçtaki gollerimizi 16. dakikada Yiğitcan Yenilmez, 17. dakikada Muhammet Altunay ve 39. dakikada Bünyamin Balcı attı. Hollanda'nın golleri ise 4. dakikada Jahan El Gahannuti, 15. dakikada Nureddin El Youssuev, 18. dakikada İlyas Aynau, 24. dakikada Jordany Martinus ve 38. dakikada Peter Rozenberg'den geldi. Futsal Millî Takımımızın kadrosunda yer alan oyuncuların mevki-

leri ve kulüpleri şöyle:
Kaleciler: Mikail Emin Gültekin (Piacasso Echirrolles), Serkan Mutlu (Osmanlı FK). Savunma: Bünyamin Balcı (Antalya Atatürk Anadolu Lisesi), İsmail Çelen (FC Marlene), Onur Mengi (Arnavutköy Belediye), Serhat Çiçek (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi). Kanat: Behcet Bahc

(Real Noorderwijk), Burak zdemir (Osmanlı FK), Muhammet Yavuz Solak (Palandöken Belediye), Yiğitcan Yenilmez (Arnavutköy Belediye). Forvet: Cem Keskin (Okan Üniversitesi), Cihan zcan (WSW Shoepming), Kenan Köseoğlu (SV Honselersdijk), Muhammet Altunay (Arnavutköy Belediye).

Bu yol yıldızların yolu...

Ay Yıldızlılar ile yolculuğumuz 1996 yılında başladı. O günden bugüne tam 21 yıldır, Millilerimiz ile her mücadeleye birlikte çıktık. Bundan sonra da Millilerimiz'in yanında olmaya devam edeceğiz.

f /MercedesMilliTakımlar

t /MBMilliTakımlar

Mercedes Benz

Ampute Millî Takımımız Fano Cup'ta şampiyon oldu

TFF'nin "Türkiye Futbol Oynuyor" projesi kapsamında destek verdiği Bedensel Engelliler Spor Federasyonu bünyesinde bulunan Turkcell ana sponsorluğundaki Ampute Futbol Millî Takımı, İtalya'nın Fano kentinde düzenlenen Ampute Futbol Fano Cup Turnuvası'nda birinci oldu. Fano Belediyesi'nin festivali kapsamında düzenlenen turnuvaya Avrupa şampiyonu unvanıyla katılan millîlerimiz, rakipleri Fransa ve İtalya'yı 5-0'lık skorlarla yenerek şampiyonluğa ulaştı. Fransa karşısında Millî Takım'ın gollerini Serkan Dereli, Ömer Güleriyüz, Fatih Şentürk ve Kemal Güleş (2) attı. İtalya karşısında ise Ömer Güleriyüz (4) ile Kemal Güleş galibiyeti getiren golleri kaydetti.

Bu kara sular, alın terindir. "Hadi rastgele" dersin,
bırakırsın kendini sert dalgalara...

Yüksek dağların alçak gönüllü insanları...
Onlar ki aslında, içilen çayın her yudumunda.

Bir nefesle ateşe hayat vermek kolay mı?
Sendeki o aşk olmasa...

El emeği göz nuru nedir diye sorarsan eğer,
Kayseri, Uşak, Milas seni bekler.

Ay yıldızın heyecanı, bir an olsun kalbinden çıkmaz.
Sen bu kadar emek verirken, biz hakkını vermezsek olmaz!

Ekmek teknesinden halının ilmeğine...
Çayın tutamından alın terine...
Her zerredeki emekler karşılığını bulsun diye
aşkla çalışıyoruz.

Bugün bu ülkenin en sevilen markasıysak
Senin emeğinle, senin aşkına Türkiye!

A STAR ALLIANCE MEMBER

20
YEARS

TURKISH
AIRLINES

DÜŞLER ADASI PHUKET'E

TÜRK HAVA YOLLARI İLE UÇUN

TURKISHAIRLINES.COM